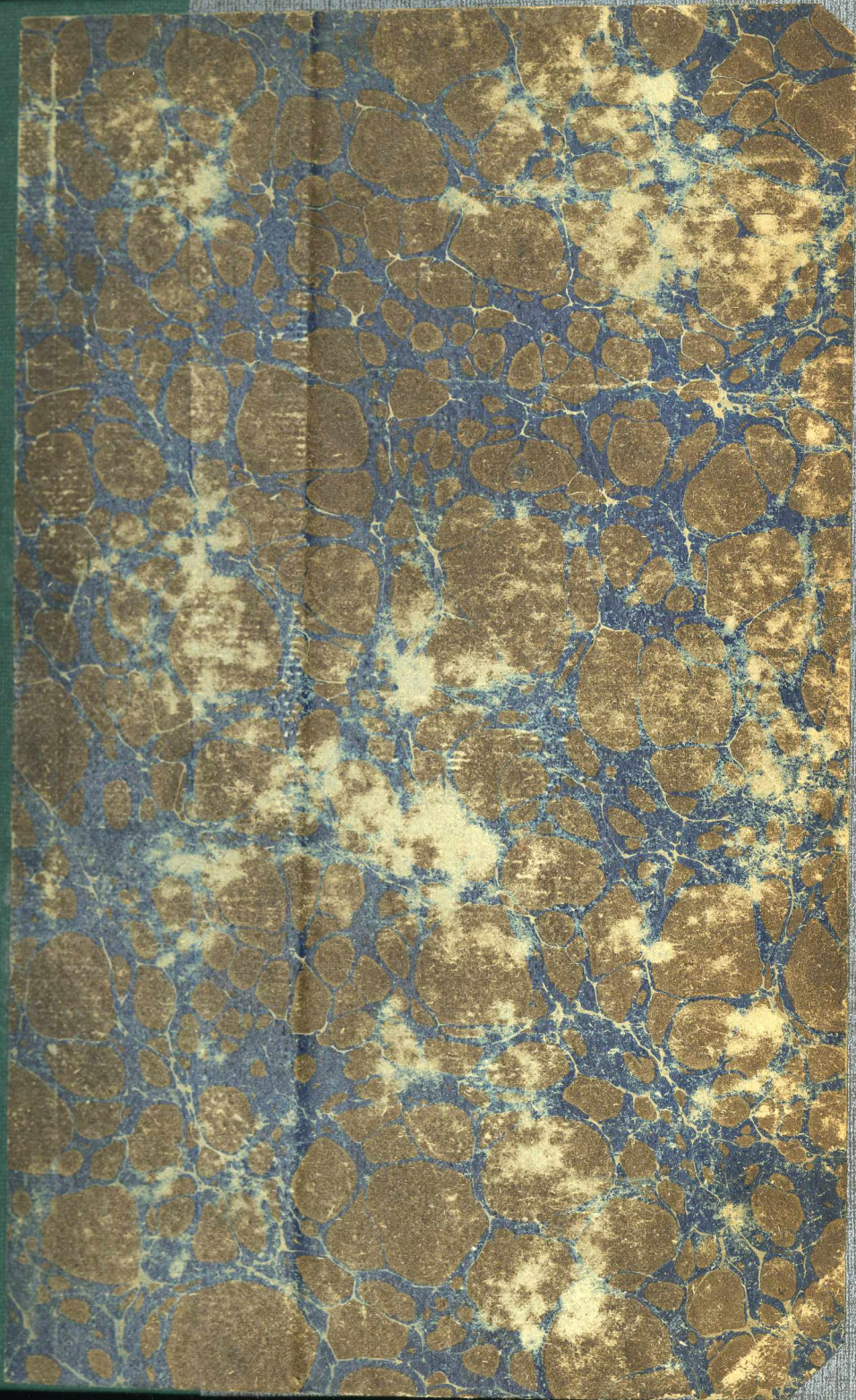

Politikai
röpiratok

117.

117
998
978

ERKÖLCSI KRACH

FENT ÉS LENT

A MAGYAR IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS TERÉN.

KÖZLI

BAGOTAI LENGYEL JÁNOS

KÖZ- ÉS VÁLTÓ-ÜGYVÉD

NAGY-KÁROLYBAN.

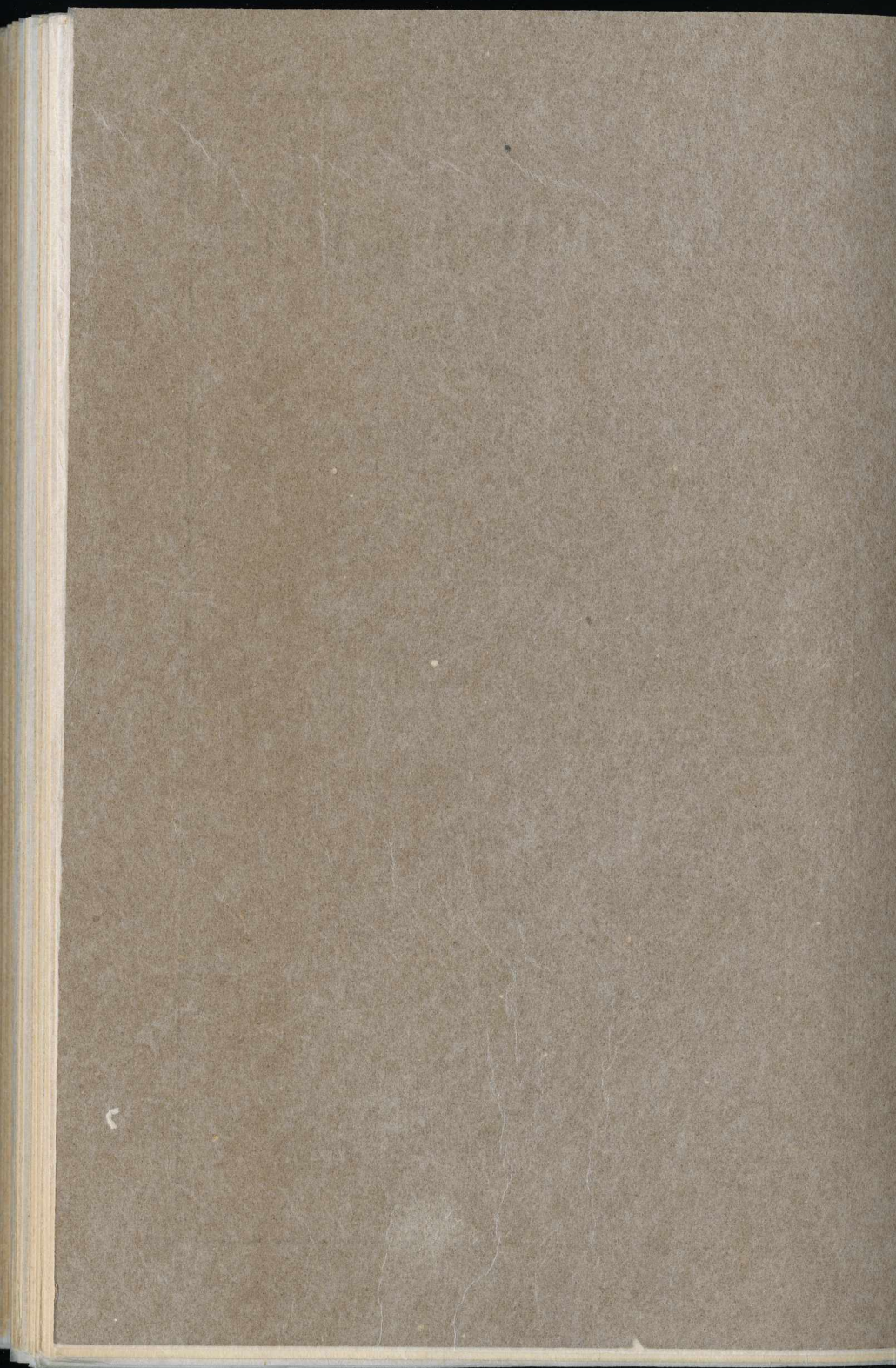
11.

DEBRECZEN.

NYOM. A RESZV. TARS. KÖNYVNYOMDÁJÁBAN,

1874.

ERKÖLCSI KRACH

FENT ÉS LENT

A MAGYAR IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS TERÉN.

KÖZLI:

BAGOTAI LENGYEL JÁNOS,

KÖZ- ÉS VÁLTÓ-ÜGYVÉD

NAGY-KÁROLYBAN.

DEBRECZEN.

NYOMATOTT A RÉSZV. TÁRS. KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

1874.

DE BALLAGS GÉZA.

Miserabile saeculum ubi justitiam petere est crimen.

Tacit.

Nagybecsü védenceim közül többen, kik engem mint ügyvédet bizalmukkal megtiszteltek és most is bizalmukra méltatnak, tudni ohajtván okát: miért tiltott el engem az igazságügyminiszter Pauler Tivadar, az ügyködéstől a nagy-szóllósi kir. törvényszék területén, — ezen iratban felvilágosítással a valónak teljes előadása által annál is inkább szives készséggel szolgálók, mert nemcsak az alattomos insinuatíók által tévutra vezetett igazságügyminiszter ezen intézkedésével, és az ezen intézkedés alapjául vett bírósági ítéletek; — a védenceim java és joga védelmezésében tett törvényes működésemért — becsületemben mélyen és méltatlanul megsértettek: hanem a felsőbb helyen pártolásban részesített és ekként a megérdemlett büntetéstől menekült ellenfeleim, rágalmat tartalmazó valótlanossággal adják elő az ügyet.

Előterjesztem az egész ügyállást t. védenceim és általok a nagy közönség elé azért is, hogy ha már azért, mert mint ügyvéd kötelességszerűleg védenceim részére igazságot kértem és kerestem, — büntettetem, azok által, kik az igazság szolgáltatására, annak kiszolgáltatása feletti örökösre hivatvák: a közvélemény részrehajlatlan ítéletében találják kárpótlást. A közvélemény ítélete sokkal fontosabb és nyomatékosabb leend előttem, mint hivatásukat nem követő azon bírám ítélete, kik tanúsított eljárásukkal azon elvet látszanak vallani, miként némely egyének ellenében *justitiam petere est crimen*.

És miután az a meggyőződése, hogy az állam által az igazság kiszolgáltatására és a feletti örökösre hi-

vatott közegek ugy tetteik mint személyes tulajdonaik tekintetéből nemcsak az állammal, de az egyes polgárokkal szemben is felelősök: hogy a tisztelt közönség nemcsak felettem, de biráim eljárása felett is igazságos és részrehajlatlan ítéletet mondhasson, az ügyállást körülményesen és a felsorolt tényeket igazoló ügyiratokat egész terjedelmében közlöm :

Miután 7 évig mint g. c. román lelkész több román községekben működtem, elhagytam a papi pályát és a jogi pályára léptem. És az igazság hirdetését, melyre én felesleges valék, az igazság védelmezésével váltottam fel. 1869. év tavaszán letevén az ügyvédi censurat, mint okleveles és felesketett ügyvéd Szatmáron ügyvédi irodát nyitottam. — Az avasi nép bizalommal viseltetvén irántam, mert az Avas szülöttje vagyok, az Avasban éltem le gyermek éveimet, a tanuló időszak alatt szünideimet az Avasban töltöttem és áldozárságom ideje alatt az Avasban Bikszádon lelkészkedtem, — felhivott engem, tenném által lakásomat közibök az Avasba és Nagy Imre szolgabirónak számos hivatali visszaélései ellen védelmezném meg őket. Azon meggyőződésemmel, hogy miként a pap, ki az igazság hirdetője, hivatását akkor teljesíti legnemesebben, ha ott és azoknak hirdeti az igazságot, hol és kiknek arra legnagyobb szükségük van: ugy az ügyvéd is, ha feladata iránt élénk érzéssel bír: nem utasíthatja el azok védelmét, kik arra leginkább szorulvák. Lakásomat 1870. év elején Avas-Felsőfaluba tettem által, azon eltökélett szándékkal, hogyha panaszlott szolgabirónak visszaéléseiről meggyőződést szerzek, ellenében ügyvédi tisztemet teljesíteni el nem mulasztandom. A szolgabiró, — talán engem megijesztendő — hozzá jó indulattal intézett levelem alapján, ellenem fenytő pert indított a volt szatmármegyei törvényszék előtt, melynek eredménye — miután több ízben még N.-Szöllősről is, hová időközben tettem által lakásomat, minden alapos ok nélkül nevezett törvényszék elé A. idéztettem, — az A. alatt közlött jogérvényes ítélet lett.

(Ezen bünperre van hivatkozás az alább D. alatt közlött pasquilban.)

A szolgabírónak visszaéléseiről meggyőződést szerezvén, panaszt terjesztettem az igazságügyminiszterhez, melynek következtében ellene vizsgálat rendeltetett el. Ezen vizsgálat a legnagyobb részrehajlással hajtaván végre, kifogásaimat az ellen a vizsgálati jegyzőkönyvbe, — melynek tanúsága szerint a vizsgálat nem annyira vádlott szolgabíró, mint inkább ellenem, mint vádló ellen intéztetett bevezettettem. Kifogásaim azonban figyelemre nem méltattak nemcsak, hanem a főispán Ujfalussi Miklós, azon bizottmányi gyűlésben, mely az érdeklett ügyben a

B. B. alatt közlött határozatot hozta, elég merész volt engem jobb tudomása ellenére román nemzetiségi agitatornak declarálni és a szolgabíró elleni panaszomat a haza megdöntésére irányzott merényletnek nagy badarul nyilvánítani, csak hogy a bizottmányt, — mely miként a gyűlés másod napján szokott történni, nagyobbbrészt tisztviselőkből állott, a szolgabírónak felmentésére hangolja.

Hogy a főispán jobb tudomása ellenére nevezett engem román nemzetiségi agitatornak, igazolja az, hogy 1869. év junius havában a szatmári törvényszéki tagok előtt engem a pertárnoksággal kínált meg, mondván, hogy felőlem sok jót hallott, azért kínál meg ezen hivatalal; én azonban mélyen megköszömvén az irányombani magas figyelmet, az ajánlott pertárnokságot el nem fogadtam. Később pár hónapokkal Toma János m. esküdt által a megyében egy esküdti állomás elfogadásával kínált meg, értésemre adván, hogy elfogadás esetén kieszközli, hogy a megyei bizottmány engem esküdtnek megválaszszon, azonban én az ügyvédséget elhagyni semmi kedvet nem érezvén, ez ajánlatát is a főispánnak nem fogadám el. — Bizonyára a főispán vagy akkor vezetettett félre, midőn felőlem, — saját vallomása szerint — sok jókat hallott, melynek következtében ezen kétszeri ajánlatot tevő nekem; vagy akkor, midőn engem román nemzetiségi agitatornak declaralt. Hogy pedig inkább ez utóbbi esetben lőn felültetve, kitetszik nem

csak onnét, hogy a bizottmány a főispán általi ezen rágalmoztatásomat lehajtott fővel és néma szótlansággal fogadta, a jelenvoltak mindnyájan meg levén arról győződve, hogy a főispánnal április van járattva: hanem — miután a főispán védelmemet a rágalmozó vád ellenében a bizottmányban előadni többszörös kéresemre sem engedé meg, a gyűlés után hozzá mentem s emlékeztetvén őt azon általa kinyilatkoztatott sok jókra, miket felőlem hallott, azt mondá nagy csudálkozással: hát ön az a Lengyel, azt hittem, hogy van más Lengyel ügyvéd is, ki román agitator lehet. — És megigéré nekem, miként puhatolni fogja, mi igaz van abban, hogy én előtte román agitatornak informáltattam, és valótlanság esetén nekem elégtételt adand, ellenkező esetben pedig jaj nekem, mert a legszigorubb eljárást fogja ellenem alkalmazni. Miután pedig a főispán mind e mai napig nem látta szükségét ellenem, mint román agitator ellen fellépni, ezzel demonstralva van az, hogy engem rágalmozott, midőn agitatornak declaralt, mely rágalmoztatásomért el nem mulasztottam volna ellene pert indítani, ha hogy azt nem ígérte volna, miként nekem elégtételt fog szolgáltatni ezért.

Ezen körülmény nagyon is igazolja, hogy a nagy urakat igen könnyű félrevezetni és azért észszerűtlen dolgot cselekszenek, midőn alattomos informatiok alapján valakit elítélnek.

Büntelenségem tiszta öntudatában a B. alatti határozatot, megdorgáltatásom elrendeléseért fellebbeztem az igazságügyminiszterhez, azonban fellebbezésem maig sem intéztetett el, legalább én vélem az eredmény közölve mind ez ideig nem volt.

Ezen emlékezetes bizottmányi gyűlés után nem sok időre Nagy-Szóllóson Ugocsamegyében megnősültem s miután nóm szüleinek egyetlen gyermeke volt, ezek azt kívánták, hogy közelükben lakjam, lakásomat N.-Szóllóásra tettem által. — Ugocsamegyében Nagy Imre szolgabírónak 2 szolgabíró rokona és sok pajtásai levén, ezek összeesküdtek, hogy engem e megyében agentiára

szert tenni nem engednek. Oly kiseded megyében, mint Ugocsa, csak egy egyénnek is rossz akarata elegendő az üldözésbe vett és a közönség előtt teljesen ösmeretlen ügyvéd megrontására, rossz hirbe hozására. A gonosz akaratu czél el is éretett, első évben alig akadt egy-két cliensem Ugocsa megyéből, inkább a szomszédos megyékből kerestek fel a peres felek. Tudomására jöven annak, hogy miért nem tisztel meg az ugoicsai közönség bizalmával; miután egy ügyvéd éltető eleme jó hirneve és a közönség bizalma, egész igyekezettel és aggodalmas féltékenységgel fordítottam gondot azon egy-két peres ügyre, mely véletlenül akadt mégis, remélve, hogy azok eredményes keresztülvitele által a közönség bizalmát megszerezni sikerülend. Ez okból, talán tulbuzgalommal kezeltem Zichor Juliánnának Domanics Vaszil ellen 122 frt követelés iránt a n.-szöllősi volt megyei szolgabíró előtt indított sommás ügyet, mely ügyben én alperest védelmezöm s mely ügyet — miután silentium alá vett tésemmel összefüggésben áll, szükség bővebben előadnom, hogy a közönség eljárásom felett ítélhessen.

Zichor Juliánna férjét Domanics Vaszilt hűtlenül elhagyván, tilos viszonyban élt mással. A férje miatt azon panaszos kérelemmel járult az ungvári g. k. szent székhez: köteleznék nejét a vele együtt lakásra, vagy engedtessek meg neki nőt hozni házához, mert meglehetősen gazdaságát nőnélkül nem kezelheti. A panasz következtében a szent-szék kiküldötte Schivulszki János T.-ujlaki g. k. lelkészt azon utasítással, miként békésuton egyenítse ki a házas társak között netán felmerült versengést, s nem sikerülés esetén tudassa a szentszékkel, mi okból nem sikerülhetett az együtt lakást kieszközölnie.

Ezen kiküldetés folytán Schivulszki megjelent a helyszínen Sz.-V.-Ardóban s a g. k. lelkészi lakhoz maga elé rendelte a házas feleket, a férj megjelent, a nő azonban megjelenni nem akart, tiltott viszonyával felhagyni és férjével együtt lakni akarata nem lévén. Több órai várakozás után Schivulszki azt mondá a férjnek, miként neki arról van tudomása, hogy neje azért nem akar vele lakni, mivel attól

tart, hogy az ő halála esetén, gyermekök nem lévén, rokonai őt a birtokból kiűzik, hanem ha moringolni fog neki valamit, akkor hozzá megy lakni. A lelkész által mondott ezen szavaknak a férj Domanics Vaszil hitelt adván, és hő óhaja lévén nejét házához kapni, azt válaszolta: uram kész vagyok lekötni az egész vagyonomat nőmnek, és irást adni róla, hogy halálom esetén egész birtokom övé, csak jöjjön hozzám lakni és tiltott viszonyával hagyjon fel. Ezekután C. Schivulszki az itten C) alatt közlött kötelezvényt állította ki és anélkül, hogy az irástudatlan és a magyarnyelvet nem beszélő Domanics előtt felolvastatta és megmagyaráztatta volna, felhivta őt, miként írja alá nevét, illetőleg kézjegyét tegye reá. Domanics azt hívé, hogy az elébe tett irat moring levél, minden szó nélkül reá tette kézjegyét. Hogy ez így történt: Ferenczik András Sz. V. lelkész, kinek lakában történtek ezek — és a kötlevelet előttemezett tanuk a tárgyalás folytán, beigazolták.

Később kitudódott, miként Schivulszki nem beszélt a nővel, általa utasítva nem volt, hogy a férj ekként szedessék reá; — hanem a nő kedvese, kit tisztelendő hivatala miatt megnevezni tartózkodom, adta Schivulszkinak ezen tanácsot, miként moringolás ürügye alatt kötlevelet állíttasson a megcsalatott férjjel, s a kötlevélbeli összeg felajánlatott Schivulszkinak fáradozása megérdemlett jutalmául. — Az ekként reászedett férj, miután nejét hasztalan várta házához, panaszt tett Schivulszki eljárása ellen a kerületi esperes és általa a szent széknél, kérvén egyszermind a töle csalárdul kicsikart iratnak megsemmisíttetését. A szent szék ezen újabb panaszt elintézni elfelejtvén, a C) alatt közlött kötelezvény Zichor Juliánna neve alatt beperesíttetett Domanics Vaszil ellen a n.-szöllősi volt szolgabírói hivatal előtt. Domanics az idéző végzést vévén, hozzám jött s felkért engem védelmezésére a kereset ellenében, az itt előadottakat mondván el nekem, melyek hogy ekként történtek, apósom Bukovszky György n.-szöllősi g. k. esperes is — ki tolmácsul szolgált, a csak az orosz nyelvet beszélő Domanicsnak — igazolta, mondván, hogy neki is ily tudomása van ez ügyről. — A védelem sikeréről nem kételkedhetvén, a per-

beli védelmezést elvállaltam, annál is inkább, mivel felperesi ügyvédként a közönség előtt renomirt hirben álló ügyvéd Tar Gyula szerepelvén, a per megnyerése által reméltem a közönség előtt egy kis figyelmet nyerhetni. Ily véleményben lévén ellenfeleim is, mindent elkövettek hogy a pert valamikép megveszítsem. Ezen per tárgyalására kitűzött határnapon, más ügyben Szatmármegyében lévén tárgyalási terminusom, melyet elhalasz'ani az idő rövidsége miatt nem lehetvén, Domanics ügyében, annak nevében halasztási kérelmet tetjesztettem az illető szolgabirói hivatalhoz, mely kérelmet Domanics személyesen kézbesített a szolgabirónak, és tőle azon megnyugtató választ nyervén, hogy a kérelemben kifejtett okok alapján a tárgyalást pár nappal későbben rendeli megtartatni, — a már kitűzött tárgyalási határnapról Domanics egész nyugodtan maradt el. — Azonban a szolgabiróilag elhalasztott határnapon Domanics — meg nem jelenés indokából elmarasztaltatott, mely által ugy Domanics, mint a közönség előtt mint pervesztes ügyvéd, s mint olyan, ki cliensemét hűtlenül hagytam el — tüntettettem fel. — Az értelmiség csekély fokán álló orosz nép, mely képezi az ugocsai közönség tulnyomó részét, a Domanics elmarasztaltatását bírálat alá venni képes nem lévén, csak azt látta benne, hogy Domanics pervesztes lett, és pedig azért, mert ügye védelmezését reám bízta. — Az elmarasztaló ítélet ellen igazolási kérelemmel éltem, hivatkozva a beterjesztett halasztási kérelemre és az erre adott szolgabirói nyilatkozatra. Az ezen igazolási kérelem folytán kitűzött tárgyalási határnapon felfogván helyzetem kritikus voltát, mélynél fogva, ha a pert ez uttal is megvesztem, ügyvédi tekintélyem teljesen tönkre tétetik — a legnagyobb gonddal igyekeztem az ügy érdemében előadott védelmet akként terjeszteni elő, hogy a bíróság minden kétséget kizárólag meggyőződjék a keresetbe vett kötlelél hamisságáról, tekintve annak létre jötte körülményeit és alkalmát. És ekként — bár felette nehezemre esett, kényszerülve voltam Schivulszki lelkészt, mint az okmány szerzője és szerkesztőjét, hamis okmány szerző és szerkesztő gyanánt tüntetni fel, kérvén ellene a fenyítő eljárásnak ki-

maradhatlan elrendelését. — A megtartott tárgyalás után tanu hallgatás lón elrendelve. Ez idő alatt Schivulszki a perben kifejtett — személyét érdeklő előadás alapján, ellenem és védenczem ellen rágalmi pert indított fenytő uton a n.-szöllősi volt m. törvényszék előtt. Egy napon megjelent előttem Domanics, és apósom előtt — ki ez uttal is tolmácsul szolgált, azt adá elő, miként előtte való napon estve, megjelent nála Sz.-V.-Ardóban Dorogi Mihály megyei őrhajdu N.-Szöllősről és kinyilatkoztatta, miként neki a megyei főügyész által parancsolva van őt a főügyész elébe kísértetni, mert ugymond őt ügyvédje nagy bajba keverte, tehát következő reggelen legyen készen a N.-Szöllősön leendő bekisértetésre. Domanics becsületében mélyen megsértődni hívén az eljárás által, elment lelkészéhez Ferencsik Andráshoz és tőle tanácsot kért az iránt, mit tévő legyen, hogy a szégyenteljes bekisértetéstől szabaduljon. A lelkész azonban tanácsot adni nem tudott. Az álmatlanul eltöltött éj esendében azon gondolatra jött Domanics, miként a bekisértetés szégyenétőlakként menekszik meg, hogy korán reggel, mikor még a hajdu aludni fog, elindul N.-Szöllősre s ott engem felkeresve s általam kísértetve fog megjelenni a főügyész előtt. Hajnal hasadtával el is indult Domanics az alig félóra távolságra fekvő N.-Szöllős felé. A hajdu megtudván Domanics elindulását, utánna iramodott és N.-Szöllős alatt utól érvén, galléránál fogva hurcolta a megyeháza épületébe, és bármennyire rimánkodott Domanics, hogy korán reggel lévén az idő, míg a főügyész előtt megjelenhetend, engedné meg, hogy hozzám jöjjön, hogy ha már őt bajba kevertem, védném is meg. A rimánkodásra azonban a hajdu azt válaszolá, miként neki különösen az arra való örködés parancsoltatott meg szigoruan, hogy őt hozzám jönni, vagy velem beszélni ne engedje. Elérkezvén az idő, melyben a megyei főügyész elé vezettetett, ott azon kérdés intéztetett hozzá: Igaz-é, hogy az ő akaratára volt a Zichor Juliánna által beperesített kötelezvényt hamisnak — és Schivulszki lelkészt hamis okmány szerzőnek declaraltatni, avagy csak ügyvéde megbizás nélkül tette ezt. Mire midőn Domanics azt felelné, hogy

igaz, reá rivalgott a megyei főügyész mondván: hazudsz gazember, vald be az igazat, különben bezárattatol. A fenyegetés után is előbbi nyilatkozata mellett maradván, őt a főügyész egyik őrhajdu szobájába záratta, a hol 3 órát töltött. Onnét elbocsáttatván, egyenesen hozzám jött, s az előadottakat panaszolta el, felkérvén engem, miként megbecstelenítettéseért orvoslást szerezzek neki — mondván, hogy egyház kurátor lévén, szégyel a községben megjelenni ezen megbecstelenítés után.

Az előadottak után, helyzetemben bárki is azt gondolhatá, hogy a m. főügyész Egri Endre — ki hasonlóképen ellenségeim közzé számíttatni kiváló becsületének tartá, — Domanicsot azért kisértette be oly páratlan módon a maga nemében, hogy általa terrorizáltatva, belőle olyan vallomást csikarjon ki, miszerint ő a beperesített okmányt nem tartja hamisnak és csak időnyerés végett védekezik, s ezen vallomása azután legale testimonium alakjában a perhez becsatoltatik, mi által a pernek megvesztése és az én megszégyenítettésem keresztül vive leend. —

Domanics előadott panasza folytán, nevében, Egri Endrét bevádoltam az igazságügyminiszter előtt. És ha vádam előterjesztésében a jogtalanul megsértett becsület- és hivatali hatalommali visszaélés megtorlásának kötelességszerű kieszközlésén kívül egyéb indok is vezérelhetett, az semmi esetre sem volt nemzetiségi oktan ellenszenv; hanem azon méltó harag, hogy panaszlott főügyész, engem az emberi jogok botránnyos megsértésével is kíván megszégyeníttetni. Legkevésbé sem képzelhetvén azt, hogy Schivulszki a perben előadottak alapján idő előtt és teljesen illetéktelenül ellenem és Domanics védenczem ellen fenytő uton rágalmi pert indított, melynek ürügye alatt hajtattott végre az ez esetben is büntetésre méltó visszaélés.

Ám próbálja meg bárki is — próbálja meg a „Pesti Napló“ — kinek oly sok baja van a román agitárokkal — ezen itt közlött eljárásomból román agitatiót sütni ki.

A megyei főügyész Egri Endre ellen felterjesztett

vád következtében az igazságügyminiszter vizsgálatot rendelt, rendelvén miként a vizsgálat Ugocsa megye bizottsága által az én jelenlétemben hajtassék végre.

D. Ezen intézkedés ellenében Egri Endre az itt D. alatt közölt tiltakozást olvasá fel, mely után már már az abban előadott javaslat lön elfogadva.

A ki tudja, hogy Egri Endre Ugocsa megyében az uralkodó családnak tartozik, és az alispánnal, a tisztikar majd minden tagjával s számos bizottsági taggal rokonsági, sógorsági összeköttetésben áll, nem fog csodálkozni, hogy azon bizottság, mely legnagyobb részben az elnöklő főispánnal együtt, a kormány párthoz tartozott, hogyan fogadhatta tetszéssel sőt helyesléssel tiszti főügyészének az igazságügyminisztert — magamat nem is számítva — a D. alatt közölt piszkoló nyilatkozatát, kinek pedig épen a felsőbbség iránti hódolatban tündökleni kellett vala. Hisz tudva van régóta, hogy: Ugocsa non coronat.

Egy bizottsági tagnak — mely pedig az ellenzéki párthoz tartozott — közbeszólására, az igazságügyminiszter által elrendelt vizsgálat mégis elrendelte. A vizsgálat azonban — ép úgy, mint a Szatmár megyei, Nagy Imre szolgabíró ellen, a legnagyobb visszaéléssel, és nem is vádlott ellen, hanem ellenem, mint a vádló ügyvédje ellen intéztetett, mely miatt neheztelésemet és kifogásomat az alább N. N. alatt közölt vizsgálati jegyzőkönyvbe beigtattattam.

Közel lévén az idő, melyben a kir. ügyészek a kir. törvényszékekhez kinevezendők valának, hogy az ezen állásra születésénél fogva hivatott főügyész, az ellene fenforgó fegyelmi eljárás miatt a kir. ügyészi kinevezéstől el ne essék, mi a megyére, sőt az egész hazára káros következményü leendett vala — miként a megye nevében felterjesztett petitióban mondva van — csak hamarosan egy öt tagból álló rendkívüli bizottsági gyűlés, melyre a tagok meghiva sem voltak, a vád alól E. alatt közölt indokolással felmentette, és engem, mivel merészkedtem a nemes fajú család egyik tagja elle-

nében — ki a megye bölcének tartatik — az anyámaszszonyok által — legnemesebb ügyvédi tisztet gyakorolni, rágalmat tartalmazó indokolással, tisztí kereset alá vonandónak ítelt.

- F. Ezen ítéletet F. alatt közlött indokolással felebbeztem, felebbezésem azonban ép úgy, mint a szatmárme gyei — maig sem intéztetett el. És miután a bizottmány ezen felebbezésemben tett felhívásomnak eleget tenni nem akart, rágalmaztatásom közvetlen okozói ellen a G. G. alatt közlött pert indítottam meg.

Hogy az E. alatt közlött bizottmányi határozat indokolása végpontjában engem rágalmazott; kitetszik onnét, hogy a kir. tábla a Schivulszki által szerkesztett kérdéses szerződést semmisnek mondotta ki, és Domani csot a kereset alól felmentette, H. szerint Jó lehet az elsőbiróság, csak hogy rossz hírnevem terjedjen, megá lapiította volt Zichor Juliánna követelését. Ezen kir. táblai ítélet tovább nem felebbeztetvén, jogerőre emelkedett.

- H. Ezen E. alatt közlött határozat indokolásának utolsó pontjában foglaltakra, a következő pontban előadott jogesetnek figyelmes elolvasása fog világot deríteni, mely hasonlóképen silentium alá vettetésemmel közvetlen összeköttetésben áll.

II. Nagy-Szóllóson az urbéri rendezés és tagosítás 1870 év őszén ment végbe. A tagok kihatását közvetlen megelőzőleg özv. Pataki Jánosné asszonyság eladta erdőbeli jogilletményét Bukovszky György n.-szóllósi g. c. esperesnek. Vevő a vételárt teljesen kifizette, eladó nő azonban még írott szerződést nem állított ki, azt adván okul, hogy Danes András sógorát fogja megkérni, a szerződés megírására, bizalmat egyedül ő benne helyeztetvén. A mérnök megkezdvén a munkálatot, vevő felhívta eladónót, hogy állítsa ki már részére a szerződést, hogy azzal igazolhassa magát a mérnök előtt és a megvásárolt erdőilletményt saját erdőbeli illetményeivel egy tagba vágattassa ki, mert ha egy tagba nem kaphatja ki a vásárolt erdőjogot, akkor neki ez nem is kellene

és pénzét visszakérné. Eladónő erre azt válaszolta, hogy bátran méresse ki a maga tagjához a vásárolt erdőilletményt, mert ő becsületszavára mondja, hogy a vásárlástól el nem áll, a szerződést pedig mihelyt N.-S. Illórsre megy, azonnal kiállíttatja, a mérnök előtt pedig lesz hitelle vevőnek, hogy a szerződés felmutatása nélkül is a vásárolt erdőilletményt tagjához fogja mérni. A mérnök vevő szavának hitelt adva, csakugyan a vásárolt erdőilletményt az ő erdőilletményeivel egy tagba mérte és hasíttatta ki. Patakiné csak arra várt, hogy lássa hol s minő helyen lesz kihasítva az általa eladott erdőilletmény, és miután a több kulcsesal bírók előnyösebb helyen kapták ki illetményeiket, Patakiné is látva, hogy erdőilletménye vevő erdőbeli illetményeihez esatolva előnyös helyen adatott ki, a szerződést a történt eladásról kiadni vonakodott és a resignatio alkalmával magának követelte resignáltatni a már Bukovszkynak eladott erdőilletményt, mit a bíróság teljesített is, nem lévén Bukovszkinak a vételről írott szerződése. Ezekután Patakiné azt az ajánlatot tette Bukovszkinak, hogy vagy toldja meg a vételárt még 400 frtal, vagy ő felbontja a vásárt és ez esetben, miután a felvett vételárt most nem fizetheti vissza, mert azt elköltötte, várakozzon vevő pénze után, míg visszafizetheti, a mikor azután kamatot is fizet utánna. Nyilvánvaló volt ezen ajánlatból, hogy Patakiné a 400 frtot csak zsarolni kívánta volna vevőtől, és azért nem állította ki a szerződést, a teljesen jogerőre emelkedett adásvevést többé egyoldalulag felbontani sem nagyobb árt kívánni joga nem lévén. — Mikor ezen fatumteljes vásárlási ügy ezen stadiumban állott, akkor kerültem én Bukovszki György vevő házához mint veje. Apósom tanácsot kért tőlem, mittevő legyen, perrel támadni meg Patakinét nem nagy kedvet érzett, mert vette észre, hogy Patakiné számít Kornis Ferencz, Bodoki Lajos, Dancs András mindenható corifeusok támogatására, mert midőn perrel fenyegette Patakinét a szerződés ki nem állításáért, illetőleg a megvásárolt birtok át nem adásáért, ez azt felelte rá, hogy

nem fél a pertől, mert tekintélyes jogtudósok mondták neki, hogy miután írott szerződést az eladásról nem adott, a per ellenében megnyerhető nem lesz. Ekként informáltatván apósom által, tartva attól, hogy a nagypártolásban és sok oldalú támogatásban részesülendő Patakiné ellenében a per nagyon nehezen lesz megnyerhető, pervesztés esetén pedig ügyvédi tekintélyem különösen apósom előtt helyrehozhatlanul megtörve leendő, azt tanácsoltam apósomnak, miként ha már Patakiné elég aljas becsületszavával is megerősített eladását megmástitani, daczára hogy a vételért nem képes visszafizetni, mondjon le megvetéssel vételi jogáról, illetőleg az erdőhőzi tulajdonjogról. A 400 frt toldás megfizetésében egyáltalában bele nem egyezhettem, mert ez nekem vált volna nagy szégyenemre, a közönség azt mondhatta volna reá, ime ügyvéd veje van, mégis engedte magát 400 frtig megcsalattatni. — Apósom nem bírván lemondani az erdőről, pert indítottam általam Patakiné ellen. Mielőtt a pert megindítottam volna, felkerestem személyesen Patakinét és a törvények felmutatásával demonstráltam előtte, miként nincs joga a vásártól elállani egyedül azért, mert írott szerződést még nem adott, s emlékeztetve őt adott becsületszavára kérve kértem, ne pellengéreztesse magát a per által, melyben törvényesen csak vesztes lehet. Patakiné erre egyheti gondolkozási időt kért, hogy az alatt tanácskozzon jogtanácsadóival, a megye jogtudósaival. Ezen gondolkozás és tanácskozásnak eredménye az lett, hogy ellene a pert meg kellett indítanom a n.-szőlősi volt megyei törvényszék előtt. Hogy pedig a perfolylta alatt Patakiné a beperesített erdőráját jóhiszemű vevőnek másodszor is el ne adhassa, — és a kereset meg ne hiúsittassék, — zárlatot kértem az erdőterületre. A törvényszék azonban, melynek előadója ez ügyben Kornis Ferencz volt, a zárlati kérelmet elutasította, azon indokból, hogy a követelt tulajdonjog vitás volta nincs igazolva írott szerződéssel. Az elutasító végzést a semmitőszék is helybenhagyta. Tekintve, hogy a keresetbe vett erdőráta Patakiné beleegyezésével felperes

neve alatt és erdőbeli illetményeivel egy tagba méretett ki, az már felperes tulajdonát képezte jogilag annál is inkább, mivel Patakiné az egész vételért felvette, nem csak, hanem el is költötte. Ezen körülmények pedig a zárlati kérelemben hangsúlyozva lévén, a tisztelt közönségre bizom megbírálni: vajjon jogosan tagadta-e meg úgy az első mint a felső bíróság a kért zárlatot. A hir azt mondotta, hogy a semmitőszéknél alperesnő hatalmas protectora Bonis Samu hirneves jogtudós volt. — Miután pedig a kérdéses erdőráta telekkönyvezve még nem volt, mint jog pedig a telekkönyvben Patakiné nevén nem állott, mert Patakiné — várván a tagosítást — erdőbeli jogát a telekkönyvbe nem vezettette be; perfeljegyzést annál kevésbé lehetett alkalmazni, mivel felperes nem tudá, hogy Patakiné a közbirtokosok közül melyiktől vásárolta ezen erdőbeli jogát. Hogy pedig a kijátszatástól mennyire annyira biztosítsam védenczemet, Patakinét bírósán megintettem, mikép a per folyta alatt ne merészelje az erdőt eladni, mert különben mint kétszeres eladást eszközlő — fenytő perbe fog vonattatni.

A per ily előzmények között indult meg s az ellenségeim által felvert nagy zaj — őket nagyban örvendeztetvén, a zárlati kérelemmel vallott kudarcz által, nemcsak a közönség, de még apósom előtt is ügyvédi reputatiomban szenvedett vereség, a közfigyelem egészen a per miként leendő kimenetelére fordult. A pertárban érdeklél olvasták és bírálgatták a perbeszédeket, a beszéd tárgya csaknem mindenütt, uton utfélen e per volt. A megye bölcse jogtudósai a periratokból kellemetlenül győződván meg arról, hogy a per általok becsületes módon megbuktatható nem lehet, hogy a nagyon felesigázott közfigyelem előtt reputatiojukat megmentsék, azt kezdték hangoztatni, hogy felperes megnyerheti a pert, de nem az erdőt, és nekik csak is az a czéljuk. Egy alkalommal Csepében Seregi Sándor akkor volt megyei szolgabíró jelenleg Halmi kir. aljárásbíró házában Papp József, akkor szatmármegyei volt szolgabíró, jelenleg szinyérváraljai aljárásbíró jelenlétében Jaczkovics János akkor volt n.-szöllősi ügyvéd, je-

lenleg n.-szőlősi kir. aljárásbiró — ki az ugócsai hatalmasok uszályhordozója volt, azt mondotta e per kimenetele felett velem tartott vitatkozás közben — miként a pert meg fogom talán nyerni, de az erdőt nem; mert Patakiné az erdőt el fogja adni és ő tudja azt is, ki fogja megvenni, de nevét nem mondja meg. — Világos lett előttem ezen nyilatkozat után, hogy ellenségeim, csak hogy az erdő megnyerésével szerzendő renométtől elüssenek és reputatiojukat is megmentsek, mely mind kettő egyformán kérdéssé vált a közönség előtt, készek a becsület, a törvény utjáról letérni és csalást s hamisságot elkövetni; hisz az nem lehet, hogy baj esetén a törvény és igazság egy román agitator részére szolgáltassék ki és ők, a nagyuri parvenük, megbecsteleltessenek.

Az előadott jelenet után mintegy 5 hétre tudomásomra jött, hogy a megye bölcse Egri Endre, a peres erdőterületnek nevére leendő bekebeleztetése iránt kérelmet adott be a telekkönyvi hivatalhoz; meggyőződést szerzendő arról, hogy mi alapon kérelmezi Egri Endre az érdeklött bekebelezést, azt találtam, hogy Patakiné hirhedt ügyvéde Bodoki I. Lajos, jelenleg kir. tszki biró N.-Szőlősen, az itt I. alatt közlött nyilatkozat alapján a peres erdőterületet Patakinéra J. kérte kebeleztetni és ennek folytán Egri Endre az itt J. alatt közlött szerződés alapján azt a maga és neje nevére kérte átkebeleztetni s mindkét kérelem alig 24 órai időköz alatt lett beterjesztve. — Különös figyelmet gerjesztő volt azon körülmény, hogy az I. alatti nyilatkozatot Dancs András, alperesnő sógora és egyik jogi tanácsadója, mint közbirtokossági helyettes elnök állította ki, holott soha a közbirtokosság elnöke nem volt, és ezen nyilatkozatot Kornis Ferencz, alperesnőnek hasonlóképen jogi tanácsadója és Bodoki Lajos, alperesnőnek perbeli ügyvédje, előttemezték. A J. alatti szerződésnél pedig feltűnt az, hogy a szerződést nem Patakiné írta alá, hanem annak nevét — az írást könnyen felismerhetőleg — Dancs András írta oda és Egri Endréné, bár a szerződés az ő nevében is megkötöttnek mondatik, a szerződést nem írta alá. Valamint feltűnő volt az is,

hogy ezen szerződést Dancs András és Bodoki Lajos — kik a szerződés tárgyát tevő erdőterületnek peres voltát és azt, hogy azon erdőt felperes Bukovszki már előbb megvásárolta és a vételi ár még mindig alperes Patakinénál van — jól tudták, előttemezték. Ily feltűnő jelek és kétségbevonhatlan bizonyítékok után lehetetlen, hogy helyes logicával, józan tőlőtehetséggel bíró ember be ne lássa, hogy ezen másodszori eladás és telekkönyvi bekebelezések eszközzésével — miután különösen a telekkönyvi törvények értelmében az I. nyilatkozat alapján bekebelezés egyáltalában eszközölhető nem volt — csalás, hamisítás, büntetésre méltó kijátszatás hajtatott végre, mégpedig jogilag képzett, törvénytudó, sőt a törvény kezelőinek közreműködése mellett. — Nem valami nemzetiségi ellenszenvből tehát, hanem mert teljes meggyőződésemmel vala, miként büntetésreméltó és botrányos csalás követtetett el, fenyítő pert indítani volt szándékom. — Megkárosított apósom elment Egri Endréhez és kérve kérte, ne kívánja azt, hogy ellene és Patakiné, valamint a büntény elkövetésében résztvevők ellen, a legvégsőig menni kényszerülve legyen, várja be a per kimenetét és akkor vegye meg az erdőt. Azonban a megye bölcse hajthatatlan és rettenthetetlen maradt. — Patakiné valamiképp megértvén, hogy ellene bünpert szándékozom indítani a kétszeres eladásért, Ferencsik András sz.-v.-ardói g. c. lelkésznek azt mondotta, hogy ő Egri Endrével soha sem szerződött, azon szerződésről, melynek alapján Egri Endre a peres erdőt magára iratta a telekkönyvben, neki semmi tudomása nincsen, az az ő hite és beleegyezése nélkül iratott. — Miután ekként világos lőn, hogy a bünfactorok fenyítő per folytán tömlöczbe kerülnek törvény szerint, kiméletből és szánalomból csak polgári pert indítottam a n.-szöllősi kir. tszék előtt, kérvén a roszhiszemüleg létrejött kérdéses szerződésnek megsemmisíttetését. És hogy Egri Endre a peres erdőterületet ismét egy harmadik jóhiszemü vevőnek el ne adhassa, a ki ellen a perindítás sikertelen lehetne, a pert feljegyeztettem a telek-

könyvbe. Mig ezen szerződés érvénytelenítési per tárgyalatott, az előbbeni perben meghozta Ugocsamegye törvényszéke az ítéletet, mégpedig — miután az esz- közölt csalárdságok és telekkönyvi hamis bekebelezések miatt a sokszoros érdekek azt kívánták -- felperest tulajdonjog iránti jogos keresetével elutasította. Felperes fellebbezése folytán azonban ugy a kir. tábla, mint a legfőbb ítélőszék felperes keresetének helyt adva, a követelt erdőterülethez tulajdonjogát megítélte, — mely

K. ítélet itt K. alatt közölve van. — Mig ezen felsőbb bírósági ítéletek meghozattak volna, a szerződés érvénytelenítési per is letárgyalatott és elsőbíróságilag ítélettel ellátatott, mely ítéletben hasonlóképen felperes keresetével elutasított és a hamis, roszhiszemüleg létrejött szerződésnek kérelmezett megsemmisítése megtagad- tatott, azon indokból, hogy a megsemmisítettetni kért szerződés tárgyát tevő erdőterülethez felperes tulajdon jogát jogérvényes ítélet még nem támogató, sőt elsőbi- róságilag tulajdonjogi keresetével el is lőn utasítva fel- peres.

A kérdéses szerződés érvénytelenítési perben alpe- L. res Egri Endre elleniratát L. alatt, az erre adott választ M. N. M. alatt, az alperesi viszonzválaszt N. alatt, a felperesi O. végiratot O. alatt azért közlöm, mert ezen perbeszédék képezik előbb 6 havi, utóbb 3 havi fogságban elma- rasztaltatásomat, mely elmarasztaló ítéletek azután szol- gáltak alapul silentium alá vettetésemenek.

Midőn az alperesi arczátlanul kihívó elleniratra az M. alatti választ adám, — Kornis Ferencz és Egri Endre ezen válaszirat alapján idő előtt rágalmi bünpert indítottak ellenem és védenczem ellen a n.-szőlősi m. volt törvényszék előtt; és nagyban hangoztatta a hős Kornis Ferencz, hogy addig meg nem nyugszik, mig ügyvédi jogosultságomtól meg nem foszt és ugy engem mint védenczemet, a ki g. c. esperes, tömlöczre nem vettet. (Ezen bünperekre van hivatkozás a megye bi- zottmányának E. alatt közlött indokolásában és most már meg vannak világítva az F. alatt közlött fellebbe- zési indok utolsó pontjaiban előadottak is.)

Ezen idő előtt és teljesen illetéktelenül indított rágalmi bünpercek folytán én, törvényes megidéztetés mel-
 lőzésével, két fegyveres hajduval kísértettem a megye-
 házához önkéntes vallomástétel végett, sőt a vallató
 szolgabírónak meg volt hagyva, hogy engem vizsgálati
 fogságba is zárasson le, azonban a szolgabíró Buttykay
 Sándor, mivel az utasítás csak szóval adatott, nem mert
 lezáratni. A jogtalan bekísértetés miatt panaszt emeltem
 P. az igazságügyminiszter előtt P. szerint, panaszom azon-
 ban megvizsgálatlanul nekem visszaküldetett Q. szerint.
 Q. Jól fogták fel Kornis Ferencz, Egri Endre s pajtásaik,
 midőn a fentebb előadott csalárdságok elkövetésére reá-
 szánták magokat, hogy az nem lehet: miként én az
 egyszerű ügyvéd, az igazság felesketett védője, igazsá-
 got nyerjek ellenökben.

A K. alatt közlött legfőbb ítélőszéki ítélettel felpel-
 res Bukovszki György a kérdéses erdőterülethez tulaj-
 donjoga megítéltetvén, miután Egri Endre még ezen
 legfelsőbb ítélet után sem akarta Bukovszki tulajdon-
 jogát elösmerni és a megnyert erdőterületet birtokába
 bocsátani s miután a kérdéses szerződés érvénytelenítési
 kereset időelőttiség indokából lőn elutasítva elsőbiróság-
 gilag, az elutasítás ellen jogorvoslattal nem élve: Pata-
 kiné, Egri Endre, Kornis Ferencz, Bodoki Lajos és
 Dancs András ellen a prt. 10 §. utasításához képest az
 R. itt R. alatt közlött fenyítő pert indítottam meg a bereg-
 szási törvényszék, mint delegált bíróság előtt. És hogy
 ezt tettem, ki fogná józanul mondhatni, hogy nemzeti-
 ségi ellenszenvből, román agitatióból, bíróság iránti tisz-
 teletlenségből tettem?, avagy ezen per megindítását me-
 lyik józan észszel bíró jogász fogja hamis feladásnak és
 tisztí rágalmazásnak itélni? és én még is ezen per meg-
 indításaért s a nélkül, hogy annak tárgya tüzetes vizs-
 gálat és bírálat alá vétetett volna, — hamis feladás és
 tisztí rágalmazás indokából 6 havi fogságra, 3 évi silen-
 tiumra és több száz frt birságra ítéltettem a beregszá-
 si kir. ef. törvényszék által.

Az igazságügyminiszter dr. Pauler Tivadar, midőn

az R. alatt közlött fenyítő pernek megbirálására a beregszászi törvényszéket delegalta, egyszersmind az ezen bünvádi keresetben foglalt büns tényeknek az M. alatt közlött válasziratban, indokolt elősorolása miatt, az ezen büns tényeket elkövetők által, idő előtt megindított rágalmi pernek is megbirálására, a P. alatt közlött jogos panaszomnak, egyszerűen félrevetésével, ugyancsak a beregszászi kir. tszékét bizta meg. Megemlitendőnek találok azt, hogy én az R. alatt közlött, bünvádi keresetnek elintézésére, a huszti kir. törvényszéket kértem delegaltatni, de minthogy vádlottak, a beregszászi kir. tszékét kérték, — a nélkül, hogy ebbe belenyugvásunk iránt kikérdeztettünk volna, — a beregszászi kir. tszék S. lett delegálva. Ezen, s itt S. alatt közlött miniszteri intézkedéseken, neki bátorzkodott Méltóságos Nagy-Lónyai és Vásáros-Naményi Lónyai Albert, Ugocsamegyének remélhetőleg, utolsó Főispánja, és a G. alatt közlött, rágalmat boszszuló polgári kereset megindításaért, — mert ugymond, azzal ő sérthetetlen személye megsértettet, — arra kérte a beregszászi kir. törvényszéket, miként ezen panaszát, a miniszteri delegatióban megemlitett panaszokkal együttesen intézze el, és magas kivánságához képest, engem foszszon meg ügyvédi jogosultságomtól.

Könnyen megmagyarázható tehát, hogyan hozathatott meg az alább V. alatt közlött, s a nyilvános tárgyaláson jelen volt számos intelligens hallgatóság által dracoinak nevezett ítélet. Hisz nyílt titok, miként a birói függetlenségnek nem Magyarország a hazája. Oly sokszor és gyakran rendeztetik és változtatik a jogszolgáltatás mindég ideiglenesen tartó véglegességgel, hogy a kenyerét féltő biró, nem tudhatja szegény, mikor és mely órában lesz szüksége a hatalmas protectorra, hatalmas protectio nélkül pedig Magyarországon csak levegőt lehet szivni, már pedig sok helyütt még az sem jó.

A beregszászi kir. törvényszék, az igazságügyminisztertől kapott ezen kettős feladatának akként felelt meg, hogy az általam védenczem nevében és érdekében mint annak megbizott ügyvéde Kornis Ferencz, és bün-

társai ellen, valamint ezeknek ellenem, és védenczem ellen, illetéktelenül megindított rágalmi keresetöket, — a nélkül, hogy legkisebb nyomozást, vizsgálatot, bizonyítási eljárást használt volna fel, — egy közös határozatban oldotta meg, mégpedig akként, hogy az általam, mint képviselő ügyvéd által támasztott bűnvádi panaszom elvettetett, és vádlottjaim által, ezen bűnvádi panaszom megtétele miatt, időelőtt támasztott panasznak pedig helyt adott, és a végtárgyalásra tűzött határnapot, melyre engem, és védenczemet, mint vádlottakat, megidézttetett.

A végtárgyaláson, — mely nagyszámu intelligens T. hallgatóság előtt ment végbe, — a kir. ügyész, az itt T. U. alatt közlött vádat mondá el, melyre én az itt U. alatt közlött védelemmel válaszoltam. A végtárgyalás V. eredménye, az itt V. alatt közlött ítélet lett.

Nevezetes, és a hallgatóság előtt megütközést keltő momentum volt az, midőn a kir. ügyész projectumát, — mely 6 havi fogságra, és néhány száz forint birság megfizetéséről szólt, — már előterjeszté, és az elnök által védelmem előadására felhivatván; védelmem elmondásában már jó előre haladtam, — a kir. ügyész, Kornis Ferencz figyelmeztetésére, — engem védelmem előadásában félbeszakított, és azt mondá: miként a törvényszéktől még azon fontos, és nagyhorderejű kivánság előterjesztésére is felhiva van, miként a projectalt büntetések felül, még az ügyvédi jogosultságtól is fosztassam meg. Bizony jaj lett volna szegény kir. ügyésznek, ha hogy Kornis figyelmeztetése után is, ezen a maga nemében páratlan kivánalmat előterjeszteni elmulasztotta volna, így is nem vagyok benne bizonyos, valjon a hatalmas protectorok nem seprűzték-e meg hátát a feledékenységért.

Az intelligens hallgatóság felfogta horderejét, azon válságos helyzetnek is, a midőn vádlott társam kérésére az elnök kikérdezte, a hasonlókép megidézett Patakinét, valja meg, aláírta-e sajátkezüleg azon szerződést, melylyel a Bukovszkinak először eladott erdőrészt, másodszor el-

adá Egri Endrének. Ezen kérdésre Patakiné, nagy szorongatottan azt felelé, hogy igen. — A válság tetőpontját érte el akkor, midőn vádlott társam arra kérte ezután az elnököt, hogy Patakinét vallomására esketné meg. Ezen kérelem úgy Patakinét, mint a n.-szöllősi törvényszéket, mely teljes számban volt képviselve a végtárgyaláson, annak tagjai Patakinének bűnrészes társai lévén, — hasonlóképen megvalának idézve a végtárgyalásra, — megrémültek. A hallgatóság feszülten várta, hogy mi lesz ebből, hogy fog most mindjárt leplezetni a gonoszság, hogy jön zavarba majd a bíróság, melynek kötelességévé tétetett, a botrányos családi büntényt elkövetők felmentése mellett, még a megkárosított félnek büntetéssel is sujtása. — A pár percznyi feszült várakozás után, az elnök azt mondá, miként nem látja szükségét annak, hogy Patakiné vallomására megeskettessék; tehát nem is rendeli el. E nyilatkozat után a hallgatóság által vissza tartott lélegzett, kárhóztató morajban tört ki, — jogellenesen cselekedvén az elnök, midőn a jogos kérelmet megtagadta. A gonoszok pedig megkönnyebülten érezték magokat, és hálás tekinteteket vetettek az elnök felé, ki bölcs magatartásával megmentette a haza üdvét, meg Ugocsamegye mákvirágait, a börtönbe jutástól.

Patakiné ispánja, — Ujhelyi Bálint és Ujhelyi Lázár földesurak előtt azt mondotta, hogy Patakiné neki arról panaszkodott, miként rettentő aggodalmak között van; mert ha a beregszászi törvényszék előtt, hová megvan idéztetve, oly vallomást fog kelleni tenni, melyre meg is foghatna esküdni, akkor — miután ő hamis esküt nem tehet, mert öreg asszony, egyik lába már a sírban van, és most még choleras idő is van, — kénytelen lesz oly vallomást tenni, mely Dancs András sógorát, és a n.-szöllősi törvényszéket tömlöczbe juttatja; mert bizony ő nem írta alá az Egri nevére kiállított szerződést, sem beleegyezésével ahhoz hozzá nem járult. — Ugyanily értelemben nyilatkozott Patakiné, Ferencsik András sz.-v.-ardói lelkész előtt is. Midőn tehát

a bíróság, sem Patakiné meghittetését vallomására, — sem a hivatolt tanu Ferencsik Andrásnak kihallgatását, mely hasonlóképen kérelmezve volt, el nem rendelte, ezzel a legfényesebben demonstrálta, miként az igazság kiderítése nem volt akarata.

- V. A beregszászi törvényszék által hozott, s V. alatt
 W. közlött ítéletet, W. alatt közlött indokolással felebbez-
 X. tem a kir. táblára, honnét az itt X. alatt közlött ítélet
 érkezett le a beregszászi törvényszékre kihirdetés vé-
 gett, mely is még az elmúlt október hóban lón előttem
 kihirdetve.

Ezen kir. táblai ítélet is, hogy mennyire távol áll az igazságtól, kitünik annak indokolásából, valamint az általam ezen neheztelt ítélet ellen közzétett, s alább közlött felebbezési indokaimból.

Nem bocsátkozom, ezen kir. táblai ítélet birálatába; hanem egy pár szerény észrevételt tenni reá nem melőzhetem el.

U. is, a kir. tábla — hamár, az általa is kétszeres eladásnak — tehát csalárdságnak beösmert tény miatt, a kétszeres eladást tárgyazó szerződés kiállítói ellen indított bünvádi kereset miatt engem, és védenczemet, büntény álladék hiányából felmentett; hogyan marasztaltathatott el engem mégis 3 havi fogságra, egyedül azért, mert e bünvádi keresetet Kornis Ferenczre is kívántam kiterjesztetni, holott a kir. tábla által is csalásnak beösmert tény elkövetéséhez, Kornis is hozzá járult a kérdéses okmány előttemezésével?

Továbbá, ezen kir. táblai ítélet a józanul combináló előtt különösen tűnhet fel; hogy miért nem marasztalta el a csalárdságot elkövetőknek talált vádlottakat, avagy, miért nem rendelte el ellenök a bünvádi eljárást.

És hogy én, ki csak mint ügyvéd szerepeltem a kérdéses ügyben, a neheztelt bünvádi kereset megindítására, védenczem által felhiva és megbizva voltam: — hogyan marasztaltathattam el fogságra, a mikor megbizóm felmentetett, hisz én csak ügyvédi kötelességemet cselekedtem, midőn megbizóm akaratját teljesitettem. —

Hogy védenczem által, a bűnvádi keresetnek Kornis Ferencz elleni megindítására is felhiva, és megbizva voltam, kitetszik az itt Y. alatt közlött, és védenczem által, hozzájárulásom nélkül — más ügyvéd által szerkesztett felebbezési indokaiból is, mely felebbezést egész terjedelmében azért is közlöm, hogy a tisztelt közönség átláthassa, miként védenczem is felmentendő volt; még pedig nem próbák elégtelensége, hanem tényálladék hiányából.

A magyar jogszolgáltatás terén megsomorítóbb eljárás alig történt valaha, mint az előadott ügyben, mely dióhéjban foglalva ez:

Bukovszki György megvásárol egy erdő rátát Pataki Jánosnétól, s az árát kifizeti. Eladónő álnok lelki jogtudósainak tanácsára az eladott erdőt, daczára, hogy a felvett vételárt visszafizetni nem bírja, mert azt elköltötte, — vevőnek birtokába bocsájtani nem akarja. — Vevő, az igazság szolgáltatáshoz fordul, ez megrendeli a peres erdő területnek, vevőnek átadását. Időközben az erdő csalárdul eladatik másodszor, és mivel a bíróság a kérelmezett zárlatot meg nem adá, a szinte bírósán megrendelt átadás, nem érvényesíthető. A hosszas perlekedéssel már kifárasztott, és nagyban megkárosított vevő, ismét az igazság szolgáltatáshoz fordul segedelemért, még pedig, miután ugy saját, mint a közvélemény hite, és meggyőződése, valamint a minden becsületes törvényeket átlengő elv szerint, az ugyanazon egy tárgynak roszhiszemü kétszeres eladása büntény, vevő a fenytő bírósághoz fordul panaszával, és attól kér igazságot és törvényt. És o tempora o mores, a bíróság mit tesz, hogyan ítél? — Azt mondja: mivel te megkárosított fél, igaz ugyan, hogy ellenfeleid megcsaltak, de te azért mégis igazságot nem kapsz; sőt a miért megbizott ügyvéded az ellened elkövetett gaszág miatt, panaszt tenni merészkedett, börtönre vettetik, megfosztatik becsületétől, életfentartása eszközétől, — ügyvédi jogosultságától hogy szörnyü példáján okuljanak; a jogszolgáltatás feletti örökösre, a megtámadott jogvédelmére hivatott ügyvédek,

hogy ne merészeljenek máskor nagy uri gazemberek ellen pert vállalni. Ezt kívánja, a haza java. . . .

Z. A neheztelt kir. táblai ítéletet Z. alatt közlött indokolással fellebbeztem a kir. Curiára. Ezen legfelsőbb ítélőszék van hivatva most már a magyar igazságszolgáltatás becsületét megmenteni és a megrendített tisztelget és bizalmat a magyar jogszolgáltatás iránt helyreállítani. Az eredmény közölve leend a t. közönséggel annak idejében.

Mind ezen előadottakkal még nincs egészen megvilágítva az indok, a miért az igazságügyminiszter engem eltiltott az ügyködéstől a n.-szöllősi kir. tszék területén. Hogy a t. közönség teljesen legyen tájékozva, kérem a következőkben előadottakat is kellő figyelem és bírálat alá venni.

III. A bírósági szervezés alkalmával a n.-szöllősi kir. törvényszékhez elnökké Kornis Ferencz, bírakká Egri Endre és Bodoki Lajos, Patakinének birneves jogtanácsosai, lettek kinevezve nagyuri protectio folytán. — A mindenható protectorok pártfogásába elbizakodott bírák nem nagyon törték fejüket azon, hogyan kellene az elvállalt hivatalnak becsületes munkásság által eleget tenni, naphosszat egyebet se tettek, csak kugliztak; és szótték a terveket, hogyan lehetne engem — kit a közönség a Patakiné valamint Zichor Juliánna ellen, itt körülményesen leirt pereknek megnyerése miatt nagyban felkarolt, — népszerűtlenné tenni. Ezt az által hitték eszközölhetőnek, hogy peres ügyeimet elintézetlenül hevertetik, vagy a mit el is intéznek szemszurásból, ne legyen köszönet benne. És ezen czél kivitelében oly buzgóságot fejtettek ki, hogyha oly buzgalommal intézték volna az ügyeket is: a legtiszteltebb bírósággá válhatott volna a hazában.

Miként a közmondásban: a poltrás malacz is legjobban rángatódzik a garasos kötelen. A bírák legcsekélyebbike Jaczkovics János aljárásbíró legszembetü-

nőbben és legsértőbb modorban árulta el a kítettözött czélt. Kénytelen lettem több ízben ellene panaszt terjeszteni fel a kir. főügyész Kozma Sándorhoz. Azonban panaszom mindannyiszor eredménytelen lett.

- A bírák ekként hatalmas védelmezőt látván a kir. főügyészben, már minden tartózkodás nélkül hibát hibára, — visszaélést visszaélésre halmoztak. — Az **A.A.** alatt közlött panaszban előadott bünös hivatali mulasztása a kir. ügyész Jelenffi Kornélnak, alkalmat szolgáltatott nekem a n.-szöllősi kir. törvényszék, ügyészség és járásbiróság ellen bünvádi panaszt emelni az igazságügyminiszter Pauler Tivadar előtt, mely panasz folytán **B.B.** a kir. főügyész Kozma Sándor **B.B.** alatt közlött felhívással a vád részletezésére hívott fel engem. Ezen felhívásban különösen feltűnő azon nyilatkozat, hogy ha vádamat részletezve és bizonyítékaimat mellékelve 30 nap alatt hozzá nem terjesztendem, ugy fog tekintetni, mintha vádamat visszavontam volna.

- A ki figyelembe veszi az **A.A.** alatti vádban előadottakat, az ugy fogja találni, hogy azok olyanok, melyeket visszavontaknak tekinteni semmi esetre sem lehetett szabad. — A **B.B.** alatt közlött felhívásra **C.C.** szerint feleltem vissza.

- Sok idő multával, miután valamelyik lapban közölve lett az, hogy mennyire rossz az igazságszolgáltatás a n.-szöllősi kir. tszék területén, és hogy e tekintetben panasz is van már felterjesztve felsőbb helyre, az intézkedés eredménye pedig nem tudatik, — a kir. **D.D.** főügyész megküldötte nekem az itt **D.D.** alatt közlött határozatot, mely szerint a kir. ügyész Jelenffi Kornél az **A.A.** alatti panaszom folytán a kir. tábla fegyelmi birósága által bünösnek mondatott ki.

- E.E.** Ezután ismét nagysokára a kir. főügyész az itt **E.E.** alatt közlött iratban felhívott engem, miként a többi vádlottak által felterjesztett nyilatkozatokra észrevételeimet 30 nap alatt tegyem meg, mert ellenesetben a vád teljesen megvizsgáltnak fog tekintetni.

Nem sokára az itt közlött felhívás után hozatott

meg ellenem a beregszászi kir. törvényszék által a V. alatt közlött dracoi ítélet, mely bárkit is megrendített volna, annál inkább engem, ki felette érzékeny vagyok a jogtalan sérelmek iránt; már pedig a közlött ítélet becsületemben a legmélyebben és a legméltatlanabbul sértett meg és ellenségeim által diadalittas örömmel szétkiürtöltetvén, ügyvédi agentiam tönkre tétetett. Ellenségeim nem elégedtek meg ezen vivmánynyal sem, hanem engem még jobban kivántak megbecsteleníteni. Felizgatták védenczeimet, hogy ellenem támadjanak. Ezen izgatás folytán Schönfeld Ábrahámné az itt **F.F.** alatt közlött kérelemmel zárlatot kért ügyvédi irodámra, mert ugymond, miután én 6 havi fogságra és 3 évi silentiumra ítéltettem, perei az én kezelésem alatt veszélyben forognak. Ezen zárlati kérelem szövege és az arra kelt bírósági határozatból megítélheti a t. közönség, valjon jogosan járt-e el a bíróság, midőn ügyvédi irodámat zárlat alá vette, iróasztalom fiókjait távollétemben feltörette, miáltal értékes iróasztalom tönkre tétetett és abból Schönfeldné irományai kiszedetvén, a többi okmányok a már zárhatlan fiókban hagyattak.

Hogy pedig Schönfeldné csak is izgatás következtében és költött ürügy alatt, — hogy én a legarczátlanabb bántalmazásban is részesültem — kért ügyvédi irodámra zárlatot, kitetszik onnét, hogy a zárlati kérelemben emlegetett pert ellenem 2 hónap eltelte után sem indítván meg, a bíróság a tőlem bírósán elkobzott **G.G.** iratoknak részemre visszaadását rendelte el **G.G.** alatt közlött végzéssel.

Az **E.E.** alatt közlött felhívás folytán, hogy az általam vádolt n.-szöllősi kir. tszék és járásbíróság tagjai **H.H.** által felterjesztett és itt **H.H.** alatt kivonatban közlött nyilatkozatokra észrevételeimet megtehessem, az iratok megtekinthetése végett felmentem Pestre; és miután vádlottaim nyilatkozataira adandó észrevételeimben oly okmányokat is kellett becsatolnom, melyek kezeimnél nem valának, az észrevételek beadására kitűzött határnap rövidsége miatt indokolt kérelmet terjesztettem a kir. fő-

ügyész elé, miként észrevételeim beadhatására 30 napi halasztást engedjen. Ezen méltányos kérelmem azonban **I.I.** alatt közlött irat szerint megtagadtatott nemcsak, hanem én még bünvádi kereset alá is vettetni rendeltetem. — Mielőtt a most közlött igazságügyminiszteri intézkedés velem közöltetett volna, észrevételeimet a **H.H.** **K.K.** alatt közlött nyilatkozatokra **K.K.** szerint beterjesztettem.

A ki ezen észrevételeket figyelemmel elolvassa, az meg fog győződni róla, miként vádam az érdeklettek ellen alapos és jogos.

Tehát ezen vádért bünfenyítő eljárás alá annál kevésbé vonathatom, mivel vádam szabályszerűleg meg nem vizsgáltatott. Már pedig hamis feladás indokából az vonatthatik kereset alá, kinek vádjáról szabályszerűen beigazoltatik és bírósán kimondatik, hogy előterjesztett vádja hamis. Az igazságügyminiszter azonban — kinek joga nincs is bírászkodni — a hozzá, azon kérelemmel felterjesztett vádamat, hogy azt a bírósági felelősségről szóló törvények értelmében az illető bíróság által vizsgáltassa meg, nem csak meg nem vizsgáltatta, de sőt akarata sem volt megvizsgáltatni. Pedig ha vádamat az arra rendelt bíróság által megvizsgáltatta és megbíráltatta volna, bizonyára összes vádlottjaim bűnösöknek találtattak volna, miként egyik vádlott Jelenff Kornél kir. ügyész bűnösnek kimondatott **S.S.** szerint.

Az igazságügyminiszter által ezen ellenem elrendelt bünvádi kereset folytán az elmúlt október hó utoljára beidéztettem Beregszászba, hol 5 percznyi kihallgatáson voltam, mindössze annyi kérdeztetett tőlem, elősmerem-e, hogy a neheztelt vádat én irtam. Mire én azt feleltem, hogy igen én irtam és ragaszkodom azon vádhoz most is; és kívánom annak szabályszerű megvizsgáltatását. Több ez ügyben ez ideig nem történt.

L.L. Az elmúlt december hóban kaptam az itt **L.L.** alatt közlött leiratot, melynél fogva az ügyködéstől eltiltattam a n.-szőlősi kir. tszék. területén.

A ki az általam előadottakat figyelemmel elolvasta, az át fogja látni, miként ezen most közlött miniszteri leirat in-

dokolása valótlan, valótlan pedig már csak azért is, mert a kir. tábla Jelenffi Kornélt **D.D.** szerint bünösnek ítélte.

A **K.K.** alatt közölt észrevételekben pedig, ha talán minden vádat nem, de nagyobbbrészét kézzelfoghatólag beigazoltam, sőt némely vádra nézve magok vádlottak is beösmérésben vannak.

Tehát vádam hamisnak és rágalmazónak nem tünhetik fel legkisebb mértékben sem.

A kir. táblai ítélet pedig, mely a józan ész bírálatát ki nem állja s melynél fogva 3 havi fogságra íteltettem, hogy szolgálhatott-e alapul a jogtudor igazságügyminiszternek nehezelt leirata kibocsátására, — a tisztelt közönség bírálatára bízom.

Most már az előadottak által teljesen meg van világítva az indok, a miért az igazságügyminiszter engem eltiltott az ügyködéstől a n.-szöllősi kir. tszék területén. Hogy jogosan és helyesen tiltott-e el, ennek megbírálását szinte a t. közönségre bízom.

A figyelmes olvasó indokolt közleményemből meggyőződhetett arról, hogy irányomban a legméltatlanabb eljárás követtetett el és követtetik folyvást; még pedig nem azért, mintha megérdemelném, hanem azért, mert alattomosan roman agitatornak tüntettetem fel a magas kormány és a felsőbb bíróságok előtt.

Hogy román agitatornak oknélküli informáltatásom szolgál ürügyül sanyargattatásomra, kitetszik onnét is, mert bár Domanics Vaszil ellen ép úgy megindított Schivulszki által a rágalmi bünper mint ellenem, mégis a vádló kir. ügyész a bünvádi eljárást csak ellenem vétette fogantatba, sőt Domanicsot ellenem tanuként szerepeltette. Továbbá Domanics, ugy a Schivulszki által indított ezen rágalmi bünper folytán történt bekisértetése alkalmával, mint e bekisértetés miatt Egri Endre főügyész ellen emelt vád miatt tartott vizsgálat folytán bevallotta, miként mindkét ügyben engem megbizott, hogy részére jogorvoslatot szerezzek és őt védelmezsem, tehát e nyilatkozatok engem teljesen mentesithetnének, mégis a bünvádi eljárás ellenem és nem megbízóm ellen intéztetett.

Elmondhatom a Karthausi szerzőjével: „vannak tények, melyeket becsületes embernek tapasztalni kell, hogy észével felfoghassa — hogy ilyenek is megtörténtek.“

Hogy bir-e legkisebb valószínűséggel az, miként én roman agitator volnék, — a tisztelt közönségre bizom megítélni.

És miután önérzettel mondhatom azt, hogy teljesen igaztalanul vádoltatom és informaltatom roman nemzetiségi agitatornak.

És miután ezen rágalomteljes vád folytán, azon ürügy alatt, hogy jogos panaszom és védenozeim megtámadott joga védelmében kifejtett becsületes ügyködéssel bünt követtem volna el a tiszteletreméltó bíróság ellen, — kenyereimtől, életfentartásom egyedüli eszköztől fosztatom meg, nem fogja a tisztelt közönség merésznek találni nyilatkozatomat, mely szerint ünnepélyesen kinyilatkoztatom, hogy mindenki — személy- és rangkülönbség nélkül — ki azt mondja: hogy én román nemzetiségi agitator vagyok, míg ezt be nem igazolja — alávaló gazember. Felhivok azért mindenkit, mutassa fel a nyilvánosság előtt, minő bizonyítéka van arra nézve, melynél fogva román nemzetiségi agitatornak tartathatnám.

És ha senki sem fog találkozni, ki be tudná igazolni, miként én kétségtelenül román nemzetiségi agitator volnék, akkor nem irigylem dicsőségét azon kormánynak, mely egy ártatlan embert s családapát, ellenségei bűnös bosszujának eszközeül magát lealacsonyítva, a legvadabb törvénytelenység elkövetésével tönkre tesz.

Ám üldözze és mások rettentő példájára ostorozza a kormány a bünt, de csakis a bünt. És ezt tegye személyválogatás nélkül, legyen az nagy ur, bíró vagy hivatalnok, magyar, vagy román a ki megbüntetendő; de ne tegyen úgy, mint a hajdankori paedagogusok, kik a nagy urak gyermekei helyett, ha azok hibát követtek el, a melléjük rendelt pór gyermeket páholták el, hogy az urfi lássa, miként ő minő büntetést érdemelt meg. Mert az ilyen tanítási módszer nem a 19. századba illő.

Ellenségeim a D. és H.H. alatt közlött iratokban, **M.M.** lyekhez csatolom az itt **M.M.** alatt közlött erkölcsi bizonylatot, mely az ellenem folytatott bünperben szerepel, minden kigondolható rosszat mondottak felőlem, de azt még sem merészelték mondani, hogy roman nemzetiségi agitator volnék.

Gyalázásaik is rágalmaknak vannak beigazolva az U. alatt közlött védelemhez becsatolt hiteles bizonyítványokkal, mely bizonyítványok a K.K. alatt közlött észrevételekhez is csatolva lettek.

Nem mellőzhetem el itt leírni az **M.M.** alatt közlött erkölcsi bizonyítvány miképeni létrejöttét.

Egy napon a n.-szöllősi városi kapitány Mascheke-vics Sándor felmutatott egy felőlem szóló erkölcsi bizonyítványt a városi főbirónak Vaidburger Sebestyénnek, a ki egy becsületes asztalos mester, és felhivta, hogy írnia alá, mert — ugymond — azt kívánja a kir. ügyész Jelenffi Kornél. A főbiró elolvastván a bizonyítvány tartalmát, azt mondá, hogy ő ezen bizonyítványt alá nem írhatja, mert annak tartalma rágalom, ő annak az ellenkezőjéről van meggyőződve; de a kapitány nem tágitott, nagyban fenyegetvén a kir. ügyésszel. A főbiró kétes esetekben mindig ki szokta volt kérni tanácsát. bizalmas embere, közkedveség és általános becsülésben részesülő Nagy Miklós ügyvédnek, hozzá ment tehát, megmutatta neki az erkölcsi bizonyítványt, melyet a kapitány fenyegetésekkel erőszakolt aláírni és felkérte, mondaná meg, mit tevő legyen azon bizonyítvánnyal. Az ügyvéd azt mondá a főbirónak, miként ily kézfoghatólag rágalmat tartalmazó bizonyítvány alá ne írja nevét, mert abból még baj származhat. A főbiró megköszömvén a tanácsot, visszament a kapitányhoz és azt mondta, hogy írja alá ha tetszik neki, de ő bizon alá nem írja. — A kapitány visszavitte az erkölcsi bizonyítványt Jelenffinek, ki azután módosított alakban az itt **M.M.** alatt közlött bizonyítványt szerkesztette és annak aláírására is a főbirót hivatalától elmozdittatással fenyegetéssel kellett reábirni. — Mit érhet tehát ez a bizonyítvány, megítélheti a t. közönség.

A D. alatt közlött pasquil bölcse írója pedig, miután — hogy saját bölcse szavait használjam — a szemtelenség csimborassojának magaslatát a pirrat vakmerőségével meghágtá, nyomorult szatócsként az erkölcsi súlyedésbe bukott alá, a legvadabb hazugságot mondván el.

Hihető-e, ha hogy — mint a pasquil előadja — Domanics a legilledelemesebb módon Dorogi hajdu társaságában önkényt bejött — s a legszelidebb módon vallományoztatott volna, hogy akkor Domanics kívánta volna, mikép jogtalan bekiértetése és becsstelen bántalmaztatása miatt a m. főügyész ellen panaszt emeljek. Hogy Domanics megbizott engem panaszt emelni a m. főügyész ellen, constatálva van az itt **N.N.** alatt közlött vizsgálati jegyzőkönyvvel. És ha Domanics ok nélkül kért volna fel és bizott volna meg a panasztételre, bizonyára a bűnvádi eljárás ő ellene is a legnagyobb szigorral vétetett volna fogantatba.

A **H.H.** alatt közlött nyilatkozatokban foglalt gyalázások — mint pusztá, mivel sem indokoltak — visszazállanak azok szerzőire.

De talán ügyvédi működésében található olyasmi, a miből román nemzetiségi agitatorra következtethetni.

Nevezze meg bárki is azt a magyar vagy más nemzetiségű védenczemet, a ki bennem helyezte bizalmában megcsalatkozott volna azért, mert ügyét, román nemzetiségét hön szerető román emberre bizta, avagy mert ügyét román ember ellen kellett védelmeznem.

Miként a becsületes birónak nem szabad a nemzetségre vagy vallásra tekinteni, midőn ítéletet hoz: úgy a becsületes ügyvédtől is az ilyes tekinteteknek távol kell állani. És hogy én e tekintetben is feddhetlen vagyok, **0.0.** eléggé igazolja ezen itt **0.0.** alatt közlött levél, melynek írója nemcsak nemzetiségre, de vallásra nézve is idegen tőlem és még is annyira ragaszkodik hozzám, annyira bizik bennem, hogy ügyét csak is általam kívánja befejeztetni és kész a miniszterhez folyamodni, hogy ügyére nézve, az ügyködéstől eltiltatásom felfüggesztessék.

És a mi nekem e levél által igaz becset, és meg-

tiszteltetést ad az, hogy e levél írója, előkelő és tekintélyes magyar földesur, és diplomaticus ügyvéd, tehát olyan, ki megtudja itélni ügyvédi munkám becsét és érdemét.

Avagy talán azt hiszi a magas kormány, hogy az ellenem alkalmazott botrányosan jogtalan eljárásával, megrettentí a roman agitátorokat, — ha ilyenek vannak — mit én kereken tagadok. — Ó ilyen eljárás semmi czél kivitelére nem alkalmas. De akkor is minek használ fel engem — ha semmiképen nem vagyok agitátor — csóvának a madár ijesztésre.

Igen, én tagadom, hogy román agitátorok volnának, ilyesek csak a „Pesti Napló“ írója, beteges képzelődésben léteznek. — A „Pesti Napló“ daczára, hogy a 21-es bizottság jan. 17-én tartott ülésében, azon kérdésre: hol van azon borzasztó baj, melylyel hirtünket Európaszerte megrontottuk, — a haza veszélyben forog; — okul ezek mondattak el: Nem tettünk semmitse kellő időben, és kellő emberekkel. — Nálunk sem centralizatio, sem decentralisatio, sem annak ellenkezője nincs, hanem, teljes rendszertelenség, — hazánkban a szegény ember nem nyerhet igazságot — az igazságügy nyomorult volta ellenében, ajánlatik a nyilvánosság. — Szóval, a 21-es bizottság bölcei elősmerik, hogy a haza nyomorban, veszélyben bukásának ők a magas államférfiak, és miniszterek az okai, senki más, mégis a „Pesti Napló“ utánna pár nappal azt meséli, de bizony az az oka a nyomornak, mert a kormány kellő erélyt nem használt fel, a román agitátorok ellen. — Bizony jól tenné a „Pesti Napló“, ha tanulná ösmerni, és becsülni a románokat. — A románokat a haza szeretetben, egy nemzetiség se előzi meg, széles e hazában. A románok között még nem akadt oly nagy hazafi, ki kitünő eszét, a haza kizsebelésére használta volna fel, de igen akadt olyan, ki e hazát a dicsőség fény polczára emelte, és olyan dicsőnek óhajtáná most is a hazát minden román.

Ahhoz pedig megkívántatnék mindenekfelett az, a mi nincs *Justitia*, mert *Justitia est regnorum fundamentum*.

Annak ígérete mellett, hogy mindent, mi előadott ügyekben még ezentúl fog történni, a t. közönség tudomására juttatom.

Maradtam N.-Károlyban, 1874. jan. 28.

Teljes tisztelettel,

Bagotai Lengyel János mk.

köz- és váltóügyvéd.

$\frac{10316}{871}$ B. Másolat.

A.

Ő felsége a Király nevében a pesti kir. ítélő tábla tiszti tekintély sértéssel vádolt Lengyel János, Mózes Elekné és Anderkó Györgyné elleni sommás uton letárgyalt bűnügyet, melyben Szatmármegye fenyítő törvényszéke 1871 évi aug. 25-én 1014. sz. a. kelt ítéletével Lengyel Jánost a tiszti tekintély sértésének vádja alól feloldotta, ellenben Mózes Elekné és Anderkó Györgynét vétkeseknek találván, fele részben a felső-falusi g. kath. és fele részben az ugyanottani izraelita iskola javára külön-külön fizetendő 10 frt pénzbírság és 96 frt 40 kr. vizsgálati költség egyetemleges, valamint a rabtartási költség különleges viselésére kötelezte; marasztalt vádlottak s ellenökben a tiszti ügyész felebbezése folytán 1871 évi okt. hó 31-én tartott nyilvános ülésen vizsgálat alá vevén, következő ítéletet hozott: Miután vádlott Mózes Elekné a vele szótáiban állott Anderkó Györgyné ellenében azt, hogy ez Nagy Imre szolgabíró tiszti tekintélyét sértő szavakkal illette volna, önmaga sem állítaná, s fentnevezett vádlott nő által hitelesítéskor elébbi vallomásával ellenkezőleg előadott ama nyilatkozat, mintha Andorkó Györgyné a vele történt szótárváltás közben azt mondta volna, „no megállj, a törvény utján megkereslek, de nem Nagy Imre szolgabíró előtt, mert ez a tettek“ még magában a tiszti tekintély megsértésének tényállását helyre nem állítaná, — az eljáró törvényszék ítélete Anderkó Györgynére vonatkozó részében megváltoztatik, s most nevezett vádlott nő a neki felrótt büntetésre méltó cselekmény vádja alól tényálladék hiányában felmentetik, egyebekben ugyanazon ítélet az abban felhozott indokoknál fogva, helyben hagyatik. Kelt Pesten, 1871. évi okt. hó 31-én. Szabó Miklós m. k. a pesti kir. tábla elnöke Sümechy István m. k. kir. bíró.

B

Szatmármegye 1870. év május 30-án s több következő napokon N.-Károlyba tartott bizottmányi gyűlésének jegyzőkönyvi kivonata.

Szilágyi Antal tiszti főügyész Lengyel János ügyvédnek Nagy Imre szolgabíró elleni panaszja tárgyában keletkezett s véleményadás végett kiadott összes iratokat véleményes nyilatkozatával beterjeszti.

A tiszti főügyész véleménye, — miszerint a panaszos ügyben a küldöttség részéről teljesített vizsgálat által a panasz részleteit felvilágosítottaknak tekinti, s amennyiben azok általa váddal terhelt szolgabíró az itt feltűnedező késedelmes eljárásokon kívül, — a vádaskodó által helyes alap nélkül, — azonban eléggé valószínűleg megtorlási vagy bosszuvágyból terheltetik, — azok terhe alól őt felmentendőnek véleményezi, — ellenben vádaskodó ügyvéd Lengyel Jánost, — ki a köztisztviselő iránt tartozott tiszteletről megfélekedve, a szolgabíró ellen illetlen sértő, és becsületbe vágó szavakba tört ki, — ezen méltatlankodásáért a járási főszolgabíró által megdorgáltatandónak, s a szolgabíró ellen bírói eljárásán kívül ejtett becstelenítő sértegetés esetét magán felperesség és kereset alatt megtorlandónak véleményezi, — elfogadtatik, — azon hozzáadással: miszerint Nagy Imre szolgabíró a felek ügyeinek elintézése körül tanusított feltűnő, és semmivel nem menthető késedelmes eljárásáért első alispán ur által megdorgáltatni, s jövőre nézve utasíttatni határoztatik, miszerint ugy a magánfelek, valamint a hivatalos ügyek körüli eljárásnál igyekezzék nagyobb szorgalmat s lelkiismeretes ügybuzgalmat kifejteni. Egyuttal az összes iratok a nm. magy. kir. igazságügy miniszteriumhoz felterjesztetni rendeltetnek. jegyzette s kiadja K r a s z n a y I s t v á n. e. aljegyző.

C.

Kötelezvény. — Alólirt ezennel kötelezem magamat, hogy Zichor Juliánának tartozom százhuszonkét azaz 122 o. é. frtokkal, mely összeget tartozom lefizetni f. é. nov. 20-án, lemondva minden perorvoslatról, és választandó bíróság előtt törvényes végrehajtásra nézve lekötöm minden ingó és ingatlan vagyonomat, a mely eddig minden adóssági tehertől fel van mentve. Ezek kellő hitelére adom ezen saját nevem után keresztvonással megerősített kötelezvényemet. Sz.-V.-Ardón, márcz. 18-án 1870. Domanics Vaszily + mint lekötelezett. Ferencsik András m. k. ardói lelkész, mint névaláíró.

Előttünk + Popovics Bazil, + Zichor János.

D.

Tisztelt bizottmányi gyűlés!

Megütközéssel vettem a nmságu igazságügyminiszteriumnak azon 13996 sz. a. beküldött intézkedését, melyben Domanics Vászilnak Lengyel János helybeli ügyvéd által szerkesztett azon simplex vádjára, mely szerint ellenem állítólagos hivatali hatalommali visszaélés miatt a tisztí vizsgálat elrendeltessék, s vádló ügyvéde közbenjöttével foganatosittassék, a tisztí vizsgálatnak a kérelem értelmébeni foganatosítását rendelte el.

Megütköztem pedig rajta azért, mert a magas miniszteriumnak Domanics Vászil vádjánál sem lehetett volna eltérni azon törvényes gyakorlattól, mely nemcsak hazánkban, hanem a művelt s legszabadabb államok bíróságai s esküdt székeinél is divatozik, mely szerint az előzetes vizsgálat az érdekelt felek képviselőjének közbejötté nélkül tétetik meg.

De sérelmesnek találtam a magas intézkedésnek azon részét, mely a küldöttség munkálatának irányt szabott az által, hogy ebből félre magyarázhatólag az is következik, melynél fogva Lengyel János ügyvéd mintegy a t. főügyész székebe s ez viszont a vádlottak padjára ültetessék, holott Lengyel János ügyvéd senki más, mint az állítólagos delátor, Domanicsnak büntársa, az ellenük Schivolszky János szentszéki ülnök ur által indított hamis vádemelési, rágalmaszasi, jelen törvényszék előtt foganatban levő bünperben, melyben Lengyel ügyvéd a fő factor s bünszerző, — jóllehet a törvényszék laza eljárása folytán neki sikerülhetend a bün súlyát együgyü büntársára tukmálhatni.

Sajnálattal kell tapasztalnunk hazánkba — hol idáig kevés protectio mellett az ügyvédi diplomokat ugy szólva vétkes könnyelműséggel osztogatták, melyet megszerezni majdnem könnyebb volt mint a mester inasnak legénynyé szabadulni — hogy az ügyvédek mindegyikében Deák Ferencz és Horváth Boldizsár collegáit nem találhatják fel, miután az ügyvédi karnak tekintélyes száma az, mely zugirászokból — az ügyvédi karnak magasztos állását megbecstelelítő privilégizált zsebmetszőkből, tehetetlen vámpirokból áll, melyek sorából mint a becület brávoí állják utját a polgároknak, végre mely számban az internationalénak nagyra törekvő hősei lappanganak. S midőn az ügyvédi karnak ily söpredéke is létezik; sajnálattal kell saját sérelmemre tapasztalnom azt, hogy a magas miniszterium Lengyel János ügyvédnek semmivel sem támogatott feladására ellenem egyszerre fegyelmi vizsgálatot rendelt el.

S miután a vizsgálatnál nemtelen rágalmaszom Lengyel János ügyvéd közbenjötté rendeltetik el: önvédelmemre nézve kénytele-

nittetem ennek személyiségét, biográfiáját a tek. küldöttség előtt saját tájékozása végett megismertetni, ugyanis:

Lengyel János mint tudatik biharmegyebeli gk. irreguláris román pap püspöki kormánya elleni ellenkezés miatt állását elhagyva, állítólagos nagy uri protectio folytán diplomához jutván, Szatmár megyében az Avasban mint ügyvéd letelepedett, de a jbiró Nagy Imrével összetűzván, lakását -- egy Szatmár megyében ellene folyamatban levő, s előttem hivatalosan tudott tiszti rágalmazási vizsgálat hátrahagyásával elhagyta, alig egy éve, hogy ide letelepedett, már eddig is kartársai megvetésével dicsekedhetik, s ellene ugy Schivulszky szentszéki ülnök, mint Kornis Ferencz tyszéki tanácsos, valamint általam tiszti rágalmaztatásom miatt, tehát 3 rendü rágalmazási bűntény van folyamatban.

A dolog ily állása mellett ezen a pirrat vakmerőségével, s a szatócs szemtelenségével szerkesztett és az erkölcsi sülyedés csimborasszói magaslatát túl hágó delatió szerzőjeül — ha az állítólagos delator Domanics kikérdeztetésétől Lengyel János ügyvéd csak egyelőre is távol tartatik — bizton hiszem, hogy Lengyel János ügyvéd fog felfedeztetni; mert hiszen az együttes kihallgatás nem lenne más, mint a két bűntárs összejátszása, sőt tiszti ügyészi közbejötté a comun bíróságát juttatván eszembe, mely ugy a küldöttség tisztelt tagjait, mint engem is megbecstelenitene.

A miért is midőn a dolog valódi állását felderítve megsértett tiszti becsületekre nézve teljes elégtételt kérek, az ez ügyre vonatkozó tudomásomat röviden előadom következőkben:

Schivulszky János szentszéki ülnöknek hamis vádemelés és rágalmazás iránti 701 sz. a. felterjesztése folytán a vizsgálat Domanics Vaszil és Lengyel ügyvéd ellen elrendeltetvén, a vizsgáló esküdt Kozma Károly ur jelenlétemben felhívá Dorogi Mihály órhajdut, hogy ha családjához Sz.-V.-Ardóba kimenend, szólítsa fel s hívja be magával Domanicsot bizonyos ügyben kihallgatás végett, figyelmeztetve, hogy egymást el ne hagyják — s mig ki nem hallgattatik, a városba sehová se menne.

Domanics tehát a legilledelesebb módon Dorogi hajdu társágába önként bejött s a legszelidebb módon önvalományoztatott a nélkül, hogy én, ki az orosz nyelvet értem ugyan, de nem beszéltem, egy szóval is beavatkozhattam volna, azonban ugy tapasztaltam, mint később az esküdt ur közlé, hogy Domanics ügyvéde s bűntársa általa kellett fanitva, a mennyiben némileg a bünsúlyát magára vette, mely is a tulenyhe eljárásnak vala felróvható.

Ennyiből állván az ügynéli szereplésem, s miután én Domanics beidéztesébe be nem folytam, vele közöm nem volt, hozzá egy szót sem szóltam, az egész vádat ennél fogva aljas alaptalan rágalomnak nyilatkoztatom. Illő tisztelettel lévén, alázatos szolgálja Egri Endre tiszti főügyész.

E.

Kivonat. Ugocsa megye bizottmánya 1871. okt. 6-án N.-Szöllősen tartott rendkívüli gyűlésének jegyzőkönyvéből 267/61. Domanics Vaszilynak Egry Endre t. főügyész és Koflanovics Miklós esküdt ellen hivatalos hatalommali visszaélés, és magánügyben való beavatkozás miatt a nagyméltóságú m. kir. igazságügyi ministeriumhoz benyújtott s onnan fegyelmi vizsgálat és érdemleges elintézés végett 13996. számú leirattal leküldött panaszja tárgyában a meg-ejtett vizsgálat alapján. Határozatott: Vádlott Egry Endre t. fő-
 ügyész és Koflanovics Miklós esküdt és ellenök hivatalos hatalom-
 mali visszaélés és magánügyben való beavatkozás miatt emelt vád
 alól tényálladék hiányában felmentetnek, — teljesen ártatlanoknak
 nyilváníttatnak. Alaptalan vádló Lengyel János ügyvéd ellen tisztí-
 rágalmazás miatt a tisztí kereset elrendeltetvén — az ügyiratok
 Dancs Lajos t. alügyésznek kiadatnak. — Ezen határozat igazság-
 ügy minister ő méltóságával az ülésből indokolás nélkül főispáni
 aláírás alatt távirati uton — a holnapi postán pedig indokollással
 teljes szövegben közölni rendeltetik. — Érdeklett felek kivon-
 natilag értesítetnek. — Indokok: tényálladék hiányában a vád
 alól felmenteni s ártatlanoknak nyilvánítani kellett vádottakat —
 és pedig 1-ször Egry Endre t. főügyészt azért, mert ugy Domanics
 Vaszily vádló mint Dorogi Mihály tanu egybehangzó vallomásával
 teljesen legyőzetett azon körülmény valósága — hogy Domanics
 Vaszilyt nem is Egry Endre t. főügyész, hanem Kozma Károly
 tszéki esküdt idézte maga elé kihallgatás végett — legyőzetett
 hogy Dorogi Mihály Domanics Vaszily ellen sem szóval, sem tettel
 semmi erőszakot nem használt s utasításához képest csak annyit
 tett, hogy Domanics Vaszilyt, kivel egy faluban s jó viszonyban
 áll — az esküdt rendeléséről értesíté, vele együttesen, de nem őt
 kísérve N.-Szöllőse bejött — ezen legyőzött körülményből nyilván
 való, hogy sem Egry Endre t. főügyész, sem senki rendeletére
 Domanics Vaszily be nem kísértetett, s daczára annak, hogy a
 tvszék 701 perszámú végzésénél fogva mint Schivulszky János
 szentszéki ülnök rágalmozója vádlottal lön beidézve, a leghumánu-
 sabb bánásmódban részesítetett. — Ugyancsak Domanics Vaszily
 vallomása s Kozma Károly tvszéki esküdt nyilatkozata által telje-
 sen igazoltatik, továbbá az, hogy Domanics Vaszily nem is Egry
 Endre t. főügyész, hanem Kozma Károly tvszéki esküdt mint vizs-
 gáló bíró által lett a fenyítő tvszék 701. sz. végzésénél fogva ön-
 vallományoztatva, s Egry Endre főügyész, ki Domanics Vaszily
 nyelvén nem is beszél, ehhez az egész önvallományozás alatt nem
 is szólott, s így sem reá nem rivalt, sem őt bezárással nem fenye-
 gette, sem általában önvallomására hivatalos hatalommali vissza-
 éléssel nyomást nem gyakorolt, sőt egyáltalában semmi mást nem

tön, mint azt, hogy a vizsgálaton hivatali kötelességénél fogva jelen volt s a felderített időközelményekre a vizsgáló bírót figyelmeztette. — Általában véve Domanics Vasziynak Kozma Károly törvényszékileg kirendelt vizsgáló bíró általi beidézttetése s kihallgattatása s t. főügyésznek a vizsgálaton jelenléte nemcsak bünt vagy hivatalos hatalommali visszaélést nem képez, de miután Domanics Vasziy a fenytítő tvszék 701 számú végzésénél vizsgálat alá helyezettett — mind a vizsgáló bírónak, mind a köztváltó t. ügyésznek elutasíthatlan kötelessége volt. II-or. Felmentendő volt Koflanovics Miklós esküdt is, mert mind Domanics Vasziy, mind Dorogi Mihály, mind Egri Endre t. főügyész, mind Kozma Károly tvszéki esküdt, mind végre Lengyel János ügyvéd egybehangzó előadásai szerint Koflanovics Miklós ezen ügyben semmi szerepet nem játszott, sőt az ügyről tudomással sem bírt, a mennyiben Kozma Károly tvszéki esküdt egyenesen vádolva nem volt, de különben is eljárása egészen törvényesnek s kötelességszerűnek bizonyult, őt sem lehetett Koflanovics helyett büntösnök itélni. — III-or. Tiszti kereset volt Lengyel János ügyvéd ellen elrendelendő, mert Domanics Vasziy nevét s bizalmát felhasználva s azzal roszakarattalag visszaélve alaptalan s maga Domanics Vasziy által is visszautasított oly váddal illeté a megye tisztviselőit kötelességszerű hivatalos működésükért, mely ha való leendett, büntetést vont volna maga után. Elrendelendő volt pedig a tiszti kereset annál inkább, mert Lengyel János ügyvéd, ki e megye fenytítő tvszéke előtt 3 rendbeli tiszti rágalmazásért áll vizsgálat alatt, s így e bűnben megrögzöttnek tűnik fel — bűnét a megye vizsgáló küldöttségének alaptalan gyanusítása, sértegetése, s általában e megye hatósági tekintélyének megvetése által is tetézte. — IV-er Értesíteni kellett a főméltóságú igazságügyminisztert, mert a panasz oda nyujtatott be s jelentés kötelességével lett onnan a megye küldöttségéhez leküldve. — Kiadta Nagy Gyula s. k. — m. aljegyző.

F.

Tisztelt megyei bizottmány!

Általam képviselt Domanics Vasziynak Egri Endre főügyész ellen emelt panaszos ügyében hozott ²⁶⁷/₈₇ sz. határozatát a t. bizottmánynak fellebbezem, mert:

1-ör Tekintve a panasz fontosságát és panaszlott t. főügyésznek a legszamosabb bizottmányi tagokkal összeköttetését, a fenn forgó ügy nem rendkivüli, de rendes és teljes bizottmányban lett volna tárgyalandó.

2-or A vizsgálati iratoknál található nyilatkozatomban előadottak után egyáltalában jogszerű érdemleges határozat ez ügyben hozható nem volt.

3-or. Panaszlott t. főügyész a bizottmányban felolvasott s a vizsgálati iratokhoz csatolni rendelt nyilatkozatában maga vallja, hogy Kozma Károly esküdt ur az ő jelenlétében s helyben hagyásával kísértette be panaszló Domanics Vaszylyt előleges törvényes megidéztetés mellőzésével: tehát teljesen ártatlannak semmiképen nem nyilváníthatott.

4-er. Hogy panaszos Domanics Vaszylynak törvényes megidéztetés mellőzésével lett — és a sérelmes határozatban is elősmert sőt helyeselt bekisértetésnek bűnös volta még inkább kitűnjék — szükség lett volna megismerkedni azon, maig is folyamatban levő polgári perrel, melyből kifolyólag Domanics Vaszyly ellen teljesen illetéktelenül rágalmi per indított bűnügyi uton a perben szerepelt egyik tanu által és mely eredményezé a méltatlan panaszos bekisértetést. De ezen fontos körülményre sem a m. bizottmány, sem a vizsgáló küldöttség figyelmét kiterjeszteni nem kívánta, mert akkor a minden kétségen kívül álló bekisértetési tény menthető semmiképen sem lett volna. Megjegyezni kívánom, hogy Domanics ellen bűnügyi uton illetéktelenül indított kérdéses rágalmi per magán felperesség alatt lévén megindítva, abba t. főügyész mint közvádoló nem szerepelhetett; tehát jelentékeny tévedésbe volt a t. m. bizottmány, midőn annak sérelmes szereplését elutasíthatlan kötelességének tartá és nevezé. —

5-ör. Miután panaszos Domanics Vaszyly — előttem is felolvasott vallomásában beösmerte azt, mikép önként jött hozzám panaszra s megbízott mint ügyvédet — sérelmes bekisértetése és hamis vallomástételre erőszakoltatása miatt jogorvoslat eszközésre, ellenem tisztí kereset jogszerűleg még akkor sem lenne indítható, ha törvényes és részrehajlatlan közegek által eszközölt vizsgálat után, jogszerű határozattal lenne felmentendő és teljesen ártatlannak nyilvánítandó t. főügyész ur és társa, kinél a névcsere az ügy megítélésénél számításba nem jöhet.

6-or Rágalom a sérelmes határozatnak azon kitétele, mintha 3 rendbeli tisztí rágalmazásért állának vizsgálat alatt és méltatlan sérelem megrögzött bűnösnek nyilatkoztatósom. Bűnös rágalmaztatásomban annyi a való, miként Bukószky György nszöllősi lakos gk. esperesnek panaszlott t. főügyész és társai ellen indított polgári keresetben, mint felperesi ügyvéd, ugy a per folytán felhozottak, mint egyéb bizonyítékok alapján érdekllett t. főügyész ellen mint csalást elkövető, és Kornis Ferencz, jelenleg kinevezett tsvszéki elnök ellen, mint a csalás elkövetésében részt vevő ellen fenytő eljárást kértem. Ezt pedig nem mint tisztviselők és tisztségökben eljárók, de mint privát egyének ellen tet-

tem, tettem pedig mint ügyvéd kötelességszerűleg és mert nem hittem és nem hiszem, hogy a törvény előtt lenézhetnének privilégizált gazemberek, kiknek büntetendő cselekményeire fenyítő eljárást kérni annyi, mint magát bűnügyi eljárásra tenni érdemessé.

A kérdéses polgári perben a perbeszédék még be sem fejeztettek, tehát jogérlettel bíró bíró meg sem határozhatta volna, valljon az incriminált cselekmények megbüntetésendők-e, vagy talán épen erényes becsületes cselekmények, melyeket csalásoknak nevezni bűnügyi eljárásra méltó rágalom volt. Nevezett urak ellenem rágalmi keresetet indítottak bűnügyi uton, és Ugocsamegye tvszéke két legtekintélyesebb tagjának kérelmére a fenyítő perbe vonást elrendelte nem csak, sőt a jogtalan és illetéktelen bűn perbe idézés ellen beadott semmiségi panasz — és a semmiségi panaszt elutasító végzés ellen beadott újabb semmiségi panasz elvetésével kinyilatkoztatta, hogy ő ez ügyben — mielőtt az incriminált cselekmény felett jogérvényes határozat hozatnék — itélni akar s ekként a jogszolgáltatás terén még eddig nem látott csodát tüntetni fel, t. i. miként lehet a bíró ugyanazon egy ügyben és egy időben bíró és vádló. De hogy aztán becsületes módon lehet-e valamely bíró ugyanazonegy ügyben és egy időben bíró és vádló? ez oly kevéssé talány, mint az, hogy ily csoda bíróság sehol széles e világon másutt nem létezik, csak Ugocsa vármegyében. Átláthatja tehát a tisztelt bizottmány, miként nevezett uraknak ellenem idő előtt és teljesen illetéktelenül bűnügyi uton indított rágalmi keresetök miatt engem megrögzött bűnösnek nevezni jogosítva nem volt, és hogy azzal rágalmat követett el — meg fog bocsátani ugyanazért a t. m. bizottmány, ha hogy ellene az elkövetett felette sértő rágalmazásért becsületes megvédése tekintetéből rágalmi pert indítok az esetben, ha rágalmaztatásomat a legközelebbi alkalommal ünnepélyesen vissza nem vonja. Kérem jelen fellebbezési indokaimat felterjeszteni.

N.-Szöllős okt. 20. 1871. Lengyel János s. k. ügyvéd.

G.

Tekintetes kir. Járásbiróság.

A jog és igazság érdekében — melynek törvényes kiszolgáltatását alkotmányos hazánk bármely szabad polgára és kivétel nélkül bárki ellenében jogosítva van kívánni — kénytelenítetttem következő panaszomat előadni: Az elmúlt év nyarán Domanics Vaszily sz.-v.-

ardói lakos — Bukovszky György neszöllői gk. esperes ur jelenlétében azon panaszát adá elő nekem mint ügyvédnek, mikép őt Ugocsa megye t. főügyésze Egri Endre törvényes idézés mellőzésével megyei hajduval bekísértette N-Szöllősre a megye házához, s tőle az kérdezettett „igaz-e, hogy a panaszos neje Zichor Juliánna által ellene 122 ft. iránt indított p. sommás perben saját akarátja volt a per alapját tevő kötelezvényt hamisnak nyilvánítani, avagy csak perbeli ügyvéde önkénytesen megbizás nélkül nyilatkoztatta azt hamisnak“ és midőn panaszos azt felelé, hogy igen, saját akarátja volt a kötelezvényt hamisnak nyilvánítani, a mint hogy hamis is — t. főügyész és vallomását jegyzőkönyvbe vezető megyei esküdt reá rivaltak, őt bezárással fenyegették, ha azt nem fogja vallani, hogy nem az ő, hanem csak ügyvéde akarátja volt ama szerződést hamisnak declarálni. Ezen panasz előadását midőn nevezett esperes ur nekem — ki az orosz nyelvet igen tökéletlenül értem — (megmagyarázá, felkért panaszos, hogy szereznék részére elégtételt. — A kapott megbizás következtében mint ügyvéd, kötelességszerűleg Egri Endre t. főügyész, mint hivatali hatalommal bünyösen visszaélő ellen panaszt emeltem az igazságügy miniszteriumnál, kérvén az ügy megvizsgálatását s panaszlottnak megfenyittetését. — Panaszom következtében az igazságügyminiszterium a kért vizsgálatot elrendelte és annak foganatosításával Ugocsa megye bizottmányát bizta meg azon utasítással, hogy a vizsgálat az én jelenlétemben — ellenőrzésem mellett történjék: Ugocsa megye bizottmánya az elrendelt vizsgálatot nem szívesen teljesítette, egy némely bizottmányi tag kétségbe vonta a miniszterium azon jogát, hogy megyei tisztviselő ellen vizsgálatot rendelhessen, mások azt indítványozták, miként a vizsgálat mellőzésével, vádolt t. főügyésznek egy oldalu — a vádra tett nyilatkozata alapján értesítették a miniszterium, miként a megvizsgálatni rendelt panasz alaptalan; — voltak olyanok is, kik mondták: na bizony egy tisztí főügyésznek még nem volna szabad egy paraszt orosz embert bekísértetni.“ S csak miután a bizottmány vásott gyerkőczhöz hasonlóan magát kidühöngte a vizsgálatot elrendelő miniszterium ellen — hozta mégis határozatba a megrendelt vizsgálat foganatosittatását. A vizsgálat azonban a miniszteri redelet ellenére jelenlétem nélkül, és az előzmények után várhatólag akként eszközöltetett, hogy a panasz tárgya ki ne tűnjék, sőt eltakartassék. Miért is a vizsgálat ellen az A) alatti kérelmet intéztem az igazságügyminiszteriumhoz, mely kérelem B) szeint azon indokolással küldetett vissza, hogy a vizsgálat ellen kifogásaim elintézése első sorban a megye bizottmányát illeti. A megye bizottmánya ezen B. alatti miniszteri leiratot ugyanazon bizottmányi gyűlésben — illetőleg rendkívüli — mintegy öt tagból álló kis gyűlekezettben intézte el és rendelte annak velem közlését, melyben a teljes

jugtalanul — sőt botrányosan hivatali visszaéléssel eszközölt vizsgálat után Egri Endre t. főügyész elleni fegyelmi ügyben határozatot hozott — C. okmány igazolása szerint. Ha azon „rendkívüli“ bizottmányt legkisebb jog és becsületérzet vezérlete volna határozat hozatalában, bizonyára a B. miniszteri leirat után nem bocsátkozott volna — az ide D. alatt mellékelt határozathozatalába — melynél fogva vádlott t. főügyész a vád alól nemcsak fölmentetett és a ma született gyermeknél ártatlanabbnak nyilvánított; de még ellenem a legvalótlanabb — becsületes mélyen sértő rágalmakat szórt határozata indoklásában: hanem a C. miniszteri leirat utasításához képest nekem időt engedett volna az A. alatti kifejtett kifogásaimnak a bizottmány elébe terjeszthetésre s míg ez megtörténendett, az érdemleges határozat hozatalát felfüggesztette volna, s mindenek felett ezen fontos ügyet nem oly felette kisdéd számu „rendkívüli“ gyülekezetben, de rendes és teljes bizottmányi ülésben tárgyalta volna. — Hogy mennyire méltatlan vala a D. határozat indoklásában foglalt rágalmaztatásom, E. alatti fellebbező indokaimban kifejtem. Ezen fellebbezésben felhívtam a sérelmes határozatot hozott bizottmányt sértő állításainak — rágalmaztatásomnak visszavonására, azonban a rágalmaztatásomat — melyet bármely becsületes ember hasonló indokolt körülmények után loyális kötelességének tartotta volna visszavonni — maig sem vontam vissza. Az előadottak szerint kétségbe vonhatlanul jogom nyílt sőt kötelességem rágalmaztatásom bünös eszközölt és a kérdéses D. határozat hozatalában közvetlenül részt vettem élén megsértett becsületesem és ügyvédi tekintélyem megvédése tekintetéből a törvény rendes útján rágalmi pert indítva orvoslást keresni: miután

1-ör. Teljesen valótlan az, hogy én Ugocsamegye fenyítő törvényszéke előtt 3 rendbeli tisztí rágalomért vizsgálat alatt állottam volna valamikor, avagy állanék a jelenben, melynél fogva megrögzött bünösnek neveztetethetném.

2-or. Rágalmaztatásommal becsületesem megsértése szándékosan, eltökéltt akarattal eszközöltetett, mert, a) az általam mint képviselő ügyvéd által védenczem érdekében kért fegyelmi vizsgálat nem törvényes és a miniszteri leiratban megrendelt módon eszközöltetett, azon a vizsgálaton jelenlétem megtagadtatott, bár F. szerint arra meghívtam. b) a vizsgálati jegyzőkönyvben általam előadott kifogásokra — melyek jobbára az A. alatti panaszomban is előadvák és a B. alatti miniszteri leiratra C. szerint a „rendkívüli“ gyűlés mit sem hajtva, hozzá meg a jogtalan és irányomban felette sértő határozatát. Ezzel világosan kitünteté, miként vádlottat minden áron — még a becsületes feladása árán is — felmenteni s egy uttal engem bosszúból rágal-

mazni volt czélja és akarata. c) a vizsgálati jegyzőkönyvben védenzem maga bevallotta, hogy önkényt jött hozzám panaszra, s felkért elégtétel szerzésre; és én ugyanazon jegyzőkönyv tanúsága szerint tanukra hivatkoztam annak igazolására, hogy védenzem tökéletesen úgy adta elő panaszát, miként az az általam szerkesztett panasz levélben előadatott és bár a vizsgálati jegyzőkönyvben előadám, mily fontos okaim vannak hinni, hogy panaszos Domanicsnak vallomása nem híven jegyeztetett fel: mindazonáltal előadott bizonyítékaimat és indokolt kifogásaimat figyelemre sem méltatva, engem tisztí kerestet alá vonandónak ítelt — a tulajdonképen felelős panaszló helyett, és megrögzött bűnösnek declarálni nem átalott. E körülmély a legvilágosabban igazolja, miként a „rendkívüli“ bizottmány tagjainak a mesebeli farkasként bárányát becsületében szét marcangolni szándékos akarata volt. S minthogy a C. alatti bizottmányi jegyzőkönyvből csak is öt tagra lehet következtetni, hogy az érdeklett „rendkívüli“ rendkívüli bizottmányban részt vett volna — legalább a C. jegyzőkönyvből, hogy több tag is lett volna, jelen ki sem tűnik, s hihetőleg többen nem is voltak jelen, és ezen öt tagból is jogosan és kétségbevonhatlanul csak kettőre, t. i. Lónyay Albert főispán és Hagara Miklós kérdéses vizsgálati bizottsági elnök, mint egyszersmind előadóra lehet következtetni, hogy rágalmaztatásomban tettelegesen részt vettek, ugyanazért jelen rágalmi kerestetemet e kettő ellen indítom meg s a ptr. 32. §-a figyelembe vétele mellett esedezem! Méltóztásék Lónyay Albert Ugocsamegye főispánja, beregmegeyi somi lakos és Hagara Miklós n.-szőlősi lakos birtokost megidéztetni s meghallgatásuk után őket a H. I. K. II. 72. 1723. 57. t. cz. értelmében egyenként 100 frt rágalmi bírságban — tekintve nemesi előjogaimat, melyet szükségesetén igazolandok — elmarasztalni, nemkülönben a tárgyaláskor felszámítandó perköltségeimet alperesek ellenében megállapítani. Maradtam — teljes tisztelettel — Bagotai Lengyel János s. k. h. ügyvéd.

H.

31581 sz.

p. 1871.

Ő felsége a Király nevében a pesti kir. ítélő tábla Tar Gyula ügyvéd által képviselt Zichor Juliánna felperesnek Lengyel János ügyvéd által képviselt Domanics Vaszil alperes ellen 122 frt tőke s járulékai iránt Ugocsamegye n. szőlősi járásbírósa előtt folyamatba tett s letárgyalt sommás perét, melyben a nevezett bíróság az igazolási kerestetnek helyt adván, alperest 122 frt tőke, ennek 1870. nov. 26-tól járó 6% kamatát és 64 frt 32 kr perköltségnek,

valamint saját ügyvéde munkadíja fejében 15 frt 16 krnak 8 nap alatti megfizetésében végrehajtás terhe alatt elmarasztalta; alperesnek az ítélet hirdetéskor szóval bejelentett s 1871. évi jun. 18-án 331 sz. a. írásban is beadott fellebbezése folytán, az 1871. évi okt. 31-ik napján tartott nyilvános ülésen vizsgálat alá vétén, következő ítéletet hozott: Az aljárásbírósnak fentebbi keletű és számú ítélete megváltoztatván, felperes keresetével elutasított, s a perköltségek kölcsönösen megszüntetnek: egyszersmind felperesi ügyvéd munkadíja 15 frtban, alperesi ügyvédé szintén 15 frtban állapították meg, mert a kereset tárgyát tevő okirat már külsejére nézve sem felel meg a t. r. t. 168. §-a intézkedésének, mennyiben az, hogy az irni olvasni nem tudó kiállító alperesnek saját nyelvén megértelmeztetett volna, az okiraton nem bizonyított, sőt a kihallgatott tanuk vallomásaival a kötelezvény keletkezésének ténykörülményei, illetőleg indokai felderítettén, az igazoltatott, hogy itt nem kölcsönről, hanem felperes nő által férje alpereshez illetőleg vitt hozomány biztosításáról van szó, hogy alperes férj az ötét elhagyott, de tőle törvényesen el nem választott nejét — a hozzá visszatérés reményében kívánta hozományára nézve a kereseti összeg erejéig megnyugtani, minthogy azonban a nőhozomány kiadására alperes férjét törvényes végelválás előtt a törvénykezési rendtartás 22. §-a rendelkezésének is tekintetbe vételével ezen sommás uton kötelezni nem lehetett, felperest ezen idő előtti, s nem igazolt adóssági keresetével elutasítani kellett. A perköltségek a perbeli körülmények, s a házasság viszonyainak tekintetbe vételével lettek kölcsönösen megszüntetve, az ügyvédek díjai pedig a trt. 252. §. rendelkezéséhez képest állapították meg. — Kelt Pesten, 1871. évi okt. 31-én. Szabó Miklós a pesti kir. tábla elnöke. Csorghi László előadó bíró. A másolat hiteltelül: Ujhelyi András m. k. kir. jbíró.

I.

Nyilatkozat. Mely szerint alólírott mint a ngs és tekintetes nyszöllősi birtokosnak jelenben megbizott képviselője, ezennel elismerem és igazolom, hogy a nyszöllősi 294 sz. a. I. J. K-ban foglalt földesuri közös erdősegekből a név szerint felszámolt birtokosokon kívül még özv. Pataki Jánosné asszonyságát is egy telek utáni erdőjog illetvén: ugyanezen erdőilletménye részére a legközelebbi végbement tagosítás alkalmával 31 hold 400 □ ölben 1200 □ öllel számított holdakban kiszolgáltattott s részére resignáltatott. Minélfogva ezen öt illető birtoknak nevére leendő telekkönyveztetésében a közbirtokosság részéről belenyugszom, s azt ezennel megengedem. Kelt N.-Szöllős, febr. 20-án 1871. Dancs András m. k. közbirtokos-

sági helyettes elnök (ph). Előttünk: Bodoki Lajos m. k. Kornis Ferencz m. k.

Ezen nyilatkozat alapján a nyszöllői 294 sz. tjkvi közös birtokra egy kulcs állítólag 23 kat. hold és 400 □ öl erdőterületre a tulajdonjog a Berger Emilia részére bekebelezetett, bizonyittatik. Ugocsamegye tvszéki hivatala, Nagy-Szöllős, 1871. márt. 2. Német László tkvi segéd.

J.

Örök eladási szerződés. Alólirott eladtam t. Egri Endre urnak és nejének a nagyszöllői 294 sz. tjkönyvben foglalt 31 holdnyi erdő illetményemet, melynek árát egyezeröttszáz 1500 frtokban felvevén, ezennel megengedem, hogy azt vevők nevökre telekkönyveztessek. Az ezen birtoktól folyó év elejétől járó állam és községi illetékek vevőket terhelendik, valamint eladó nőt ezen eladott erdő minősége és mennyisége felett semminemű szavatosság nem terheli. Kelt Nagy-Szöllősön, 1871. febr. 24-én, özv. Pataki Jánosné mint eladó. Egri Endre m. k. és neje mint vevők. Előttünk Dancs András m. k. Bodoky Lajos (nb. Patakiné nevét, az írásból láthatólag Dancs András írta. Egriné pedig nincs is kiírva).

Jelen szerződés alapján a nagyszöllői 294 sz. tjkönyvben foglalt eladó tulajdonát tevő 31 h. 400 □ öl erdő illetősége nevérol le és az az Egri Endre és neje Noch Emma nevökre bekebelezetett. Ugocsamegye tjkönyvi hivatala, Nagyszöllősön, 1871. márt. 13. Német László tjkönyvi segéd. (P. H.)

Tekintetes tjkönyvi hatósághoz kérelme Egri Endre és neje Noch Emma nyszöllői lakosoknak, melyben özv. Pataki Jánosnétól a nyszöllői 294. sz. tjkönyvben őt illető erdőilletőségét, nevökre átiratni kéri.

K.

Ő felsége a Király nevében. A magyar királyi curia mint legfőbb ítélőszék. Lengyel János ügyvéd által képviselt Bukovszky György felperesnek, Bodoky Lajos ügyvéd által képviselt özv. Pataky Jánosné, született Berger Emilia alperes ellen a nagyszöllői határban levő Vankay János, Nagy-Szöllős város és felperes Bukovszky György illetősége között fekvő 1 kulcs erdőrezs tulajdonjoga és birtokba bocsátása iránti perét, — melyben Ugocsamegye polgári törvényszéke 1871. évi Junius 23-án 590 sz. a. kelt ítéletével

felperest keresetével elutasította, és a perköltség megfizetésére kötelezte. Felperesnek 1871. évi jul. 28-án 1012-ik sz. a. beadott fellebbezése folytán pedig a pesti kir. ítélő tábla 1871. szept. 12-én 31614. sz. a. kelt ítéletével az első folyamodású bíróság által hozott ítéletet megváltoztatta, és felperesnek a kereseti 1. kulcs erdőrészezi tulajdonjogát megítélte, és alperest ennek 15 nap alatti kibocsátására végrehajtás terhe mellett kötelezte; a perköltséget kölcsönösen megszüntette, az ügyvédek munkadíját egynek-egynek 60 frtban megállapította, — alperesnek 1871. évi nov. 13-án 1503 sz. a. beadott fellebbezése folytán 1872. évi jan. hó 17-ik napján tartott nyilvános ülésben vizsgálat alá vevén, következő ítéletet hozott: A pesti ítélő kir. tábla által hozott ítélet indokaiból és azért is helyben hagyatik, mert felperes a szerződés létrejöttét, annak pontozatait és feltételeit, nevezetesen: hogy a vételi ár 1100 ftot tesz, melyre foglalóul 100 frtot készpénzben azonnal fizetni tartozik, a hátra levő 1000 frt vételi ár biztosítására pedig váltót fog állítani, mit teljesített is, kellőleg igazolta azzal, hogy alperes e tekintetben megkínált főesküt sem el nem fogadta, sem vissza nem kínálta, magától értetvén, hogy alperesnek fenmaradt azon joga, miszerint a hátra levő vételi ár megfizetése iránti lépéseket a maga útján érvényesíthesse. Kelt Pesten, 1872. évi jan. hó 17. Fábri — Jamniczky Károly m. k.

L.

Tekintetes polgári Törvényszék!

Bukovszky György esperes urnak ellenem intézett keresetét mindenek előtt illetékesség szempontjából leszállítani kérem, mert jelen szerződés érvénytelenítési kereset a telektörvény 148. §. rendelete szerint a tkönyvi hatóság előtt lett volna megindítandó, s e tekintetben a ptr. 53. §-a eltérő eljárást meg nem enged. Ügyéremileg pedig: tagadom, hogy felperes ar a kérdéses birtokot jogelődemtől megvette volna — másrészt tudtommal felperes — a mint maga is állítja 1000 frtos váltót állított ki, tehát oly iratot, mely jogi minőségénél fogva érvénytelen. — Tagadom, hogy jogelődöm arról lett volna meggyőződve, hogy a beperesített erdőrész tulajdonjoga felperesnek fog oda ítélteni, és azért adta volna el másodszor a kérdéses erdőrészt, a B. alatt csatolt másolatot aggályosnak nyilatkoztatom, míg a csalárd kifejezésre visszatérve — fentartom jogomat ezen, s az utóbbi sértő kifejezések miatt, magamnak törvényes elégtételt szolgáltatni.

Hasonlag tagadom, hogy nőm neve az átiratási kérvényben megemlítve nem lenne, és ha netalán nőm nem írta volna alá a szer-

zödést: azt én nevében mint törvényes képviselője, joggal tehettem.

Goromba és valótlan állítás továbbá az, hogy a kérdéses birtokot hamisan vásároltuk volna meg. — Kérem a tek. bíróságot, hogy felperest a ptr. 118. §-a értelmében a csalárd és hamisan megvásárló kifejezésekért pénzbírsággal sújtani méltóztassék, ugy a f. évi márt. 22-én 7506. sz. a. kimondott legfőbb ítélőszéki elvi határozat szellemében.

Készséggel elismerem azt, hogy az ingatlanok adásvevésénél jelenben is az osztrák ptkönyv szabályai mérvadók, sőt az idézett 316 és 326 §. alkalmazását is elfogadom. Ennélfogva nem csak valószínű okoknál fogva, hanem teljesen meggyőződtem a felől,

1-ör. Hogy az általam megvett erdőrészt, a legközelebb lefolyt tagosítás alkalmával Patakiné nevén és részére lett bíróságon regisztrálva.

2-ör. Hogy telekkönyvileg birtoka tisztán, s minden terhelés és perfeljegyzéstől mentes volt. — A vételért készpénzben fizettem ki, s azt hiszem, hogy ezen körülmény jóhiszeműségemet eléggé igazolja.

Hogy tehát rossz hiszemű vevő nem voltam, sőt ellenkezőleg tudtam, hogy a nekem eladott erdő nem felperes ur tulajdona, igazolhatom még következőkép:

Tagadom, hogy felperes és eladónó közötti per köztudomású lett volna, — részemről ezen perrel csak annyi tudomásom volt, hogy felperes ur jogelődömet alaptalanul perli, s midőn megtudtam, hogy a kérdéses birtok áruba bocsáttatott jogelődöm által, és hogy több vevője is van, kik között én is felszólítottam a megvétele — csak akkor szereztem bővebb tudomást és értesítést a periratok megtekintése által, a felperesi kereset alaptalanságáról.

Meggyőződtem arról is, hogy felperes a kérdéses erdő birtok zárlatát kérelmezte, de ezzel elutasítva lett.

Meggyőződtem arról, — és erről felperes maga győzött meg, — hogy a kérdéses megvenni szándékolt erdőrájának saját erdőilletőségéhez dislocaltatása mérnöki ki- és rátájához mellékelt hasítása 30 darab süldőjébe került.

Ezek szerint felperes keresetének alaptalanságát, sőt boszantási vágyból lett megindítását beigazolván, kérem felperest mint konok perlekedőt bírsággal sújtani. Alázatos szolgálja, Egry Endre.

M.

Tek. Törvényszék!

Az általam özv. Pataki Jánosné Egri Endre, és pertársai ellen indított szerződés-érvénytelenítési keresetben beadott alp.

elleniratokra következőkben adom elő válasziratomat: I. A kereset leszállítását célzó alperesi kifogásokra. Első rendű alperes özv. Patakiné, halmazottságot vél találni keresetemben, a miért nem csak a B. alatti szerződés érvénytelenítését, de egyszermind az ezen szerződés alapján tkkvi bekebelezést nyert jog kitérlésének eszközlését is kérem. Ebbe pedig semmi halmazottság nincsen, mert a tkkvi jog kitérlésének eszközlése, ezuttal csak kifolyása leend a szerződés megsemmisítésének. Nem való, hogy az első r. alperesnő, és pertársai között létrejött szerződés, és az abból származó jogok csak őket érdekelnék, engem pedig nem; — mert miután a szerződés oly tárgy felett kötött, — mely felett 1-ső r. alperesnő jóval előbb már én velem szerződött, azt nekem valósággal eladta, annak árát tőlem alkunk szerint, részint készpénz, részint váltóban fel is vette, és azt tetleg birtokomba átadta, — tehát az én tulajdonomat teszi; — nagyon is érdekel engem, és a megsemmisíttetni kért B. alatti szerződés, és mint jogában sértett fél, igenis jogosan léphettem fel jelen törvényes keresetemmel, kérvén a bűnös roszhizeműséggel létrejött szerződés megsemmisítését. Az sem való, hogy még az általam A. szerint, 1-ső r. alperesnő ellen, — a megsemmisíttetni kért szerződés tárgyának tulajdonjoga iránt indított kereset el nem intéztesse, jelen keresetnek helye nem volna, roszhizemű alperesek ellenében; és a bíróság addig, míg az A. szerinti keresetnek eredménye, — mégpedig nekem kedvező eredménye jogérvényesen nem közöltetnék: jelen perben nem lenne jogositva ítéletet hozni? mert miután a törvény semmiféle roszhizeműséget, — csalárdságot nem védelmezhet; a jelen kereset tárgyát tevő szerződést, mint roszhizeműleg a már egyszer eladott, és minden kétségen kívül per alatt álló tárgy felett létrejött szerződést, melylyel kétségbevonhatlanul, csakis az én kijátszatásom célzóztatott, törvényesnek s érvényesnek nem tartatván: azt megsemmisíteni erkölcsi kötelessége, bárminő legyen is eredménye, az A. szerinti per lefolytának. Elég az, hogy a megsemmisíttetni kért szerződés, — alperesek által is beösmerve, per alatt álló tárgy felett, — tehát roszhizeműleg, az én kijátszatásomat célzólag, jöven létre; az alapjában semmis. A semmis jogügylet pedig semmis marad, ha színte később a semmiség okai megszűnnének is. Másodrendű alperes Egri Endre azon kifogása, melyszerint jelen szerződés érvénytelenítési kereset a tkkvi törvény 148. §. szerint, tkkvi hatóság előtt lett volna megindítandó? Alperest mint ügyvédet, és megyei t. főügyészt a leg-homályosabb színben tünteti elő, alkalmasint azt sem tudja t. főügyész ur, milyen fán terem a tkkvi törvény? A [p. törv. eljárásról pedig hallott valamit, de azt el nem olvasta, különben mindjárt az elején a 35. §-nál olvashata volna, hogy a szerző-

dés, érvénytelenítési keresetek a személyi bíróság, tehát nem a ttkvi hatóság előtt indítandók, avagy talán tiszti főügyész ur széles jogtudománya szerint, a ttkvi hatóság is személyi bíróság?!..

II. Az ügy érdemét tekintve. A keresetbe vett szerződés megsemmisítendő a legerősebb bizonyíték, alperesek önbeismerésök alapján, u. is. Első r. alperes, özv. Patakiné maga beösméri és valja, hogy azt az erdőrészt adta el, a megsemmisítetni kért szerződéssel alperes társainak, melyet előbb már nekem eladott, s melynek tulajdonjoga iránt A. szerint ellene pert folytatok, 2-od r. alperes, Egri Endre beösméri és valja, hogy tudta, miként per alatt álló erdőrészt vásárolt meg a megsemmisítendő szerződéssel, melynek tulajdonjoga engem illet. Sőt ebbeli legnagyobb meggyőződését, magoknak a periratoknak át-olvasásából meríti. — Harmad r. alperes Egri Endréne beösméri és valja, hogy az egész jogügylet tudta, és beleegyezése nélkül köttetett. Most azonban, mint előnyös vételhez beleegyezésével hozzá járul. Bizony pedig becsületérvzés birtokában bele egyezését nem adhatná olyan vételhez, melyről tudja, hogy azzal egy harmadiknak joga jellemtelenül sértetik meg; de hiába, méltó társa kíván lenni férjének. — Egyébiránt, még ha való lenne is, a mint egyáltalában nem az, hogy 3-ad r. alperesnő mitsem tudott volna, — jelen per megindításaig, — miként a szerződés tárgya peres: miután férje 2-od r. alperes, ki őt a jogügyletnél minden megbizás nélkül képviselte, — tudta a kérdéses erdőrész peres voltát; semmis a jogügylet 3-ad r. alperesnőre is. Még pedig nem csak azért, mert a főfaktor 2-od r. alperes, — saját vallomása szerint tudta a jogügylet tárgyának peres voltát, — tehát ezen tudás kiterjed 3-ad r. alperesnőre is, kit a jogügyletnél képviselt, vagyis inkább őt tudtán, és beleegyezésén kívül szerepeltetett. — Hanem 2-or azért, mert 2-od r. alperes, 3-ad r. alperesnőt a jogügyletnél minden megbizás nélkül képviselvén, az beleegyezését, — mely pedig a leglényegesebb kellék, — nem nyilváníthatta jogérvényesen, 3-or azért is, mert 3-ad r. alperesnő nincs is aláírva a szerződésen, sem férje nem írta alá helyette, — a mint beösmert megbizás hiányában, alá sem írhatta volna jogérvényesen, (ez is lényeges mulasztás l. ttkvi törv. 82. §.) Végre azért, mert jogi elvszerint: az alapján semmis jogügylet, semmis marad akkor is, ha szinte később a semmiség okai megszünnének is. Ezekután azt fogom kimutatni, miként a kereseti szerződés nem csak roszhizsemüleg, de büntetésre méltó roszhizsemüleg hamisság, és csalárdsággal jött létre. Mielőtt azonban ezt tennem, előbb alperesek némely előadásaira kívánok röviden reflektálni. Jelen perre nem tartozik annak beigazolása, hogy mely napon köttetett azon szerződés, melylyel a megsemmisítetni kért szerződés tárgyát tulajdonommá tettem. Az sem,

hogy az alperesi roszhiszemü tagadások ellenében igazoljam, mi-
 ként a másodsor, 2-od és 3-ad r. alpereseknek hamisan eladott
 erdőrészt iránt 1-ső r. alperesnőt teljesen kielégítettem. Mind-
 ezeket beigazoltam a maga helyén, az A. szerint folytatott per-
 ben. Nemkülönb. az sem tartozik jelen perre: került-e va-
 lamibe, és mennyiben a keresetbe vett erdőrátának erdőilletm-
 nyemhez vágattatása? Egyébiránt teljesen valótlan az, hogy én
 mondtam volna 2-od r. alperesnek, vagy bárkinek is, miként
 30 malaczomba került volna az erdőrátának erdőilletményemhez
 vágattatása, és hogy én Dalvicz Hugó mérnök urnak, ki é mun-
 kát teljesítette, 30 malaczot adtam volna. Ezen hamis állításra
 az ajánlott főeskü letételét szívesen átengedem 2-od r. alpe-
 resnek, legalább alkalmam leendő tisztí főügyész urat, még hamis
 esküvési perbe is fogni. A legtökéletlenebb állítás 2-od r. alpe-
 res részéről az, miként az A. szerint folytatott perbeli iratok
 átolvasása után arról győződhetett volna meg, hogy én erővel
 akartam volna megvenni a kérdéses erdőrátát 1-ső r. alperes
 nőtől, és hogy én annak semmit sem fizettem volna, hanem egy
 rokonánál hagytam volna 100 frt készpénzt, és 1000 frtos vál-
 tót, kit arra kívántam volna felhasználni, hogy 1-ső r. alperes-
 nőt ezen vételi ár felvételére, — és az eladásra reávegye. Valóban
 ily alávalóan valótlan, — de önmagával is ellenkező előadás után
 jellemezni sem vagyok képes 2-od r. alperest. — A papok által
 kiállított váltó csak is 2-od r. alperes jogtudománya szerint tel-
 lyesen érvénytelen. Még köztörvényileg is?!.. Tökéletlen állítás
 2-od r. alperes részéről az is, hogy a kérdéses erdőrészt jóhi-
 szemüleg megvehette, miután a tkkvben tisztán állott?!.. Hisz
 állhatott tisztán, menten minden perfeljegyzéstől a kérdéses er-
 dőrész, miután ahhozi tulajdonjogát, 1-ső r. alperesnő nem ve-
 zettette be a tkkvbe, és csak is a másodsorzi hamis eladással egy-
 ideüleg eszközölt bekebelezéssel vezetett a tkkvbe. Alaptalan
 kifogás 2-od r. alperes részről, miként az általam közölt B. alatti
 okmány, — a megsemmisítettetni kért szerződés, agályos lenne azért,
 mintha nem egész terjedelemben volna közölve, mert az igen is
 egész terjedelemben van közölve. A szerződésre vezetett tkkvi
 bekebelezést, mint tkkvi hatósági cselekményt nem is tartoztam
 közölni. Valóban minden alperesi kifogások nem egyebek silány
 rabulista fogásoknál, melyekkel a kontárigyvédek a rosz ügyet
 támogatni igyekeznek. Bár mely törvények, ugy a tkkvi törvények,
 is a jogos birtok szerzés főfeltételeként megkívánják a jóhiszemü-
 séget. Már pedig midőn valaki tudja azt, hogy valamely birtok
 a tkkvi tulajdonos és egy második közt peressé vált, és annak
 tulajdonjoga iránt per foly a kettő között: bizonyára azt a har-
 madik jóhiszemüleg el nem birtokolhatja a per lefolyta előtt,
 ha bár a per feljegyezve nem is állott a tkkvben. Mert a jó

vagy roszhiszeműség meghatározásánál nem az a főkérdés: fel van-e jegyezve a per a tkkvben? ha nem az: hogy ezen utóbbi vevő tudta-e az általa vásárolt birtoknak peres voltát? (oszt. ptkv. 326—316. §.) Midőn tehát 2-od r. alperes nyíltan bevallotta azt, hogy jól tudta, — sőt a periratokat is olvasta, — miként a kérdéses erdőrész tulajdonjoga iránt per foly: csakis hozzá hasonló jogtudományu és lelkületű egyéniség tarthatja mégis jogszerűnek, és jóhiszeműnek a peres tárgy felett eszközlött jogügyletet, vételet szerződést. Az is csak 2-od r. alperes sajátos jogfogalma és érületében áll, hogy valamely birtok csak akkor szereztetett meg jogszerűleg és úgy jogos, ha az a tkkvbe bekebelezetett, (melyből következteti, hogy az általa eszközlött kérdéses hamis jogügylet is jogszerű, mivel az a tkkvbe bekebelezve van.) Az oszt. ptkv. 321. §-a, melyszerint ingatlan tárgyak iránti dologbani jognak jogszerű birtoka csak ezen nyilván könyvekbeni rendes jegyzés által nyeretik: nem azt teszi, hogy önmagában jogszerűtlen birtokot a tkkvi bekebelezés jogszerűvé tenné! — ha nem kell a birtoknak jogszerűnek lenni, mielőtt az a tkkvbe bekebelezetnék. Jól tenné 2-od r. alperes, ha előbb a becsületes érület, és a jogszerű tulajdon szerzéséről kellő fogalmat igyekezne magának szerezni, és azután bocsátkoznék a törvények magyarázatába, mert addig úgy jár velő, mint a pók, mely ugyan azon virágból mérget szív, melyből a méh mézet. Becsületes érület, és tiszta jogfogalom hiányában csak következtethet 2-od r. alperes csalárd tetteére jogszerűséget, és jóhiszeműséget a tkkvi és oszt. ptkvből. Azt mondja 2-od r. alperes, hogy az A. szerint folytatott perbeli iratokból, azon meggyőződést merítette volna, miként azon keresetem alaptalan? Már iskolás gyerkőcz előtt ösmeretes ezen jogi axioma, „senki önmagának bírója nem lehet“. Egyáltalában valamennyi 2-od r. alperes által felsorolt meggyőzések, csakis oly jogtudománynyal bíró egyének lehetnek meggyőzések, ki szerint a szerződések érvénytelenítése tkvi hatóság elébe tartoznak, s ki a tkkvi hatóságot személyi bíróságnak tartja. Azon meggyőzéseket mindenkben, — valamint alperesek ös-szes állításait valótlanoknak nyilatkoztatom. — Bizonyára 2-od r. alperest tartja 1-ső r. alperesnő, azon tekintélyes szakértőnek, ki-nek állítólagos józan esze szerint érdekeltég nélkül reám nézve kedvezően eldönteni lehetetlen lenne, az A. szerint folytatott pert; azért állott reá a mindenesetre büntetésre méltó másodszori eladásra. —

III. Nem csak roszhiszeműleg, de büntetésre méltó roszhiszeműséggel, hamisság és csalárdsággal is jött létre a megsemmisítetteti kért jogügylet; mert alpereseknek nem annyira jogügylet kötése, hanem főkép az én kijátszatásom s megcsalattatásom volt roszakarattalug czélozva, u. is, 2-od r. alperes azt mondja el-

leniratában, hogy maga 1-ső r. alperesnő mondá neki, miként nincs ár, melyért a keresetbe vett erdőráta nekem eladó lenne, mivel állítólag ellene sértőleg léptem volna fel a per során. Más szavakkal ez annyit tesz: hogy el van szánva 1-ső r. alperesnő arra, miként kerüljön bár miyjébe, becsületébe, pénzébe, kerüljön bár tömlőczbe is miatta: de a keresetbe vett erdőráta nem lesz enyém. Ezzel összhangzólag Jaczkovics János ügyvéd, ki jelen perben 3-ad r. alperesnőt védelmezi, — azt mondá f. évi január 29-én Csepében, Sereghi Sándor szbíró ur házában többek előtt, — kiket annak idején megnevezendek, — „hogy én az 1-ső r. alperesnővel A. szerint folytatott perben nyertes nem leszek, és pedig nem azért, mintha magát a pert meg nem nyerhetném, hanem azért, mert a keresetbe vett erdőrátát a perlejárta előtt más megveszi, s hogy ő tudja is ki, — de nevét megmondani nem akarja, — s hogy én igen nagy hibát követtem el azzal, hogy a pert fel nem jegyeztettem a tkkvbe. Ezt megelőzőleg, Bodoki Lajos ügyvéd 1-ső r. alperesnő érdemes képviselője, az A. szerint folytatott perben általa beadott ellenirat alkalmával a pertárban többek előtt, — kik az általa beadott elleniratot olvasták, azon hozzá intézett kérdésre: hogyan irhatott ilyen valótlan elleniratot? felelé, hogy ő az ügyet alperesnő férje iránti hálából, kénye-kedve ellen viszi, s mit tegyen, ha az ügyet másként védelmezni nem lehet, kénytelen azt tenni, mit az egyszeri cigány tett, kinek nem lévén egyebe, tehát „sz. . . ral hajigált“. Ez ugyan nyilatkozóznak, mosdatlan szájában való nyilatkozat volt, de ezuttal figyelmet érdemel, mert ez azt tanúsítja, hogy maga 1-ső r. alperesnőnek képviselője meg volt győződve, miként az A. szerint, a kérdéses erdőráta tulajdonjoga iránt folytatott per, ellenemben becsületes módon nem védelmezhető; tehát csalárd ut volt választandó kijátszatásomra, t. i. Jaczkovics ügyvéd előbbi nyilatkozata szerint, el kellett adni másodsor is a pertárgyát tevő erdőrátát, mielőtt a per lejárna, ürügyül használandó fel azon körülményt, melyszerint a folyamatba tett per, nem jegyeztetett fel a tkkvbe, a keresetbe vett erdőrátára, a mint nem is lehetett feljegyeztetni, miután 1-ső r. alperesnőre nem volt bevezetve a tkkvbe. Miként maga a cél, kijátszatásom és megcsallatásom becstelen volt; ugy becstelen és hamis az egész kérdéses jogügylet létrejötte, és annak tkkvi bekebelezése is. Mert a megsemmisítettteni kért jogügylet 1-ső r. alperesnő által nincs sajátkezüleg aláírva, hanem egyik előttemező Dancs András irásából következtetve, ez által iratott alá, a nélkül, hogy ezen más által történt aláírás megemlítve lenne. És én meg vagyok róla győződve, hogy ha 1-ső r. alperesnő eskü alatt kikérdeztetnék, bevallaná, miként ő ép ugy nem tudott semmit a nevében történt eladásról, a mint nem tudott semmit 3-ad r. alperesnő a nevében tett vételről. Az ekként kétségbe vonhatóanul hamisan létrejött

jogügylet, hogy tkkvbé igtattathassék, kellett előbb 1-ső r. alperesnőre a birtokot a tkkvbé igtattatni.

„Ezen czél elérésére is hamis ut lőn választva u. is, 1-ső r. alperesnő az A. szerint folytatott perben beadott viszonzválaszhoz 6. sz. a. közölte azon szerződést, melynek folytán a kérdéses erdőráttát, mint erdőjogot megvette, s mely szerződést ide D. alatt másolatban melléklem. A bekebelezés eszközzésére azonban nem ezen szerződés használtatott, hanem kiállittatott az ide E. alatt másolatban mellékelt nyilatkozat Dancs András ur által, ki szinte be volt avatva a gescheftbe, s ki a köztem, és 1-ső r. alperesnő között létrejött adásvevésről, s az annak alapján keletkezett A. szerinti perről, közvetlen tudomással birt. Sőt miként 1-ső r. alperesnő mondá: Dancs ur vette reá őt, a velem kötött adásvevés felbontására, — a vételár teljes felvétele után, — és okozta az A. szerinti per létrejöttét. Ezen E. alatti nyilatkozat alapján a tkkvi törvény 69. §-a értelmében, mennyiben annak kiállítójáról legkevésbé sem igazoltatott, hogy a nyilatkozat kiállítására megbizása lett volna azoktól, kiknek nevében tétetett, — a mint egyáltaljában nem is birt semminemű megbizással; — bekebelezés eszközölhető nem volt ugyan; de a nyilatkozat alatt ott szerepelt, mint előttemező a tek. tvszék egyik tekintélyes tagja, ki sokszor a tvszék elnöke szokott lenni, Kornis Ferencz tanácsos ur, ki szinte felhasználtatni engedte magát eszközül, — még pedig tudva — a hamisság elérésére, kijátszatásomra; mennyiben nevezett tanácsos ur is közvetlen tudomással birt arról, hogy köztem és 1-ső r. alperesnő között minő jellegű és tartalmu per foly; tudta, hogy e perben 1-ső r. alperesnőnek Bodoki a képviselője, ugyanaz, ki az E. alatti nyilatkozatot vele együtt aláírta, mint egyik előttemező; tudta, hogy a kívánt tkkvi bekebelezés eszközzésére nem csak felesleges, de sőt érvénytelen is az E. alatti nyilatkozat. A kívánt czél elérhető vala még jobban a 6. sz. a. és ide D. alatt mellékelt szerződéssel; tudta azt is, hogy ekként nem csak az én, de a magas kincstár kijátszatása is eszközöltetik, mennyiben 1-ső r. alperesnő az általa birt D. alatti szerződés alapján, idején elmulasztván a bekebelezést eszközölni, e miatt a m. kincstár által érdemleges büntetés lett volna reá kiszabandó. Szóval nevezett tanácsos ur is bünös eszköz kijátszatásom nemtelen művében, mely a megsemmisítettnei kért szerződéssel elérteni czéloztatott. Sőt miután sem a D. alatti nyilatkozatban, sem az ennek alapján eszközölt tkkvi bekebelezésben, a tkkvi törv. 55. §. rendelkezése meg nem tartatott, — még a n.-szöllősi birtokosság is meg van csalva.“ — Az elkövetett csalárdság főfaktorául méltán tekinthetem, és nevezhetem 2-od r. alperest Egri Endre tisztí főügyész urat. — Maga vallja elleniratában, hogy 1-ső

r. alperesnő mással is kész lett volna a hamis jogügyletet megkötni, de célja elérésére legalkalmasabbnak találtatott ő tiszti ügyészsége. Én ugyan kétlem, hogy más vállalkozott volna-e ilyen aljas tett elkövetésére? „Igen, mert csak is t. főügyész urnak sikerülhetett a tvszék vezetőjét a cél kivitelére megnyerni, mi pedig elkerülhetetlenül szükségesnek látszott, — kinek aláírása az E. alatti nyilatkozaton elegendő volt a tkkvi referens ur tévutra vezetására, mely szerint semmis okmány alapján tkkvi bekebelezést rendeljen el. Sőt az sem lehetetlen, hogy épen azon tanácsülésben rendeltetett el a törvénytelen bekebelezés is, — melyen a kérdéses tanácsos ur elnökölt!“ Valóban ugy t. főügyész ur, mint érdemes pertársai elkövetett csalárdságukért nem 100—100 frt jutalmat, — mint kérelmezték: de tömlözcöt érdemelnek. És én nem csak e per folytán nyilatkoztatom ki, hogy a megsemmisítettni kért szerződés hamisan és csalárdul, — az én kijátszátásomra kötöttet meg: hanem az elkövetett csalárdságot a nyilvánosság elé is tárom, hogy lássa a világ, — a magas kormány tudomására is jusson az: mily derék tisztii főügyésze van Ugo csamegyének, ki a helyett, hogy a csalárdságok, hamisságok elkövetését akadályozná, — üldöznék; maga a legfőbb faktor azok elkövetésében. Ezekután arra kérem a tek. bíróságot: méltóztassék a keresetbe vett B. alatti szerződést megsemmisíteni, a ptr. 155. §. értelmében, alperesek önbeismerésök, és az előadottakból vont közvetett bizonyíték alapján. Annakutánna a ptr. 10. §-sa értelmében az elkövetett családi büntény miatt, s a bűnvizsgálatot ugy alperesek; valamint a büntény elkövetésében részt vettek, ugymint: Kornis Ferencz tvszéki tanácsos, Dancs Andás n.-szőlősi lakos birtokos, Bodoki Lajos és Jaczkovics János ügyvédek ellen, hivatalból ehrendelni. Tisztelettel kérvén alperesek ellenében, felszámított perköltségeimet megállapítani. Maradtam teljes tisztelettel, Bukovszky György. (kivül felzet) érk. 1871. év június 22-én d. e. 10 óra. ^{viii.}_{xxxiv.} Tek. m. p. tvszékhez N.-Szőlősön. Válaszirata Bukovszky György felperesnek, özv Pataky Jánosné, és pertársai elleni szerződés érvénytelenítési perben. I. péld. beadja: Lengyel János m. p. ügyvéd.

N.

Tekintetes polgári törvényszék!

Bukovszky Györgynek özv. Pataki Jánosné s ellenem szerződés érvénytelenítése iránt indított perében viszonzválaszom.

Mellőzve az első rendű alperesnő ellenében mondottakat, mint nem reám tartozókat, úgy találom, hogy felperes tagadásom ellenére sem nevezé meg állítólagos szerződésének keltét, helyét s azt fel nem mutatván, állani kell annak, hogy köztük semmi — az ingatlanra vonatkozó s szükségkép megkívántató írásos szerződés nem kötött. Valótlannak kell nyilvánítanom azon állítást is, mintha felperes a kérdéses és azon perbe fogott birtoknak tetteleges használata, birtokában lenne, mely az $\frac{1}{2}$ alatti proportionalis resignationalis jegyzőkönyvi kivonat szerint jogelődömnök Pataki Jánosnénak lévén resignálva, azt nekem a vétel után tettelegesen át is adta s köztudomásúlag én birtoklom. Ugyan ezen bírós. okmányból az is kitűnik, hogy az arányperben meg vala vitatva az, mily uton-módon szerezte avagy illetve jogelődömet az eladott erdőráta s hogy csakis jogerejű határozat után lehetett azt nekie resignálni. — Ugyhiszem kétségkívüli tény. Melynek ellenében felperes denuntiációi s birtokjogi feszegetései semmit sem érnek, s hogy ugyanezen körülményeket javára fel nem használta — egyedül roszindulatu boszujának s rágalmozási vágyának kifolyásai; valamint mindazok, melyeket a becsatolt és hitelt nem érdemlő skartetákkal akar igazolni s melyeket a telekkönyvezés körülményeire valótlannul s becsületes és köztiszteletben álló egyének jellemének legázolásával adatnak elő.

Felperesnek azon ráfogására nézve, melyszerint én beismertem volna azt, hogy azon erdőt vettem volna meg, melynek tulajdonjoga őt illeti — kinyilatkoztatom: miként, utalva e tekintetben elleníratomra, azt soha sem ismertem be; de igenis állítám azt, hogy teljes jóhisszemmel gondoltam megvehetni azon erdőrészt, mely iránt felperes alaptalan pert folytat s hogy feltevésém helyes volt — jóllehet mint felperes maga is állítja — hogy azon per az ellenem indított semmi lényeges kapcsolatban nincsen: mindazáltal $\frac{1}{2}$ alatt csatolom az ítélet tartalmát, mely szerint felperesnek nem volt igaza jogelődöm ellenében s annál kevésbbé lehet igaza ellenemben is. — A mi tovább felperes állítását illeti, az általam állítólag megvett erdőráta ára kifizetésére nézve, erre nézve csak azt mondhatom, hogy tessék az ellenkezőt igazolni. Ismételve tagadnom kell azonban azt, hogy a kérdéses erdőráta egyidejűleg lett volna jogelődöm s nevemre telekkönyveze s ha még is állítja felperes, úgy tekintse meg magát azon tükörben, melyet saját maga részére czifra keretbe foglalt.

Mellőzve továbbá felperes jogbölcséletét s meghagyva jogtu-

dománya magaslatán, egy előre csak azon pornak letakarítását czélzom, melyet a legilledelemesebben szólva, az ügy érdemét némileg érintve, szemetes kosarából szerte szórt. Rágalomnak kell ugyanis nyilvánítanom azt, mintha én és társaim felperes kijátszására törekedtünk volna, s ha, mit tagadok, olyasmi történt volna vele, mit felperes magáról mondott: úgy annak okozóját egyedül önmagában s jogi tanácsadójában keresse.

A Jaczkovics ügyvéd szájába adottakra nézve pedig meggyőződése után csak annyit mondhatok, hogy az nem egyéb, mint valótlan pletyka beszéd; valamint oly valótlan adoma a Bodoki urról elmondott is, melynek méltó helye csakis az istálló lehet; és a melyért reménylem, hogy a tek. tszék önmaga iránti kötelességénél fogva felperest nyelvváltásban marasztalandja el.

Midőn a perben álló szerződés megsemmisítésére és a birtok telekkönyvezésére nézve per longum et latum a legnagyobb rossz akaráttal, a bosszu és düh leheltével elmondottakat koholmányoknak és nemtelen rágalmaknak nyilvánítom: egyuttal tisztelettel kérem a tek. tszéket, hogy jelen alkalommal a periratok szerint constatóált sértegető kifejezésekért annyiszor amennyiszer — összesen 11-szer — felperest nyelvváltásban elmarasztalni s ugyanazokért ugyanannyiszor részemre és az illetők részére 100 forint becsületbirságban elmarasztalni méltóztassék, fentartván az illetők részéről jogukat, hogy felperest s esetleg ügyvédjét, professionaliter s köztudomásulag üzőtt rágalmazásaikért külön törvény útján megfenyíttessük.

Mindezek után úgy hiszem, hogy a tek. tszék nem fogja megengedni azt, hogy periratok az embertelen rágalom és bosszu büntelen eszközei lehessenek — s hogy a bíróság elé oly pasquillok szórassanak, melyeknek forrása csakis a dijoni intézet irattára lehet s nem utalhatja az agyonmart peresfeleket oda, hogy egyedül azon adomában leljenek vigasztalást, melyben a hiéna a morálról és a sértés a tisztaságból tartott dissertatiokat az állatsereglet előtt, — hanem az elleniratomban idézett törvényt s legfőbb ítélőszéki határozatban kimondott elvet a legszigorubban alkalmazandja s felperest jogtalan keresetével elutasítandja.

Alázatos szolgálja

Egry Endre 2-od r. alperes.

O.

Tek. Törvényszék!

Az általam özv. Pataki Jánosné és pertársai ellen indított szerződés érvénytelenítési perben 2-od és 3-ad r. alperesek által beadott viszonzulásra következőkben adom elő végiratomat: Ugy látszik alperesek rosszul érzik magukat, hogy csalárd tettüket válaszira-

tomban teljesen lelepleztem, — melyre legmeggyőzőbb adatot önmagok szolgáltatnak elleniratukban — azért jajdulnak fel válaszukban és fenyegetőznek, még pedig oly hangon, hogy akaratlanul is eszébe jön az embernek e század legnagyobb költőjének ily czimű műve „A nyomorultak.“ A 2-od r. alperes válaszához % alatt csatolt kivonat csak megerősíti alperesek és bűntársaik bűnösségüket, mert az is azt mutatja, hogy csalárdság és hamisság követtetett el akkor, midőn az E. alatti nyilatkozat kiállítatott és felhasználatott. S miután alperesek ezen nyilatkozatot jobb tudomásuk ellenére kétségbevonták, azért, mivel nem hitelesítve közöltetett: annak hitelesített másolatát ezen végirat-hoz **E.E.** alatt melléklek. Alperesek azt a pertárba megtekinthetik. — Vallótlan állítás 2-od r. alperes részéről, mintha én válasziratomban azt mondtam volna, hogy jelen per az 1-ső r. alperesnő ellen A. szerint, a jelen keresettel megsemmisítettét kért szerződés tárgyát tevő erdőrész tulajdonjoga iránt indított perrel semmi lényeges kapcsolatban nem állana; mert ily badař állítást választáratomból józan fővel kibetűzni nem lehet; hanem igenis azon alaptalan alperesi ellenvetés ellenében, miként jelen per elintézésében a bíróság addig nem bocsátkozhatnék, míg a másik t. i. az A. szerinti per el nem döntetik; azt mondtam, hogy jelen per a felforgó roszhiszeműség és csalárdság miatt elintéztethetik és a kérdéses, hamisan létrejött jogügylet megsemmisítendő még akkor is, ha szinte megtörténhetnék az, miként az igazságon erőt vegyen a hamisság és a megsemmisítendő jogügylet tárgyának tulajdonjoga iránt indított keresetem reám nézve kedvezőtlenül döntetnék el. És ez előadásomat indokoltam is, melyet megczáfolni alperesek még csak nem is merték megkísérteni. — A 2. sz. a. csatolt ítéletre azt mondom, hogy az még nem jogérvényes ítélet. — Biztos tudomásom van azon körülményről, hogy 1-ső r. alperesnő képviselője Bodoki Lajos ügyvéd a 2-ik sz. a. ítélet hozatala előtt közvetlenül egyik bírósági tagot 100 db finom specialitet szivarral kínálta meg, ki azt el nem fogadta. Azt már nem tudom, vajon másoknál is hasonló elutasításban részesültek-e Bodoki ur „finom specialitet“ szivarjai! — Annyi bizonyos, hogy a 2. sz. a. közlött ítélet indokolása nagyon is specialitet. — S minthogy az indokokat jónak látta alperes eltitkolni, én azokat F. alatt hiteles másolatban jelen végiratomhoz melléklek, 2-od r. alperes megtekintheti a pertárban, részére azért nem találtam szükségesnek lemásoltatni, mivel azt ő ugy is bírja és mivel ő lett volna köteles azt közölni. Egyttal G. alatt hitelesített másolatban közlöm ezen ítélet ellenében beadott elnöki külön ellenvéleményt. Ezen külön véleménynek az ítélet indokolásávali összehasonlításából nagyon is kitűnik, miként ezuttal az igazság súlyos arczcsapást szenvedett. — Annak beigazolására, hogy a kérdéses erdőráta

kétrendbeli tdkönyveztetésének kérelme 24 óra leforgásán belül lett beadva, ide melléklem H. alatt hiteles másolatban a telekvi igató könyvnek erre vonatkozó kivonatát. — 2-od és 3-ad r. alpereseknek nem áll jogukban egyszerűen megtagadni a Jaczkovics és Bodoki ügyvédekről válasziratomban felhozottakat. Ők ugyan megtagadhatják, sőt azt még esküvel is erősíteni képesek lehetnek, mivel ők a mondottakat nem hallották. — Hadd feleljenek meg érettük maguk az illetők az ezután folyamatban teendő bünper sorján. És én netalán tagadásuk ellenében tanukkal fogom beigazolni az általok mondottakat. Most azonban, mivel a Jaczkovics és Bodoki ügyvédek által mondottak beigazolása nélkül a jelen per eldöntethetik, sőt azok beigazolása jelen perre nem is tartozik, — mellőzöm azok beigazolását annál is inkább, mert a prt. 10. §. szerint, ha csak jelenségei mutatkoznak is, a polg. per folytán valamely büntetendő cselekménynek, már annak kiderítése tekintetéből az ügyiratok átteendők a bf. tvszékre. Alperesek bűnösségének jelenségei pedig ki van mutatva ugy az E. alatti nyilatkozattal, mint alperesek saját beösmérésökkel, hogy tudva per alatt álló tárgy felett szerződtek és a roszhizemü ügyletbe 3-ad r. alperesnöt tudtán kívül vonták be, s melyek ha teljes próbára nem emelnék, de mindenesetre okszerűleg engedik következtetni, hogy mindezek az én bűnös kijátszatásomra eszközöltettek. Alperesek oktalan kívánalmaikra, mely szerint én oly sokszoros nyelv- és becsületsértési bírságban marasztaltassam: egyszerűen annyit jegyzek meg, hogy nyelvváltságnak akkor van helye, midőn maga a bíróság sértetik meg. — Az igazságnak leplezetlen s teljesen indokolt előadása által pedig, ha hogy alperesek akként megsértetteknek találták magukat, hogy azért törvényes megtorlásra igényt tarthatni hitték: akkor nem kellett volna nekik perbeszédekben ellenem oly sértő, sőt egészen aljas kifejezéseket használni, még pedig minden ok és indokolás nélkül. Ragaszkodva válasziratomban előadottakhoz s ellentmondva és megtagadva alperesek minden ellenkező előadásaikat, kérem a keresetbe vett szerződést megsemmisíteni s az iratokat tovább ellátás végett a tettes bf. tvszékre áttétetni s T. a. felszámitott perköltségemet megállapítani. — A D. alatt közlött szerződést — ugy a mint azt Patakiné az ellene A. szerint folytatott persorán velem közölte — alperesek megtekinthetik megbizott ügyvédemnél. Maradtam teljes tisztelettel Bukovszki György, (felperes.) Érk. 1871. július 25. d. e. 10 óra. Tek. m. p. tvszékhez N.-Szöllösön. Végirata Bukovszki György felperesnek özv. Pataki Jánosné és társai ellen indított szerződésérvénytelenítési perben I. p. beadja Lengyel János ügyvéd m. p.

P.

Nagyméltóságú Igazságügyminiszter ur!

Az ide A. alatt tisztelettel mellékelt táviratban Bukovszky György gk. esperessel egyetemben, a volt ugocsai megyei törvényszéket szándékos törvénysértés és hivatalos hatalommal visszaélésel vádoltam, kérvén e vád megvizsgálására és elintézésére a huszti megyei törvényszéket delegáltatni. Ezen kérelem azonban megfoghatatlan módon az erre kapott B. válasz szerint ugy magyaráztatott, mintha én és kérelmező társam — az Egri Endre tiszti főügyész által ellenünk bűnvádi uton indított rágalmi keresetének elintézésére kértünk volna bíró küldést.

Az A. alatti távirati kérelemnek illetén felfogása téves lévén, s következőleg téves lévén annak B. szerint történt elintézése is; az újabb téves intézkedés kikerülése tekintetéből vagyok bátor A. alatti kérelmemet körülményesen kifejtve, ujlag egész tisztelettel felterjeszteni.

Bukovszky György N.-Szöllösi lakos gk. esperes és az érintett távirati kérelemben kérelmező társam — Egri Endre volt Ugocsa megyei tiszti főügyész ellen szerződésérvénytelenítési pert indított Ugocsamegye t. törvényszéke előtt, — a perben én — mint nevezett felperesnek képviselő ügyvéde, ugy a per folytán tett alperesi előadások, mint egyéb bizonyítékok alapján Egri Endre alperes ellen mint csalárdságot elkövető és Kornis Ferencz törvényszéki tanácsos — jelenleg kir. törvényszéki elnök ellen, mint a csalárdságban tettelegesen résztvevő ellen, ügyvédi tisztem és kötelességemmel fogva a ptr. 10 §. rendelete szerint fenyítő eljárást kértem elrendeltetni. A perbeszédék még be sem fejeztettek, annál kevésbbé nyert ez ügy bírói elintézését, nevezett urak kiirván az általam beadott perbeszédéből hézagosan — tehát a perbeszédben előadottakat teljesen fel nem tüntetőleg, azon kitételeket, melyekkel őket csalárdság elkövetésével és abbani résztvétellel vádolám, és azok alapján mind én, mind védenczem Bukovszky György esperes ellen rágalmi pert indítottak bűnügyi uton. Legelőbb Egri Endre indította meg a rágalmi pert Bukovszky György ellen, — felhasználván az én Pesten távolléteemet, remélvén, hogy Bukovszky meg fog ijedni a bünperbe vonatáson, és azután az általa indított kérdéses szerződés érvénytelenítési pert — távolléteemben beszünteti s ekként megmenekszik az ellene kért fenyítő eljárástól. Bukovszky azonban meg nem ijedt, hanem az illetéktelen bünperbe vonatás ellen semmiségi panaszt adott be, s engem táviratilag Pestről hazatérésre siettetett, csakhamar Egri által hasonló alapon én is rágalmi bünperbe vonattam, mely ellen hasonlóan semmiségi panaszt adtam be demonstrálván a törvényszék illetéktelenségét ugy tárgyi, mint alanyi tekintetben, — e semmiségi

panaszom, miként a Bukovszky által beadott semmiségi panasz is, elutasított a törvényszék által, és a törvényszéki szolgabíró előtt a megyeházához alig 24 óra alatti megjelenésre fegyveres be kísérettel fenyegetve, ujjalag beidézttünk. Semmiségi panaszunkat elutasító végzés ellen hasonlóan semmiségi panaszt adtunk be a rövid 24 óra letelte előtt, mely után a törvényszék, egy irnokot küldött Bukovszky esperes urhoz azon utasítással, jelentené ki neki, hogy ha meg nem jelen azonnal, önkéntes vallományoztatása végett, hajdukkal fog be kísértetni. Bukovszky esperes ur kikerülődő meggyaláztatását, elment a megye házához, s kényszerített önkéntes vallomását megtevé. E közben Kornis Ferencz ur is beadá rágalmi keresetét ellenem, és a törvényszéknek ezen ellenem felbőszült vezértagja szükségesnek sem tartá előleges megidéztesemet, hanem egyszerűen, mint valami rablógyilkost, két fegyveres hajduval délután 3 óra tájban, a megye házához be kísértetett, mely alkalommal ő — a megyei iroda személyzettel a megyeház előtti kertbe kijött, s gunyosan nevettek be kísértetésem felett. — Bár vádam az egész volt megyei tvszéki személyzetet illeti, kinek nevében történt jogtalan és az ököljog korát is megszegyenithető be kísértetésem, mindazonáltal e váddal különösen Kornis F. urat terhelem, mint kinek legnagyobb része van be kísértetésem elrendelésében, melyet hinni, okaim ezek: Kornis ur az előtt a nszöllősi postán azt mondá dühös fenyegetőzéssel, hogy a miért ellene fenyítő eljárást kértem az említett per folytán, elzárát, sőt elzárátja még Bukovszky esperes urat is. Továbbá Kornis ur a törvényszéki szolgabírónak, ki jegyzőkönyvbe vezette erőszakos vallomástételemet, azon utasítást adá, hogy vallományoztatásomat hosszura nyujtsa és annak utánna, azon ürügy alatt, hogy a vallományoztatás be nem fejeztethetett, — engem zárasson be vizsgálati fogságba — más nap tovább folytandó vallományoztatásomat. Ezen körülmények azt tanusítják, hogy Kornis urnak volt célja és műve barbar be kísértetésem.

Mindezen panaszomban előadottakat okmányokkal és tanukkal beigazolhatom, és be fogom igazolni.

Tekintve, hogy a fenyítő eljárás tárgya csak oly büntény lehet, mely a büntető törvény szerint arra tartozónak ki van mondva. (Szle-
menics Pál büntető jogtana 10. §.)

Tekintve, hogy a hazai törvények, különösen a II. 72. 1723. 57. t. cz. a rágalmat határozottan polgári utra tartozónak mondja, és semmiféle törvény nem hozható fel arra nézve, mely a rágalmi pert büntügyi utra tartozónak mondaná.

Tekintve, hogy a ptr. szabályai szerint polgári perben használt netalán sértő kifejezések, külön pertárgyát nem képezhetik, és a Curia legfőb ítélőszéki osztálya ⁷⁵⁰⁶/₈₇₁ sz. a. világosan kimondotta, miként „perbeszédben elkövetett sértés ugyanazon perben lévén megtorlandó, az külön becsületsértés tárgyát nem képezheti.“

Tekintve, hogy az 1843. évi büntető törvényjavaslat 487 §-a szerint „Azon tisztviselő vagy bíró, ki valakit minden törvényes ok nélkül, vagy a törvényt szabta formáknak megszegésével befogat . . . hivatalától elmozdítandó és fogsággal büntetendő.”

Tekintve, hogy ugyan ezen törvényjavaslat 489. §-a szerint: „azon tisztviselő, ki tetteleges erőszakkal, vagy fenyegetések által a vádlottat vallomásra kényszeríti, hivatalától mindenestre elmozdítandó.”

Tekintve, hogy e törvényjavaslat II. r. 250. §-a szerint „a vádlottnak szabadságában áll időközben védelmét a perbefogás elhárítására írásban benyújtani.”

Tekintve, hogy az 1871. évi VIII. t. cz. 15. §-a szerint „az erőszak hivatali büntettet képez.”

Tekintve, hogy ugyan ezen évi t. cz. 15. §-a szerint, „az erőszak büntetést követi el azon bíró, ki valakit, kinek büntetlenségét tudja, ellenséges indulatból bünvizsgálat alá helyez, valamint az, ki valakit a büntető törvényben és a büntető gyakorlatban, s illetőleg büntető perrendtartásban meghatározott eseteken kívül személyes szabadságától megfoszt.”

Mindezen tekintetek a legfényesebben igazolják azt, miként fentebb előadott erőszakos bekisértetésem hivatali büntettet képez, sőt hivatali büntettet képezne még akkor is, ha barbar bekisértésemet megidézés előzte volna meg.

Ugyanazért: támaszkodva az 1871. évi VIII-ik t. cz. 5-ra, mely szerint az igazságügyi miniszter, az igazságügy általános érdekében hivatva van a panaszok orvoslásáról gondoskodni, a visszaélések megvizsgálása és megtorlása iránt intézkedni.

Annak megemlítése mellett, hogy bűnös bekisértetésem okozói közül Kornis Ferencz a nagyszöllősi kir. törvénytörvényésnél elnöknek, Kallós Károly és Egri Endre ugyan oda bírakká lettek kinevezve.

Esedezem: méltóztassék alázatos tisztelettel előadott panaszomat megvizsgálatni.

Legmélyebb tisztelettel maradván Nagy-Szöllősön, 1872. jan. 15. Nagyméltóságodnak legalázatosabb szolgája: Bagotai Lengyel János m. k. köz- és váltó ügyvéd.

^{398.}
K. u. 1872.

A n.-szöllősi kir. ügyészségtől.

Q.

Tekintetes Lengyel János köz- és váltóügyvéd urnak!

N.-Szöllősön.

A pesti kir. főügyész ő méltósága 4463/1872. sz. alatt kelt magas rendeletével tudatja, miszerint önnek Kornis Ferencz kir. tvszéki elnök és társai ellen, hivatalos hatalommal visszaélés miatt a nm. m. kir. igazságügyminiszteriumhoz benyújtott panasz, ugyancsak a nm. magy. kir. igazságügyminiszterium által alapítván találatott.

Miről panasz-folyamodásának kézbesítése mellett ezennel értesítettik.

N.-Szöllősön, június 28. 1872.

Jelenffy Kornél,
kir. ügyész.

R.

Tettes kir. bf. Tvszék!

Az A. legfőbb tvszéki ítélettel helybehagyott és így jogerőre emelkedett B. kir. táblai ítélet szerint özv. Pataki Jánosné eladta nekem a n.-szöllősi határban 1 kulcs erdőrészt, mely még eladónó nevén nem, hanem annak jogelődje nevén állott a telekkönyvben — örök tulajdoni joggal még 1870. évi sept. 16-kán; azonban a birtok átadását hamis ürügy alatt megtagadván, kénytelen voltam ellene az A. és B. ítéletekkel jogérvényesen megítélt pert megindítani, mely pernek feljegyzését, mivel a peres birtok még eladónó nevén sem állott, nem eszközölhettem.

E körülményt felhasználva és a már általam megindított per sikerülhetésének meggátlására; a vett erdőrészhez való tulajdonjogom érvényesítésének kijátszására, a már nekem eladott erdőrészt újra áruba vetette és Egri Endre m. főügyész, most kir. tvszéki bíró, miután az eladónó jogelődjétől nyert eladási okmányt mellőzve, a részemre történt eladástközvetítő Dancs Andrástól 1871. év febr. 20-án az előbbi eladást és ebből származott pertjól ismerő két tanu Kornis Ferencz, jelenleg kir. tvszéki elnök és Bodoky Lajos kir. tvszéki bíró előtt a C. alatti

nyilatkozatot kivette, és ennek alapján özv. Pataki Jánosné eladónőnek a kérdéses erdőrészhez való jogát a telekkönyvi hivatalnál eszközölhetőnek gondolta, 1871. év febr. 24-én az előbbi eladást özv. Pataki Jánosné megbizottjaként közvetítő Dancs András és az előbbi eladás miatt részemről indított perben özv. Pataki Jánosné képviselő ügyvéd Bodoky Lajos előtt a D. alatti szerződést állította ki a peres birtokra nézve, melynek részemre történt eladását, sőt az iránta folyó pert is E. ellenirati beösmérése szerint jól ismerte, de vastag önzése legyőzhetlen ösztönzésének ellent nem állhatva, a vásárlást neje tudta és beleegyezése nélkül, neje nevében is megvette s a telekkönyvi átírást úgy Pataki Jánosné, mint a magok nevére gyorsan keresztül vitte és ez által özv. Pataki Jánosné, Dancs András, Bodoky Lajos és Kornis Ferencz, — mint az előbbi az én javamra történt eladást jól ismerő és azt minden módon meghiusítani, szándékos megkárosításomat tiltott uton és roszhiszeműleg eszközölni kívánó egyéneknek ötudatosan és ártani akaró szándékkal büntársukkal szegődött; később pedig neje Noch Emma is F. alatti ellenirati beösmérése szerint férjének roszhiszemű tettét az ügy megismerése után szintén magáévá tette.

Miután az ekként vett erdőrésznek tettleges birtokához Pataki Jánosnének másodszeri csalárd és kijátszatásomat czélzó eladása, Egri Endrének és nejének roszhiszemű vásárlása s úgy telekkönyvi mint tettleges birtokbavétele következtében mai napig sem juthatok: tisztelettel kérem Lengyel János megbizott ügyvédem által a tettes bf. tvszéket

Méltóztassék ezen ügyet megvizsgálni s tekintettel azon nagyobb beszámítást igénylő körülményre, hogy ezen bünös kijátszás és megkárosítás müvelt, jogilag képzett egyének közremüködésével hajtattott végre s így annak meggátlása reám nézve lehetetlenné volt téve; az 1871. febr. 24-én özv. Pataki Jánosné, Egri Endre és neje közt létrejött örökadási szerződést az annak alapján eszközölt telekkönyvi átírással együtt megsemmisíteni, az idöközben okozott károk és költségek megtérítésére a bünösnek talált egyéneket egyetemlegesen kötelezni s ezenkívül tettök minőségéhez képest szigoruan megbüntetni.

Bukovszky György.

A nagy-szöllősi kir. ügyészségtől.

S.

Tekintetes Lengyel János ügyvéd urnak !

N.-Szöllősen.

Királyi főügyész ő méltóságának 5779/1872. sz. alatt kelt magas meghagyása folytán tudatom, hogy Kornis Ferencz tvszéki elnök és Egri Endre tvszéki bírónak Bukovszky György és Lengyel János ellen tiszti rágalalmazás miatt emelt, valamint Bukovszky György által özv. Pataky Jánosné, Egri Endre és neje, Dancs András, Kornis Ferencz és Bodoky Lajos ellen hamis okmánykészítés és hamis telekönyvi bekeblezés által állítólag elkövetett csalás miatt indítani szándékolt bűnperek elbirálására a nagymélt. magy. kir. igazságügyi miniszterium által a beregszászi királyi törvényszék lett kiküldve.

Kelt N.-Szöllősen, 1872. aug. 5-én.

Jelenffy Kornél,
kir. ügyész.

T.

Kivonat a végtárgyalási jegyzőkönyvből.

A bizonyítási eljárás befejeztetvén, elnök közvádlót a vád előterjesztésére s indítványa megtételére hívta fel. Ennek folytán kir. ügyész előadá, miként

Egri Endre bűnvádi panaszt emelt Bukovszky György és ügyvéde Lengyel János ellen azért, mert azon polgári perben, melyet ellene és társai ellen folyamatba tettek, ily sértő kifejezésekkel rágalmazták: Az elkövetett csalárdság fő factorául méltán tekinthetem és nézhetem Egri Endre főügyészt stb.

Kornis Ferencz szinte panaszt emelt Bukovszky és Lengyel ellen azért, mert a már említett perben ellene vádat emeltek s ily sértő kifejezésekkel éltek: Kornis Ferencz tanácsos ur is tudva felhasználta magát kijátszatásomra.

E kétféle panasz vizsgálata alatt az ügy illetékes elintézésére e törvényszék bizatván meg.

Bukovszky György, Lengyel János ügyvéd ellenjegyzésével 1872. év okt. 8-án 2136. sz. a. bűnvádi panaszt emelt azért, mert Egri Endre és társai vételi jogának kijátszását bűnösen eszközölték.

Vádelja özy. Patakinét azért, mert azon erdőrészt birtokát, melyet neki korábban eladott, ismételve eladta Egri Endrének. stb.

Ezek után Lengyel János ellenében a Schivulszky János és Egri Endre ellen a Domanics Vaszil féle ügyből kifolyólag elkövetett rágalmazást; Lengyel János és Bukovszky György ellenében pedig, minthogy Kornis Ferencz és Egri Endre ellen bünvádi panaszt emeltek és a miniszteriumhoz ugyanezek ellen intézett folyamodásban sértő kifejezésekkel éltek s őket rágalmakkal illették. A Kornis Ferencz és Egri Endre elleni rágalmazást begyőzöttnek tekinti és miután a rágalmazás közhivatalban állók, illetőleg közhivatalban eljáró ellen intéztetett, miután továbbá eme rágalmak folytán a rágalmakkal illetett egyének bünvádi vizsgálat alá is vonattak, — eme rágalmazás büntényt képez s az a büntető eljárás alá tartozik, annyival is inkább, miután vádlottak a polgári perben használt rágalmakat ezen bünvizsgálat folyamán magokévá tették; minélfogva a rágalmazás hamis vádaskodássá vált. Hivatkozik közvádoló az érvényben álló külföldi törvényekre s a gyakorlatban irányadoul szolgáló 1843. évi büntető törvényjavaslatra, mely szerint a közhivatalban állók ellenében használt rágalmak büntényt képeznek. Hivatkozik az 1848. évi 18. t. cz. hasonlatosságánál fogva arra, mely szerint ha valaki közhivatalban állót hivatalos működése körében rágalmakkal illet: 1 évi fogsággal s 600 frt birsággal büntetetik. — Ennélfogva Lengyel János ugy Bukovszky György vádlottat hamis vádaskodás és hamis feladási büntényekben bünösnek kimondani és Lengyel János vádlottat, tekintve azt, hogy a hamis vádaskodást ismételten követte el, kit tehát bosszu vezérelt, hogy a közhivatalban állók jövő sorsát alá ássa, — másrészt tekintve fiatal korát, 6 havi fogságra és 300 frt birság s az ügyvédi oklevél elvesztésére ítélni kéri.

U.

Tisztelt Biróság!

A bünvádi eljárás tárgyában, kiadott igazságügyminiszteri rendelet 94. §-a értelmében jogom lévén, a fenn forgó hünperben védelmemet előterjeszteni; esedezem, méltóztassék védelmemet figyelemmel meghallgatni.

1. A nmsgu igazságügyminiszter ur 1. sz. szerint velem is közzölt rendeletével, Kornis Ferencz tszéki elnök, és Egri Endre tszéki bírónak mint vádló feleknek ellenem, és vádlott társam Bukovszky György gk. esperes ellen, bünügyi uton támasztott rágalmi perben teendő biráskodással bizta meg a beregszászi kir. törvényszéket. A vádló kir. ügyészi előterjesztésben azonban

több olyan állítólagos rágalmi tények is soroltattak elő, melyek megbírálására a t. bíróság hivatott és illetékes sok tekintetben nem lehet.

Igy a Schivulszki által ellenem támasztott rágalmi panasz-
nak megbírálására, e bíróság illetékes nem lehet, 1-ör azért,
mert a rágalmi perek, a fennálló magyar törvények szerint kétsé-
gen kívül polgári bíróság elé tartoznak. 2-ör azért, mert sem
panaszos, sem én nem állunk rendszerint e bíróság joghatósága
alatt; tehát miniszteri kiküldetés és megbízás nélkül, felettünk
és tényeink felett, a t. bíróság bíraskodási joggal nem bír.

2. Ugyan ez áll az Egri Endre által, Domanics féle panasz
miatt, ellenem folyamatba tett vádra nézve is. Ezen vád meg-
bírálása, és elintézésére még nem csak azért nem bír jogosultság-
gal a t. bíróság, mivel arra törvényes megbízatása nincs; de
azért sem, mivel ezen ügy az általam 2. sz. szerint, közbe
tett felebbez és következtében ez ideig füg-
gőben állván, panaszos Egri Endre urnak
ártatlansága még igen kétséges, annálisinkább,
mivel beigazolt tény, miként a kérdéses bizottmány, — mely
Egri Endrét a Domanics féle vád alól felmentette, csak 2 egyén-
ből, t. i. az elnöklő főispán Lónyai Albert, és az előadó Hagara
Miklósból állott; tehát ezen rendkívüli bizottmány határozatké-
pes nem volt. Végre, mert ha majdan ezen ügy jogérvényesen
elintézve leend, és ellenem a tisztí kereset, mit nem reméllek,
csakugyan megállapíttatni fog, akkor is a megyei ügyész foghat
ellenem fellépni, és nem a közvádoló kir. ügyész.

A dolog lényegét tekintve, e 2 vád alaptalan és méltatlan
vád. U. is, maga panaszos Schivulszky János, a Do-
manics Vaszil elleni polgári perben, kihallgattatása alkalmával
azt vallotta, hogy Domanics ellen nem adós levelet, hanem há-
zassági elválás esetén, vagyonekülönítés feletti egyezke-
dési okmányt állíttatott ki, és iratott alá
Domanics alá. Tehát nem rágalmat, de igazságot adtam elő a
kérdéses polgári perben, midőn a kereseti adószerződést hamisnak,
annak kiállítóját pedig, hamis okmány szer-
zőnek nyilatkoztattam. — Hogy ezen előadásom igaz
volt, mutatja az is, hogy a kir. tábla előadott védelmem követ-
keztében a kérdéses peresokmányt semmisnek kimondotta, s ál-
talan védett Domanics alperest a kereset alól felmentette, mely
ítéletvesztes felperes azt nem felebbezvé, jogerőre emelkedett.

Ezen, Schivulszki érdekében ellenem emelt vádnál terhel-
ettésemre nem szolgálhat Domanics Vaszil megbízómnak, e bi-
róság előtt tett azon, egyébíránt hamis vallomása, miszerint en-
gem nem bizott meg azzal, hogy Schivulszki urat hamis ok-

mány készítőnek declaraljam, és ellene fenyítő eljárást kérjek. Domanicsnak ezen vallomása terheltetésemre nem szolgálhat azért, mert általános meghatalmazással ellátott ügyvédnek joga van mindent belátása szerint tenni és mondani, hogy az ügyet diadalra emelje. Nem szolgálhat terheltetésemre, ezen hamis vallomás azért sem, mivel csakugyan igaznak bizonyult be előadásom, miként Schivulszki ur a peres okmányt hamisan szerkesztette, bebizonyult ez saját vallomásából Schivulszki urnak, mondván: hogy nem adós levelet, de házassági elválás esetén vagyon elkülönítési okmányt szerkesztett és iratott alá. Hamis okmány szerzőnek bizonyult be Schivulszki ur, azon szembeszökő valótlan mentsége által, melylyel a hamis okmány készítés vádja alól kibuvni kívánt, mondván: hogy a püspöki kormánytól nem csak békéltetés, de elválás esetén vagyon elkülönítés feletti intézkedés tétellel is bízott és kiküldetett volna. Már pedig az ungvári püspöki kormányt nem lehet annyira civilizálatlan, és a törvény tudományban oly járatlannak tartani, hogy azt ne tudná, miként a házasság felek közötti vagyon elkülönítés nem tartozik az egyházi hatóság jogköréhez. Napjainkban csakis a zsidó rabinerek szoktak egyházi joghatóság körébe nem tartozó ügyekben prevaricalni. Kétségkívül, Schivulszki urnak mentsége valótlan. Igaz ügy pedig hazug mentségre nem szorul.

De bármiként is álljon a dolog, Schivulszki ellen használt kitételek rágalmat nem tartalmaznak, és pedig 1-ör azért, mert azok a bíróság előtt perben védelmül használtattak. Hogy ily körülmények között használt kitételek rágalmat nem állapítanak, 3. 4. igazolja a 3 és 4. sz. a. mellékelt ítéletek. 2-ör nem tartalmaznak rágalmat azért sem, mert azon kitételek valók lévén, ép e kitételek alapján nyeretett meg a per jogérvényesen.

Minthogy pedig Schivulszki ur már magában az alapperben, melyben az érdeklött panaszos kifejezéseket használtam, ellenem rágalmi bírságot kért alkalmaztatni, és ezen kérelmének eredményét bese m várva, ellenem a most fenforgó rágalmi bünpert indította meg, mint konok és két uton perlekedőt, kérem 200 frt bírságban elmarasztalni.

És mivel a kir. ügyész ur, úgy a Schivulszki, mint az Egri Domanics-féle panaszos ügyiratokból meggyőződhetett a fenyítő eljárás kérelmezésének alaptalan és jogtalanságáról, és mégis ellenem a bünperbe fogatást és vádala helyezést elrendelte, őt is kérem mint konok perlekedőt 200 frt bírsággal sújtani.

II. Mi illeti a Kornis Ferencz és Egri Endre által ellenem támasztott rágalmi bünkeresetet, melynek elintézésére van hivatva

és kiküldve, a magas igazságügyminiszter ur által a t. bíróság, ez is teljesen alaptalan és méltatlan vád. U. is.

A kir. ügyészi védelőterjesztés szerint bűnnel azért vádolatom, mivel a Bukovszki és Patakiné szerződés érvénytelenítési perben ezeket irtam és adtam elő: az elkövetett csalárd-ság főfactoraul méltán tekinthetem és nézhetem Egri Endret. főügyész urat stb. Az előbbenire pedig mondot-tan, Kornis Ferencz tanácsos ur is tudva fel hasz-náltatta magát kijátszatásomra, stb.

5. Mindenek előtt megjegyzem, hogy a nehezelt kitételeket perben, védelmül és az alperesi valótlan állítások és ál-okoskodásokra válaszul, — tehát panaszosok által kihiva használtam. Már pedig a m. kir. Curia legfőbb ítélő székének ^{7506/}870. sz. a. kelt döntvények szerint, e kitételek miatt külön per indítható nem volt, annál is inkább, mivel az érdekelt panaszosok ezen curiai döntvényre hivatkozva, a kérdéses perben nyelvvált-ságban elmarasztaltatásomat kérték, — mit igazol az általok beadott és e bünperhez csatolt periratuk; — és a bi-róság hozott ítéletében, ezen nehezelt kitételek felett is határozott, mit igazol az ide 5. sz. a. mellékelt ítélet. Tehát ezen nehezelt kitételek miatt, külön bíráskodásnak helye nem lehet. Sőt ha le-hetne is helye külön bíráskodásnak, én e kitételekért semmiképen elmarasztalható nem lehetek, mivel panaszosok is a kérdéses per-ben, következő kitételekkel sértettek. „Mellőzve felperes jogbölcséletét, — melyet szemetes kosarából szerte szórt. — Rágalomnak kell nyilvánítanom azt, mintha én és társaim felperes kijátszatására törekedtünk volna és ha mit tagadok, olyasmi tör-tént volna vele, — mit felperes magáról mondott, — ugy annak okozóját egyedül önmagába és jogi tanácsadójába keresse. — A Bodoki urról mondot-taknak helye csak is az istálló lehet. — A birtok telekkönyvezésére nézve, elmondottakat roszaka-ratu bosszu düh lehelte, koholmányok és nemtelen rágalomnak nyilvánítom. A törvényszék nem fogja engedni azt, hogy periratok az embertelen rágalom és bosszu-eszközei lehessenek, és a birság elé oly pasquiloc szórassanak, melyeknek forrása csak is a Dijoni intézet irattára lehet, s nem utalhatja az agyon mart peresfeleket oda, hogy egyedül azon adomában leljenek vigasztalást, melyben a hiéna a morálról és a sertés tisztaságról tartott dissertatiokat, az állatsereglet előtt, hanem az elleniratomban idézett törvényt, s legfőbb ítélő széki határozatban kimondott elvet alkalma-

zandja, felperest nyelvváltságban elmarasztalandja, s jogtalan keresetével elutasítandja.

A ki ösmeri panaszosoknak a kérdéses szerződés érvénytelenítési perben beadott perirataikban használt álokoskodásaikat, melyekkel hamis és csalárd tetteiket a törvényesség színezetével törekedtek bemázolni, és a bíróságot oda hajlítani, miként bűnös czéljokat, — a mi megkárosításunk és megcsalattatásunkat érvényre emeljék, az foghatja fel igazán, mennyire roppant sérelmet tartalmaznak a fentebb elősorolt kitételek.

Bodoki ur nem átalotta a pertárban művelt emberek előtt, — kiket Bukovszki ur vádlott társam, mint jelen volt tanu, meg fog nevezhetni, — azt mondani, saját önmaga által szerkesztett és beadott ellenirataról, miként az abban felhasznált okoskodások nem egyebek, mint — (engedelmet kérek, hogy kimondom); sz—al dobálások. Én Bodoki urnak e nyilatkozatát felhasználtam, — és melyik becsületes ügyvéd nem használta volna fel annak kimutatására, hogy mennyire nemtelen ügy lehet az, mely ily szennyess argumentumokkal védelmeztetik. És panaszosok a helyett, hogy önmagokat megszegyenlenék, impertinens fenhéjázással azt mondják, hogy az én argumentatioim embertelen rágalom, bosszu düh lehelte koholmányok és sárral dobálások, melyek szemetes kosárból szedettek és melyeknek helye az istálló, stb. eféle. A tisztelt bíróságra bizom megítélni, valjon azért, mert a Bodoki ur argumentatióját, a szükség úgy hozván magával, előadtam, úgy a mint ő mondotta, — én vagyok-e istállóba való, vagy ellenkezőleg panaszosok. —

Ha tehát a kérdéses perben általam használt kifejezések netalántán sértők volnának, a panaszosok által használt hasonlókép, még sértőbb kitételeik mellett elvesztik büntetethetőségüket, a mint-hogy a perbeli bíróság is a panaszosok által kérelmezett nyelvváltság büntetése alól felmentetett.

B. Rágalmazónak a neheztelt kitételekért, — melyekért bűnperbe fogattam, — nem tekinthetem, mert az 1843. évi büntető törvényjavaslat 267. §. szerint „Rágalmazónak nem tekinthetik, és büntetés alá nem vonathatik, a ki szavainak valóságát bebizonyítja. Sőt még az sem, ki azon büntetetre nézve, melyet valaki ellen annak szemébe mondott, vagy mások előtt nyilvánított, oly körülményeket képes bebizonyítani, melyekből állításának valóságát méltán következtethette.“

Már pedig én a neheztelt kitételek jogosságát és valódiságát az érdeklött periratokban, — melyek e bűnperhez is csatolvák, — teljesen beigazoltam.

Igy beigazoltan áll, hogy panaszos Egri Endre ur oly

birtokot vásárolt, melyről jól tudta, hogy az eladónak nem tulajdona. Igazoltan áll, hogy kijátszatási szándékból vette meg, t. i. hogy Bukovszki Gy. a majdan legfelsőbb bíróságilag is megnyerendett birtok használatához ne juthasson, Beigazoltan áll, hogy nyertes felperes a birtokhoz Egri Endre urnak roszhizemü vétele miatt csakugyan nem juthatott mind e maina pig. Beigazoltan áll, hogy Egri Endre ur roszhizemü vételének igazolására hamis ürügyet vallott, t. i. mondván, hogy a telekkönyvben a roszhizemüleg megvásárolt birtok iránti per nem volt feljegyezve. Hogy mennyire álnok mentség ez, mutatja azon körülmény, hogy a kérdéses birtok eladó Patakiné nevén nem állván a tkkvben, perfeljegyzés arra nem alkalmaztathatott. Beigazoltan áll, miként tkkvi bekebelezésre nem azon vételi szerződés használtatott, melylyel Patakiné a kérdéses birtokot szerezte, hanem egy semmit érő nyilatkozat, melynek alapján a tkkvi törvények értelmében bekebelezés nem történhetett volna. — Beigazoltan áll, hogy Egri Endre ur be sem várta, miként a kérdéses birtok az érdeklött semmit érő okmány alapján bekebeleztessék, hanem azonnal beadta kérelmét, mely szerint a birtok Patakinétől magára és nejeire bekebeleztessék; tehát ezen egyidejüleges bekebelezéseknek hivatalos állásánál fogva, forsirozásával a legvilágosabban demonstrálta, miként roszhizemü vételével felperes birtokkereső Bukovszki Györgynek kijátszatását akarta.

Kornis Ferenczet illetőleg beigazoltan áll, hogy tudta és ösmerte a Bukovszky és Patakiné között folytatott pernek miben létét, abban kezdetben ő levén a referens. Nagyon jól tudta, hogy azon okmánynyal, melyet aláírt, mi szándékoltatik elérteni, t. i. annak alapján a per alatt álló birtoknak Patakiné nevére és ezzel egyidejüleg roszhizemü vevő Egri E. és neje nevére átíratása és ekként Bukovszky Györgynek kijátszása. Jól tudta, hogy Dancs András ur a kérdéses okmány kiállítója a n.-szöllősi közbirtokosságnak nem volt képviselője soha, tehát már e tekintetben is hamis okmányt előttemezett.

Hogy Kornis ur bűnös czélzattal előttemezte a kérdéses okmányt, igazolja azon körülmény is, hogy igazolására hamis mentséget ad elő, mondván, hogy nem ösmerte a Bukovszky és Patakiné között folytatott pernek miben létét. Pedig hogy e pernek miben létét jól ösmerte, nemcsak onnét kitetszik, mert abban ő volt a referens eleinte; hanem onnét is, hogy egy alkalommal Bukovszky ur a n.-szöllősi Caszinóban szóba hozván Kornis ur előtt a Patakiné féle pert, s indignatióval emlékeztén meg azon szennyes alperesi argumentációkról, melyeket fentebb is érintettem, Kornis ur azt felelte reá, hogy alperesek igen helyesen védekeznek és tervszerüleg. Tehát Kornis ur ösmerte az alperesi nem nagyon becsületes terve-

ket, azokat helyeselte, és azok kiviteléhez maga is járult a kérdéses okmány előttemezésével.

Ezek szerint tehát a neheztelt kitételekkel rágalmi büntényt sem követtem el, annál kevésbbé követtem el tisztí rágalmazást, mivel panaszosok nem mint tisztviselők, de mint magánemberek szerepeltek a kérdéses perben, melyben használtattak a neheztelt kitételek, és miként előadám, alaposan és jogosan.

III. A vádló kir. ügyész ur által ellenem felállított hamis vádbünténye legkisebb jogalap és tényálladékkal nem bír.

A hamis vádbüntényének megítélésénél mindenek előtt tisztába kell jönnünk azzal, hogy mi a hamis vád.

A magyar törvények és pedig az 1567. 9. t. cz. hamis vád alapján a kirovók ellen emelt hamis vádak rendeli megbüntettetni.

Az 1723. 63. t. cz. az adókezelők, adószedők ellen emelt hamis vádak rendeli a kir. tábla által 100 frt. bírsággal büntettetni.

Az 1805. 5. t. cz. A gonosz feladások eltávoztatásáról intézkedvén, rendeli, hogy a feladók magokat megnevezzék és névtelen feladások el ne fogadtassanak.

A magyar törvényekben sehol másutt a hamis vádról értekezés nem foglaltatik.

Ezen itt előadott törvények szelleme szerint, hogy az általam perben használt és védelműl előadott kifejezések a hamis vádbüntényét meg nem állapítják, azt hiszem, nem nehéz belátni.

De hogy a neheztelt kitételek, valamint az ellenjegyzéssel bünygi uton indított és megvizsgálatlanul félredobott szerződés érvénytelenítési per a hamis vádbüntényét meg nem állapítják, kiteszik onnét is, hogy a ptr. 9. §-a értelmében Bukovszky Györgynek — a legfelsőbb bíróságilag is megállapított birtok tulajdonába behelyeztetését gátló csalárd szerződésnek megsemmisítettése iránti keresete polgári uton megindítható nem volt, míg a büntető bíróság azon szerződésnek büntetésre méltó keletkezése és bekebeleztetése felett nem határozott. Tehát e §. rendelete szerint nekem mint ügyvédnek — kinek a törvényt tudnom kell, jobban mint a bíróságnak, kötelességem volt a kérdéses szerződésérvénytelenítési pert büntető uton indítani meg, tehát ezen ténynyel hamis vádat nem követtem el, annál is inkább nem,

mivel az 1843. évi büntető törvényjavaslat 254. §-a szerint büntetendő az, ki mást valamely büntetettért a felsőbbségnek tudva hamisan felad.

A 255. §. szerint: Tudva hamisan történtnek akkor tekintetik a feladás, midőn a feladó annyit sem volt képes bebizonyítani, a miből valószínűleg kiteszenék, hogy azt, mit feladásában előadott, igaznak tartotta.

Annak megemlítése mellett, hogy az általam használt neheztelt kitételek nem feladási, — de perben használt védekezési tények. — Én azokat miket a valóságban megsejmelhető tény körülményekre tett hivatkozással mondtam és előadtam, nemcsak valószínűleg, de megdönthetlenül igazaknak hittem, és hiszem jelenleg is, és elhiheti minden jóakaratu lélek, miként panaszosok mindazon tényei, melyekkel Bukovszky Györgynek legfelsőbb bíróságilag megnyert birtokba behelyeztetése meghiusított, csalárdságok és hamiságok, tehát büntetendő cselekmények, melyeknek mint birtokba helyezést gátló akadályoknak lerontására és elhárítására a ptr. 9. §-a értelmében, fenyítő eljárás volt megindítandó. — Ha netalántán valamely bűnös körülmény nem teljesen kivilágítottnak találtatott volna, a vizsgálat és bizonyítási eljárás elrendelendő lett volna, amál is inkább, mivel én a vizsgáló bírő által tölem kivett nyilatkozatomban vállalkoztam, és vállalkozom jelenleg is beigazolni, miként panaszosok tényeik, csalárdságok és hamisságok, csak tudva legyen előttem minden mentségök, melylyel magoktól a bűnvádi eljárást eltávoztatniok sikerült.

IV. Azon körülmény, hogy az általam és vádlott társam, mint sértett felek által támasztott panaszunk; — az ezen jogos panasz miatt idő előtt és minden törvényes alap nélkül ellenünk támasztott panaszszal egy közös ítéletben leendő megoldását rendelte el a t. bíróság, melyhez hasonlót a jogszolgáltatás történelme nem képes felmutatni. És hogy míg az általunk, mint sértett és megkárosított felek által jogosan támasztott panaszunk elvetttetett az ezen panasz miatt pedig ellenünk minden törvényes alap nélkül támasztott panasznak hely adatott és mi méltatlanul bűnperbe fogattattunk. Valamint azon körülmény, hogy az ellenem — a fenálló törvények és józan észszel oly annyira ellenkezőleg megindított fenyítő eljárás alapjául több oly tények halmozattak össze, melyek megbírálására a t. bíróság egyáltalában illetékes és jogosult nem lehet; — azon meggyőződésreszolgált alkalmat, hogy bűnperbe fogatásom politikai jelleggel bír, az előadott vádak csak ürügyül szolgálnak bűnperbe fogatásom és talán előre elhatározott nem érdemelt elítéltetésemre.

Nehéz, s perczenként változó korszakot élünk, midőn a rosز akaratu ember, embertársa megbuktatása és megrontására honpolgári érzelmeit hozza gyanuba, természetesen alattomosan, mert az ilyen bogarak nyíltan nem merészkednek csipdesni.

1861. évben a szamosujvári volt püspök Alexi János Máramarosmegyében Jódra rendelt segédlelkésznek oly főnök mellé, kinek egyáltalában nem volt inyére, hogy neki segédlelkész rendeltetett, ő neki kellestven a segédlelkészt díjazni. Előttem 2 egyént rövid uton expedáltatott el, velem azonban oly könnyen nem bánhat-

- ván el, azzal vádolt be püspököm előtt, hogy én románellenes agitátor vagyok, s oly emberekkel társalkodom, kik a románoknak halálos ellenségei. — Hogy ez nem mese beszéd, ide melléklem 6. sz. a. a vádpontokat. — E vád következtében annyira üldöztettem, hogy a bécsi kir. magyar udvari Cancelláriához kellett folyamodnom, melynek eredménye lett az ide 7. sz. a. másolatban és eredetben a bíróság előtt felmutatott levélben foglaltak.

- Azt hiszem, vádlóim is, hogy rajtam boszút álljanak, s egyszersmind magokról az érdemlett büntetést elhárítsák, ezen alattomos fegyvert felhasználni el nem mulasztották, és pedig a körülmények és az ő érdekeik mást kívánván, azt hiszem, miként román agitátoroknak tüntettek fel, magyar ellenes célzattal. Nem fogja azért indokolatlannak találni a t. bíróság, hogy egy honpolgári, mint morális vi-
8-17. seletemet, valamint ügyvédi eljárásomat tanúsító s ide 8—17 sz. a. másolatban mellékelt és eredetben is felmutatott bizonyítványokat teszek le kezeibe, esedezvén azoknak figyelembe vételeért és ugy azok, mint védelmemben előadottak alapján felmentésemért.

Esedezem egyszersmind, miként egy panaszosokat, mint a kir. ügyészt egyenként 200 frt konok perlekedési bírságban és következőkben felszámított költségeimnek megfizetésében elmarasztalni méltóztassék.

V.

Ő felsége a Király nevében ítéltetett.

A bírói illetékesség ellen tett kifogás mellőzésével.

1. Lengyel János 35 éves gc. nős, n.-szöllősi lakos többrendbeli hamis vádaskodás és hamis feladás által elkövetett bűntényekben bűnösnek kimondatik s mint ilyen, ítélete jogerőre emelkedésétől számítandó 6 havi fogságra ítéltetik és az ügyvédi működéstől az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 3 évre eltiltatik; ezenkívül Kornis Ferencz panaszos részére költség fejében 30 frt, Egri Endre részére 20 frt, Schivulszky János részére 20 frt, Bodoki Lajos részére 20 frtnak, Dancs András részére 20 frt, özv. Pataki Jánosné részére 20 frt, az államkincstár javára 12 frtnak, összesen 142 frt vizsgálati költségek megfizetésében és rabtartási költségek megtérítésében elmarasztaltatik.

Indokok:

A bírói illetékesség ellen tett kifogás elvetendő volt; a nmsgu m. kir. igazságügyminiszteriumnak 1872. márt. 3-án 6711. sz. a. kelt rendeletével ezen kir. tvszék a Lengyel János ügyvéd és társa ellen

tiszti rágalmaszítás miatt Ugocsa megye tsvszéke előtt folytatott s elintézetlenül függőben maradt bűnügyeiben leendő további eljárásra lévén kiküldve, a kifogásolt rágalmi ügyekbeni bíraskodásra fenthiavatolt miniszteri rendelet értelmében ezen kir. tsvszéket illetékesnek annyival is inkább megállapítani kellett, mert vádlottak az ezen ügyben vád alá helyezést elrendelő végzés ellenében jogorvoslattal nem éltek, — kellett megállapítani; első r. vádlott többrendbeli hamis vádaskodás és hamis feladás büntényében bűnösnek volt kimondandó: mert

vádlott által a nmsgu m. kir. Igazságügyminiszteriumhoz Domanics Vaszil nevében beadott s ellenjegyzésével ellátott feljelentésében Egri Endre m. főügyész és társai ellen hivatalos hatalommal visszaélés miatt emelt vádak Ugocsa megye bizottmányának 1871. okt. 6-án . . . . sz. a kelt határozata, úgy a vádló Domanics Vaszil azon vallomásával, hogy őt nem a panaszlott Egri Endre, de Kozma Károly esküdt idéztette meg, hamisaknak bizonyultak be,

mert: vádlott azt, hogy a Domanics Vaszil ellen, ennek neje Zichor Juliánna által indított polgári perbeni tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt és Schivilszky János személyére vonatkozó sértő kifejezések és az 1868. márt. 18-án Sz.-V.-Ardóban kelt 122 frtos kötvény hamisnak nyilvánítása által panaszos Schivilszky János ellen csalás és hamis okirat szerkesztés miatt emelt vádak a vizsgálat folytán kihallgatott Popovics Bazil és Zichor János tanuk, de magának Domanics Vaszil panaszosnak előadása által is valótlanknak s hamisaknak igazoltattak és mert a hamisnak állított kötvény, az ezen ügyben hozott kir. táblai ítélettel roszhiszemüleg sértőnek nem találtattott s az annak alapján követelt összeg csak időelőttiség indokából nem ítéltetett meg. Mert vádlott azt, hogy a Bukovszky Gy. felperessége alatt özv. Pataki Jánosné s társai ellen Ugocsa megye tsvszéke előtt indított polg. perben beadott s általa szerkesztett s az abban Egri Endre és Kornis Ferencz ellenében használt rágalmi kifejezések, csalás és megvesztegetés vádját tartalmazó kifejezések saját kitételei, önvallományaiban nemcsak nyíltan beismerte, de sőt ezen vádjait fenntartva s megerősítve, védelem B. Gy. nevében Egri Endre, Kornis Ferencz s több társaik ellen 1872. okt. 8-án 2136. beadv. sz. a bűnvádi panaszt adott be s ezen panaszban előadott vádak magáévátéve, azok beigazolására önvallománya szerint önmagát megidéztetni kérte.

Mert vádlott azt, hogy felp. B. Gy. nevében az igazságügyminiszteriumhoz biróküldés iránt intézett Kornis Ferencz akkori tsvszéki biró és Egri Endre ellen rágalmi vádak tartalmazó folyamodást szerkesztette, beismerte s a mellett a rágalmi tényeket rágalmazottak ellen nem csak nem igazolta, de sőt ezen rágalmazás a vizsgálat adatai szerint teljesen begyőzve lett.

Minthogy pedig vádlottnak, a fentebb jelzett alaptalan rágalmi

s feladási tényei, tekintve azt, hogy azok részint közhivatalban álló, részint közhivataloskodásban eljáró személyek ellen, és ártási szándékkal követtetett el, vádlott ellenében a többrendbeli hamis vádaskodás és hamis feladás büntényeinek vádjait megállapítani kellett.

Ugyanazért vádlott többrendbeli hamis vádaskodás és feladás által elkövetett büntényekben bűnösnek kimondandó s tekintve azt, hogy alaptalan rágalmat tartalmazó hamis vádjait, azok alaptalan voltának bebizonyulta s a nevezettek ellen folytatott bünvizsgálatnak jogerejüleg lett beszüntetése daczára e végtárgyalás folyamán is fen-tartotta, továbbá tekintve, hogy a becsatolt hiv. végzések szerint nyelvváltságért már több ízben bírságolva s illetőleg bíróilag meg-intve lett, a kimondott mérvben büntetendő volt.

II. r. vádlott a hamis vádaskodás és feladás büntényének vádja alól próbák elégtelenségéből felmentendő volt, mert bár azon körülmény, hogy köztudomássá vált rágalmi tények ellenében, melyek nevében követettek el, visszavonással is élni, mindazonáltal minthogy a kérdéses perbeszédekben foglalt rágalmi kifejezések használásáról tudomása lett volna, továbbá hogy a Kornis Ferencz és társaik ellen ezen kir. tvszékhez beadott bünvádi panaszában foglalt rágalmi kitételek beleegyezésének kifolyásai lettek volna, beigazolva nem állván, őt eme vád alól bizonyítékok elégtelenségéből felmenteni kellett.

W.

Tekintetes kir. bf. Törvényszék !

Hamis vádaskodás és feladással vádoltatván s a folyó évi junius 18-án kihirdetett ítélet által bűnösnek mondatván ki, 6 havi fogság, 3 évi ügyvédi működéstől eltiltás s a költségek viselése szabattván reám, e rendkívül sérelmes ítéletet élőszoval fellebbeztem s

fellebbezési indokaimat

következőkbe foglalom :

1-ször. Bíró küldésnek a ptr. 57. §-a világos rendeleténél fogva rendkívüli körülmények közt levén helye, a kiküldött bíró csupán azon ügyben bíraskodhatik, melyre kiküldetése különösen kiterjed : a tekintetes kir. bf. Törvényszék pedig ezen kiküldetési körét világosan tullepte midőn

a) A Schivulszky János által ellenem támasztott rágalmi panaszt,

b) a Domanics Vaszil ügyéből kifolyó s Egri Endre által ellenem emelt panaszt megvizsgálatlanul ítélet tárgyává tette, daczára annak, hogy a fegyelmi eljárás még maig is függőben levén, annak

eldöntése nélkül a panasz időelőtti és alapja nagyon is kétes és bizonytalan.

2-szor. Ezen ügyekben engemet, mint Domanics Vaszilnak általános megbizással ellátott ügyvédjét, hamis vád és feladással vádolni annál kevésbé lehetett, mert egyfelől Schivulszky János maga is bevallja, hogy egészen másnemű okmányt szerkesztett mint a mire megbizva volt saját állítása szerint; így hát cselekménye magán hordja azon bélyeget, melynek neve a magyar nyelvben, bármint szépítsük is a dolgot, „hamis tartalmu okmány készítése“; más felől a Domanics Vaszil bünyefenyítő uton berendelése, kihallgatása és az e közben történtek mind olyan körülmények, melyekről én tudomással nem bírván, védelmemet és bizonyítékaimat az előadottak ellenében elő se adhatám; mindenesetre Domanics Vaszilnak akár a büntetéstől félelem, akár más ok miatt hűtlen vallomása ellenem legkisebb bizonyítékot sem képezhet.

3-szor. Az általam és vádlott társam Bukovszky György által özv. Pataki Jánosné és bűnrészes társai ellen emelt panasz tulajdonképen meg sem vizsgáltatott; a benne előadott ténykörülmények ki nem nyomoztattak, — Pataki Jánosné és bűnrészes társai vallomástételökre meg nem eskettettek, daczára hogy mi a végtárgyaláson azok megeskettetését kérelmeztük, — holott az egész biróküldés szorosán véve ezen panasz megvizsgálására és vádlottaknak ugyan ezen ügyből ellenünk támasztott vádjára vonatkozólag rendeltetett el. Az egész eljárás sajátlag oda irányult és abban öszpontosult, hogy azon kitételeket, melyek a különböző ügyiratokban előfordulnak, én használtam-e, anélkül, hogy azoknak tartalma nyomozás és bebizonyítás tárgyává tétetett volna.

4-szer. Kornis Ferencz, Egri Endre és Bodoki Lajos, kik történetesen n.-szöllösi kir. tvszéki bírák, de a tett elkövetésekor az első ugocsamegyei tvszéki ülnök, a második tisztü ügyész, a harmadik magán ügyvéd volt, — az egész eljárásban ugy tekintetnek, mintha hivatalos minőségök és tekintélyök volna megtámadva; holott korántsem hivatalos, hanem magán tettök képezi a panasz tárgyát, mely hivatalos állásuk és képzettségök által mindenesetre nagyobb beszámítás alá esik.

5-ször. Semmi tekintetbe nem vétetett, hogy a Bukovszky György és Pataki Jánosné, Egri Endre s neje ellen folytatott polgári perben már a periratokban használt kifejezések nyelvváltsággal súlytatni kérettek, de mivel azok kölcsönösek voltak, a bíróság által kihuzattak és mellőztettek s ezen ítélet jogerőre emelkedvén, ítélt dologgá vált.

6-or. Csaknem hihetetlen, de velem megtöntént, hogy a végtárgyaláson élő szóval előadott és szorosabb figyelembe vétetés végett írásba is foglalt s ide 7. alatt csatolt védelmem a bíróság által el nem

fogadtatott, sőt kimondatott, hogy azt, mint elkésettet, tekintetbe sem veszi.

7-szer. Azon beigazolt tények, melyek szerint Egri Endre, Bodoki Lajos, Dancs András és Kornis Ferencz az özv. Pataki Jánosné által Bukovszki Györggyel kötött erdő eladási szerződést, valamint az e miatt folyamatban levő pert jól tudták; mégis a másodszori eladásnál tudva közreműködtek, az első eladás meghiusítására mindent elkövettek, s így Bukovszky György kijátszatását tudva és szándékosan eszközölték, legkisebb figyelembe sem vétettek, holott a telekkönyvi jogszerzésnél is a jóhiszeműség oly fő kellék, mely nélkül birtokot szerezni nem lehet. De mi is lenne akkor a társadalomból, ha a roszhiszemű, s a más megrontására és kijátszatására irányzott birtokszerzés épen olyan érvényesnek tekintetnék, mint a jóhiszemű; s a más megrontására és kijátszatására irányzott s bebizonyított gonosz szándék, sőt elkövetett cselekvény büntetlenül maradna? Jog és törvény uralma alatt levő államban ilyesmit tűrni lehetetlen és rendkívül veszélyes lenne. Hát ha még az ily cselekvényt olyanok követik el, kik egyenesen az igazság kiszolgáltatására vannak hivatva!

Mindezen törvényes és fontos indokokból a rendkívül sérelmes ítéletnek megsemmisítése, az ügynek minden tekintetben tárgyilagos szoros megvizsgálásának elrendelése, és vádlottaknak a bebizonyítandókhöz képest érdemök szerint megbüntetésére, eddigi és ezutáni költségeimben elmarasztaltatásuk, nekem pedig a vád alól felmentésem tekintetéből esedezem az ügyiratoknak, s jelen fellebbezésem indokainak a nagytekintetű kir. táblára felterjesztetéseért. Maradtam teljes tisztelettel, Lengyel János m. k. ügyvéd.

X.

14946/873. sz. a. Ő Felsége a Király nevében. A pesti kir. ítélő tábla. Hamis vádaskodás és hamis feladás büntényével vádolt Lengyel János és Bukovszky György elleni, a beregszászi kir. törvényszék előtt bíróküldés útján folyamatba tett, s befejezett bűnügyét, — melyben az első folyamodási kir. tvszék 1873. évi jan. 10. napján kelt ítéletével vádlott Lengyel Jánost több rendbeli hamis vádaskodás és hamis feladás által elkövetett bűntényekben bűnösnek kimondotta, s az ítélet jogerőre emelkedésétől számítandó 6 havi fogságra ítélte, az ügyvédi működéstől 3 évre eltiltotta — ugyancsak az ítélet jogerőre emelkedésétől számítva — s a rabtartási költségek megfizetésében elmarasztalta. Bukovszky Györgyöt pedig a hamisvádaskodás bűntényének vádja alól próbák elégtelenségéből felmentette: — mind a kir. ügyésznek, mind vádlottaknak az ítélet kihirdetésekor bejelentett, s írásban is indokolt fellebbezéseik folytán

1873. évi okt. 7. napján tartott nyilvános ülésen vizsgálat alá vétén, következő ítéletet hozott.

A kir. tvszék ítélete

mennyiben bírói illetőségét megállapította s Bukovszky Györgyöt a rágalmazás vádjának terhe alól próbák elégtelenségéből felmentette; továbbá mennyihen Lengyel János 1-ső r. vádlottat az Egri Endre volt m. főügyész ellen Domanics Vaszily irányában elkövetett — ugyszintén Kornis Ferencz volt ugocsamegyei tvszéki bíró ellen a Dancs András által kiállított s a nevezett tvszéki bíró által előttemezett és e miatt hivatalos minőségében szerzett jobb tudomása ellenére valótlán tartalmu bizonyítvány előttemezésével elkövetett hivatalos hatalommal visszaélés miatti hamisvádaskodás büntényében bűnösnek mondotta ki, s ennek részére 30 frt. — s a rabtartási költségek fizetésében elmarasztalta, helyben hagyatik, egyebekben megváltoztatik és mindkét vádlott az Egri Endre által ellenök az özv. Pataki Jánosné és társai elleni szerződés érvénytelenítési perben használt sértő kifejezések miatt emelt hamis vádaskodás és rágalmazás — valamint szintén vádlott Lengyel János a Schivulszky János által ellene Zichor Juliánának a férje Domanics Vaszily ellen folytatott perében használt sértő kifejezésekért emelt hasonló vád terhe alól, továbbá Egri Endre részére 20 frt, Schivulszky János részére 20 frt utalványozási költségek megtérítése alól is büntény álladék hiányában felmentetik, — minek folytán a vádlott Lengyel Jánosra kiszabott büntetés, az ügyvédkedés 3 évre elvesztésének elhagyásával $\frac{1}{4}$ évi fogságra leszállítatik.

I n d o k o k

Az első bíróság ítélete helyben volt hagyandó

mennyiben Bukovszky Györgyöt a Kornis Ferencz Ugocsamegye volt tvszéki bíró által ellene hamis vádaskodás és rágalmazás miatt emelt vád terhe alól próbák elégtelenségéből mentette fel.

Mennyiben Lengyel Jánost Egri Endre ellen Domanics Vaszilynak erőszakkal elébe állítása miatt emelt hamis vádaskodás büntényében bűnösnek kimondotta, helyben hagyandó volt azért, mert maga a hamisvádaskodás Domanics Vaszily nevében a kir. igazságügyminiszteriumhoz beadott s vádlott által saját művének önvallomásában beismert feljelentésben világosan be foglaltatik, — azon vádnak nyilván alaptalansága pedig Domanics Vaszilynak a megyei tiszti vizsgálat alkalmával tett VI. sz. a. önvallomásából, s Dorogi Mihálynak ugyanottani tanuvallomásából világosan kiderül, mivel a két e részben öszhangzó vallomások szerint nevezett Domanics Vaszily nem is Egri Endre tiszti főügyész, hanem Kozma Károly esküdt által lett behivatva, s ellene erőszak épen nem használtatott.

Mennyiben Kornis Ferencz ugocsamegyei tvszéki bíró ellen a Dancs András által kiállított, s a nevezett tvszéki bíró által előttemezett, s e miatt hivatalos minőségében szerzett jobb tudomása ellenére valótlan tartalmu bizonyítvány előttemezésével elkövetettnek állított hivatalos hatalommali visszaélés miatti hamis vádaskodás büntényében bűnösnek mondotta ki, helybenhagyandó volt azért, mert az önvallomásában is általa fogalmazottnak elismert s VII. ad. V. sz. a. fekvő és kir. igazságügyminiszteriumhoz beadott kérelemlevélben Kornis Ferencz megye tvszéki tanácsost mint Bukovszky György megcsalatasának s kijátszásának egyik eszközlőjét és mint ebben egyik bűnös résztvevőt nevezi meg. 1872. évi 2136 sz. a. beadott bűnügyi panaszában pedig Kornis Ferenczet, mint a Bukovszky György javára történt eladást jól ismerő, és azt minden módon meghusítani törekvő és Bukovszky Györgynek szándékos megkárosítását tiltott uton és ros sz hiszemüleg eszközölni kívánó egyenként panaszolja be, — az V. alatt fekvő ügyiratokból pedig, jelesen özv. Pataki Jánosné, Bodoki Lajos, Egri Endre, Dancs András vallomásaikból bebizonyul, hogy nevezett Kornis Ferencz az Egri Endre és özv. Patakiné között keletkezett jogviszonyról tudomással nem birt, annak tudata pedig, hogy Bukovszky György özv. Pataki Jánosné ellen az egy kulcs erdőrészt tulajdona iránt pert folytatott a VII. sz. a. fekvő bűnügyi panasz mellé csatolt C. alatti bizonyítvány előttemezését oly bűnös cselekménynek épen nem minősíti, hogy a miatt a nevezett tvszéki bíró csalásbani bűnrészességgel hamis vád büntetése nélkül vádlott által illettethetett volna.

Egyebekben meg volt változtatandó a kir. tvszék ítélete s s többi vádak alól mindkét vádlott tényálladék hiánya miatt felmentendő volt, és pedig Egri Endre vádjára nézve azért, mert az ellene nem mint köztisztviselő, hanem mint szerződő magán fél ellen, polgári perben s védelműl hozatott fel, és az V. sz. feljelentésben is, mint olyan ellen nyújtatott be a panasz; perlekedő felek által polgári perekben használt hasonló sértő kifejezések pedig büntető eljárás alá tartozó büntényt nem képeznek, s a magán fél ellen tett bűnügyi feljelentés sem volt pusztán gonosz és ártani kívánó szándékból származottnak tekinthető azért, mert vádlott Bukovszky György özv. Pataki Jánosné ellen vételszerződésének érvényesítése végett indított keresetét a becsatolt felsőbb bírósági ítéletek szerint megnyervén, az, hogy megnyert tulajdonjogának az utóbbi vevő ellen fenytő uton is megkísértette érvényt szerezni, sem neki, sem ügyvédének bűnül fel nem róvható.

A büntetés kimérése a fentebbi mértékre leszállítandó volt azért, mert a két utóbbi vád elesvén, a másik két vádbeli bűntényekért a kimért 3 havi fogsággal vádlott elléggé büntetettik.

Egri Endre és Pataki Jánosné részére a költségek megtéri-

tése alól felmentendő volt azért, mert az erdőilletőséget Patakiné kétszer adván el, a bűnügyi feljelentés ellene csupán ártani kívánó rossz szándékkal történtnek nem volt tekinthető.

Kelt Budapesten, 1873. okt. 7. Osztfi Pál, előadó.

Y.

Tek. kir. Törvényszék!

Az ellenem 1765./bűnv. sz. a. hozott fenytő ítélet reám nézve felette sérelmes levén, annak ellenében következőkben adom elő bejelentett fellebbezésemnek indokait: Sérelmes reám nézve, hogy próbák elégtelenségéből, nem pedig egyszerűen mentettem fel, mert:

1. Próbák elégtelenségéből felmentésnek csak akkor van helye, ha vádlott ellen fél próba van. Már pedig jelen fenytő pernél ellenem még csak fél próba sincsen.

2. Maga ügyvédem Lengyel János világosan bevallotta, hogy előbb mint a végtárgyalás alkalmával elébe tett kérdésre, hogy úgy a felperességem alatt kezdett polgári, mint a fenytő pert ő maga vezette a tölem nyert általános meghatalmazás alapján, a fogalmazványokat mind maga készítette, a nélkül, hogy előttem felolvastat volna. A mi igen természetes dolog is, mivel nincs szokásban, hogy a szakértő ügyvéd — kivált ha az egyszersmind önérzetes férfi is, — művét a laicus fél bírálata alá bocsássa. Legfelebb az ügyvéd felével az ítéleteket közli, vagy kérdezősködésközésre azt adja elő, hogy közel van-e már az ügy a befejezési stadiumhoz.

3. Azon körülmény, miszerint a polg. per elvesztése után ügyvédemnek azon tanácsára, hogy az ügyet fenytő utra leendő áttételére — szinte nem állapít meg ellenemben büntényálladékot, mivel itt is jóhiszemű meggyőződés és igazságom érzete s a törvény iránti bizalom vezetett, ugyanis:

a) A szóban forgó erdőrészlet kétszeri eladása — mely teljesen bebizonyított tény — úgy az észjog szabályai, mint az általános közvélemény szerint roszhiszemű, törvény tiltotta cselekményt képezvén, azt főleg nekem lelkesznek, ki a szigorú morált hirdetem, bünténynek kellett tartanom,

b) Patakiné ellen folytatott perben a per tárgyához tulajdoni jogom megítéltetvén, czélem nem sértési szándék, de tulajdonomnak bef. utoni megnyerése volt.

c) Egri End. a kérdéses perről tudomással bírván, a per tárgyát tevő bírtok felett kötött jogügylet roszhiszeműnek bizonyulván, én sem tekinthettem azt jóhiszeműnek.

d) A tkvi átiratás törvény- és szabályellenesen történt, mert

oly okirat alapján rendeltetett el az átírás, mely törvény szerint ingatlanok iránti jogszerzésre nem alkalmas.

e) Én Patakinének Egri Endrével kötött szerződését láttam s Patakiné nevének aláírását idegen kéz írásának ösmertem fel, méltán tarthattam roszhiszemű kijátszást, főleg miután előttem Ferencsik András azt nyilvánította, hogy Patakiné előtte sirva panaszkodott, mikép azon szerződést, melynek alapján Egri az átíratást kérte, ő alá nem írta s attól fél, hogy úgy fogják őt tekinteni, mint kétszeres eladót. Ferencsik tanu ki nem hallgattatott, bár kihallgatását ugy önvallományomban, mint a végtárgyaláskor kértem és most is kérem. Az elősorolt körülmények között bűnül nem róvható fel nekem, hogy beleegyeztem a bűnvádi per megindításába, főleg miután én ügyvédemnek nem mondtam, hogy kiket fogjon bünperbe, csak abba egyeztem bele, hogy bűnügyi uton kérjen igazságszolgáltatást, meg levén győződve, hogy a bűnvizsgálat során a büntény ki fog derülni. Ugyde a kért vizsgálat nem tartatott meg és én mégis hamis vádlóként perbe fogattam.

4. Sérelmül említem fel, hogy az Egri Endre vételi szerződésének ki által történt aláírása és a tkkvbén miként történt bekebeleztetésének eszközlése iránt a vizsgálat beszüntetett, holott azt hivatalból kellett volna megvizsgálni. E sérelmem orvoslását most is kérem.

5. Nem vette figyelembe a tvszék azon körülményt, miként Lengyel János azt kérte önvallománoztatásában, hogy a bíróság nem engem, hanem egyenesen őt értesitse a bizonyító adatok beszerzéséről, mivel a b) per körülményeit ő jobban ismeri mint én. Melyből kitünik, hogy ügyvédem a tölem nyert meghatalmazásnál fogva önállólag működött.

Bukovszki György

Z.

Tekintetes kir. bf. Törvényszék!

Hamis vádaskodás és feladás vádja miatt a folyó 1873. évi október 30-án kihirdetett másodbírói ítélet $\frac{1}{4}$ évi fogságot szabván reám, e rámnézve rendkívüli sérelmes ítéletet előszóval felebbeztem,

s felebbezési indokaimat

következőkben terjesztem elő:

1-ör az Egri Endre volt megyei főügyész ellen, Domanics Vaszil nevében tett feladás miatt hamisvádaskodás büntényében bűnösnek mondtattam ki, „mert az igazságügyminiszteriumhoz ál-

talam beadott feljelentésben a hamis vádaskodás világosan befoglaltatik, alaptalansága pedig Domanics Vaszil VI. sz. önvallomásából és Dorogi Mihály tanu vallomásából világosan kiderül, hogy nem is Egri főügyész, hanem Kozma Károly esküdt által lett Domanics Vaszil behivatva és ellene erőszak épen nem használtatott: Igy szól a sérelmes 2-od birói ítélet indokolása.

Lehetetlen fel nem tenni az elfogulatlan vizsgáló előtt, hogy itt épen azon egyének vallomására van a marasztaló ítélet fektetve, kiknek érdekében állott saját mentségökre a valóságot elhallgatni és a történeteket máskép adni elő, s ily vallomásuk kellő bizonyítékot semmi esetre sem képezhet.

Domanics Vaszilnak érdekében áll a hamisvádaskodás büntetésétől menekülni, s ily könnyen megfogható, ha önvallomásának elején tett azon beösmérését: „Én szólítottam fel Lengyel János ügyvédet, hogy nevémben egy folyamodványt írjon az igazságügyminiszteriumhoz, de tartalmára nem emlékszem: a hozzá intézett faggató kérdésekre, melyekből a fenyegető büntetést kilátta, később módosította s ez által önmagával ellenmondásba esvén, önvallomása hitelét, — ha közvetlen érdekeltsége miatt ilyennel birhatna is, önmaga megingatta.

De lehet-e feltenni, hogy egy ügyvéd, ki a Domanics Vaszil bekisértetésén és kihallgattatásán jelen nem volt, s a történeteket egyedül Domanics Vaszil előadása után tudhatta, a Domanics felkérésére szerkesztett folyamodványban Egri Endre tiszti ügyészt vádolta volna erőszakos bekisértetéssel, és vallatás közben bezárással fenyegetéssel; ha Domanics Vaszil a dolgot úgy nem adta volna elő. Van-e abban a valószínűségnek és hihetőségnek legkisebb árnyéka is? — De különben is maga Egri Endre beösméri, hogy Domanics Vaszil bekisértetésekor, és kihallgatásakor jelen volt, s ily Domanics a vele történeteket az ő mint tiszti ügyész tetteinek annál inkább tekinthette, mert Egri Endre az orosz nyelvet saját vallomása szerint nem beszélvén, a jelenvolt másik egyént, csakis tolmácsnak tekinthette.

Egyébiránt ezen ügy fegyelmi vizsgálat alatt állván és maig sem lévén eldöntve, mig ezen fegyelmi vizsgálat jogerejű ítélettel be nem fejeztetik, az ügyet itt külön büntető eljárás tárgyává tenni nem lehet, mert mindenesetre időelőtti, s könnyen ellentétbe jöhet a másik függő fegyelmi eljárással.

De kikerülte a tettes bíróság figyelmét azon körülmény is, melyszerint én a megyei vizsgáló bizottság előtt tett 3. sz. nyilatkozatomban világosan kijelentém, „hogy én betudom igazolni és annak idejében beigazolandom, hogy Domanics Vaszil a tényt tökéletesen úgy adta elő, mint az a panaszlevélben előadva van,“ mégis

e fontos körülmény bebizonyítására nekem mód és alkalom nem nyújtatott, holott e nélkül az igazság kideríthető nem volt.

Az sem lett kellő figyelembe véve, hogy Egri Endrének a bizottmányi gyűléshez nyújtott nyilatkozatában ellenem a legsértőbb és aljasabb vádak foglaltatnak, s így ő magának már ott legelbizakodottab hangon vett elégtételt egy megyei bizottság színe előtt.

Végre elkerülte a 2-od bíróság figyelmét az is, hogy Egri Endrének imént említett nyilatkozata, bármily szépített alakban csakugyan beösméri, hogy Domanics Vaszil berendelésén és kihallgatásán ő is jelen volt és Dorogi Mihály hajdunak azon rendelet adatott ki, hogy Domanicsot egyenesen a vizsgálat helyére kísérje és a városon sehová menni ne engedje.

Azt pedig nem lehet várni, hogyha Domanics Vaszil a valamásra bezárással volt vala kényszerítve, ezt az illetők akár bevallják, akár a vizsgálati iratokban láttassék.

Dorogi Mihály hajdu levén a Domanics Vaszil bekísérésére kiküldve, erről ismét nem lehet feltenni, hogy maga ellen és főnöke a tisztí főügyész ellen bevallja, miszerint ő Domanics Vaszil csakugyan kényszerítette a bejövetelre és erőszakosan bánt vele. —

2-szor Kornis Ferencz, mint tisztviselő ellen emelt vádügyében a másodbirói ítélet szintén sérelmes azért

a) mert téves azon felfogás, mintha Kornis Ferencz mint tisztviselő ellen emeltetett volna vád; mert a vád nem a tisztviselő, hanem a magánszemély ellen volt intézve, ki estleg előbb ugocsamegyei törvényszéki ülnök, jelenleg pedig nagyszőlősi kir. tvszéki elnök, s ha a vádlevél és bíró küldésérti kérelemben polgári állapota említettik is, az csak az egyéniség ugyanazonosságának világos feltüntetésére szolgál.

b. Mert Kornis Ferencz maga beösméri, hogy ő mint ugocsamegyei törvényszéki ülnök, az e törvényszék előtt Bukovszky Gyögy és Pataki Jánosné között folyt erdő vásárlási ügyet ösmerte; de ösmerni is kellett, mert azon ügyben előadó volt.

c. Mert Kornis Ferencz, mint maga is egyik közbirtokos, sőt erdőzárgondnok is jól tudta, hogy Dancs András, ki az egész erdő vásárlási ügyben oly büntetésre méltó szerepet játszott, a nszőlősi birtokosságnak soha képviselője és elnöke nem volt: még is azon bizonyítványt, melynek alapján a Pataki Jánosné közös erdőbeli joga telekkönyvezendő volt, hogy successive Egri Endre és neje vételi joga is a Bukovszky György korábbi vásárlása meghiúsításával telekkönyveztetethessék. — Kornis Ferencz mint

egyik tanu előttemezte, holott annak hamisságát, mennyiben benne Dancs András, mint birtokossági képviselő elnök szerepel, jól tudta, s így tudva hamis bizonyítványt előttemezett, s a telekkönyvi hatóságnál respektálta személyiségével e hamis bizonyítvány elfogadását s a Bukovszky György joga kijátszására irányzott átirást elősegítette.

d. Mert özv. Pataki Jánosné, Bodoki Lajos, Egri Endre és Dancs András vallomásaik, kik az ügynél mint bűnrészesek folytak be, Kornis Ferencz védelmére nem szolgálhatnak bevehető bizonyítékkal.

e. Mert az Egri Endre és Schivulszky Jánosra vonatkozó másod bírósági indokolás, melyen felmentetésem alapul, Kornis Ferenczre vonatkozólag is teljes joggal alkalmazható, — annál is inkább, mert ügyvédi eljárásomban Kornis Ferenczet illetőleg is legkisebb gonosz szándék ki nem tűnik — sőt hogy nem lett alkalmazva, az ítéletet következetlennek és ellentétesnek tünteti fel.

3-or. A sérelmes ítélet beösméri, hogy Pataki Jánosné kétszeri eladást tett, s így okvetlenül bünt követett el; a vizsgálat még sem rendeltetett el ellene és Dancs András s többi bűnrészes társai ellen.

Mindezen indokoknál fogva, de tekintetbe véve az első bírósági ítélet elleni felebbezési indokokat, valamint azt is, hogy az egész ügy egy legfelsőbb törvényszéki ítélet által igazságosnak bizonyult ügy védelméből származott; hogy az ügy épen ipam, Bukovszky Györgyé volt, s így igen közelről érdekelt; hogy Egri Endre kapzsiséga és tisztviselő társainak közreműködése az előtők jól ismert ügyben igen gyanus szint adott a dolognak; végre, hogy gyakorló ügyvédre nézve a fogság büntetés — ügyvédi tiszte teljesítéseért — ha egy óráig tartó lenne is, ügyvédi állásának letörölhetlen megbélyegzését és keresetének végképeni megszüntetését vonná maga után, alázatosan esedezem a Főméltóságú Curia előtt teljes felmentetésemért. Maradtam, teljes tisztelettel, Lengyel János m. k.

AA.

Nagyméltóságú igazságügyminiszter ur!

Már a kinevezések alkalmával rossz meglepetést okozott azon körülmény, hogy az annyira fontos kir. ügyészi állomásra egy gyerkőcz ember neveztetett ki a nagy-szöllősi kir. törvényszékhez.

Legkevésbé sem várható ettől, hogy fontos hivatalát kellően betöltendő, hogy az igazságszolgáltatás szigorú őre legyen, melyre többi között hivatva van a kir. ügyész. Várakozásában, — illetőleg semmit várásában a kir. ügyészt illetőleg — a közönség nem is csalódott. Sehol az országban oly hanyag, rossz, sőt a botránkozásig bűnös igazságszolgáltatás nem létezik és nem létezhet, mint a n.-szöllősi kir. törvényszék területén. — Itt e törvényszék területén — mely pedig jóra való megyének járásbírói területével fel nem ér, — történik csak az, hogy február, márczius hónapokban letárgyalt ügyekben ítélet maig sem hozatik; és pedig nem azért, mert a bíróság szerfelett meg lenne terhelve teendővel. — Bármikor lépjen valaki az irodába, azt fogja tapasztalni, hogy az irnokok csak a fogukat piszkálják, pipaszó mellett keresztül-kasul sétálják az irodát még az elnök és ügyész jelenlétében is. A bírák pedig naphosszat kuglizuak. Hogy a bíróság éppen tétlenül és heveréssel ne lopja a drága napot, közös költségen kuglizót készítettett magának a megyeház kertjében, — mely épületben van a kir. törvényszék és ügyészség elhelyezve, s nincs a napnak olyan órája, a mikor e kuglizónál cixparte compania nem volna bírósági tagokból összeállítva. Nem hiszem, hogy a magas miniszteriumnak tudomása lenne ezen hivatalos kuglizóról és törvénykezési roppant hanyagságról. Az ügyész ur, kinek köréhez tartozna jelentést tenni, hogyan jelentené be ezt, mikor ő maga sem tesz egyebet mint hivatalos órákban kuglizik, máskor pedig hölgyek után futkos.

Itt e törvényszék területén történik, hogy az általános botránkozást okozó csalások botránkozásra méltó indokokból elpalástoltatnak, a csalók felmentetnek a vád alól és hogy a büntetésre méltó csalásra a felsőbb bíróság ki ne mondhatta kárhóztató ítéletét, a kir. ügyész hivatásával ellenkezőleg a felmentő botránkos ítéletet nem felebbezi, hanem azt helybenhagyja, sőt helyesli.

E törvényszék területén történik, hogy a tudatlan népet hivatalos közegek protectiójával bíró, mindenkiből kifosztó csalók ellen még feljelentés, azok magán felperesség alatt perbe vonatása után sem indítatik meg a vizsgálat; míg az ily protectióval nem bíró csekély kihágók féleven túl vizsgálati fogságban gyötörtetnek a nélkül, hogy ügyök törvényesen megvizsgáltatnék és elintéztetnék.

E törvényszék területén történik, hogy a törvények és törvényes rendeletek által szigoruan tiltott zugírások ügyvédi tisztet teljesítenek, ügyvédi díjazásban részesítetnek és bírós pártfogolás következtében iszonyatos csalásokat, zsarolásokat követnek el és azok feljelentetvén, ellenök a bünvizsgálat soha meg nem indítatik. Ha valaki hamis okmányt akar készítettetni, ezen bírósán

pártfogolt zugírászokat keresi fel, mert akkor mind a kiállítók, mind az írók biztosan mentve vannak.

E törvényszék területén történik azon hallatlan dolog, hogy a bíró egyuttal ügyvéd is, és csakis azon ügyek haladnak és járatnak le gyorsan és sikeresen, melyek valamelyik bírónak g'scheftjéhez tartoznak.

E törvényszék területén létezik olyan bíró, ki a törvénykezési eljáráshoz mit sem ért, és ki kártérítési perbe vonatván, védelmül azt adá elő, hogy törvény tudatlanságból és nem gonoszságból követvén el a hibát, kártérítésben nem marasztalható el.

E törvényszék területén történik az, hogy bírósérendelés nélkül árverés tartatik, a bejött nagymennyiségű pénz canforá válik, az érdeklett felek pedig nagyban megkárosíttatnak, és bár a bíróság tettelesen részt vesz az árverésen és mint magán ember maga is árverel, mégis a megtörtént árverést ignorálja, az irattárban semmi nyomát nem lelhetni, sem az árverési jegyzőkönyvnek, sem a bejött pénz hová lett fordításának.

Azt hiszem, hogy ezen elősorolt büntények sincsenek a kir. ügyész által feljelente a magas miniszteriumnak, mert különben e törvényszék tagjai, ha el nem csukattak, legalább is rég elbocsájtattak volna.

Egy ilyen ügyésztől, kinek ellenörködése alatt annyi hivatalos visszaélések, annyi bűnök követtetnek el bírák által, hogy annál bizonyosabban megmentessék ezen szánalomra méltó közönség, következő esetet vagyok bátor előterjeszteni.

Az ide A. alatt eredetben mellékelt fenytő törvényszéki kivonat szerint 3 turczi oláh ember, — kik egészen ártatlanul hurczoltattak vizsgálati fogságba, a fogságból törvényszéki felmentés daczára, bár a felmentő határozathozatalánál jelen volt az ügyész, legalább jelen kellett volna lennie, de egyébként a felmentő határozat szept. 4-én kézbesítettett az ügyészségnek, a szárandó csalados emberek csak szept. 21-én, tehát 18 napon, akkor is az én fenyegetéseimre, hogy ez ügyet feljelentem, — bocsáttattak szabadon.

Az 1871. évi VIII. t. cz. 15. §-a értelmében jogosan kérhetem nagyméltóságodat, miként a kir. ügyész Jelenfi Kornél emberiségi tekintetből is ezen nem neki való állásától felmentessék: —

És miután ezen előadott hivatalos erőszak alkalmat szolgáltatott nekem kir. ügyészi szerepet teljesíteni, vagyok bátor megkérni nmsgodat, méltóztassék az általam általánosságban jelzett hivatali büntettekért a n.-szöllői kir. törvényszék, a kir. járásbírótság ellen vizsgálatot rendelni, és ha szabad kérnem, méltóztassék a vizsgálat teljesítésével a budai kir. törvényszék-

nél kir. ügyész dr. Tomasek Béla urat megbizni, kinyilatkoztatom, miként én ezen tisztelt ügyész urat nem ösmerem, soha se láttam, nevét egyedül a jogtudományi közlönyből ösmerem. — Egy kir. törvénytészi és járásbirói testület ellen intézendő vizsgálat, hogy az sikeres legyen, hogy a valóság el ne palástoltassék, olyan egyén kívántatik, minő dr. Tomasek Béla ur.

És miután az előadott hivatali büntetteket a kir. ügyész lett volna köteles feljelenteni, és ezt nem tette, sőt maga is büntényt elkövető. kérem a vizsgálatot ellene is elrendelni.

A vizsgálatnál megbizottnak a szükséges adatokat ki fogom szolgáltatni.

Legmélyebb tisztelettel maradtam Nagy-Szóllóson, 1872. szept. 24.

L e n g y e l János ügyvéd.

B.B.

7915. 1872.

k. f. II

Tettes Lengyel János h. ügyvéd urnak!

N.-Szóllóson.

A nagyméltóságú m. k. igazságügyi miniszterium f. évi szept. 30-án 30803. sz. a. kelt kegyes rendeletével ügyvéd urnak ugyanazon hó 24-ről kelt beadványát, melyben a n.-szóllósi jbság, valamint kir. ügyészség ellen hivatali hanyagság, botrányos magaviselet, s általánosságban jelzett vétségek és büntettek miatt emel panaszt, — további intézkedés végett hozzám beküldeni méltóztatott. E végből felhivom ügyvéd urat, hogy legfeljebb 30 nap alatt hozzám benyújtandó beadványban eddig csak általánosságban tett vádjait, — mind az egyes tárgyak, mind az illető személyek tekintetében tüzetesen részletezze, az egyes ténykörülményekre vonatkozó, s kezeiben levő bizonyító adatokat a beadványhoz mellékelje, vagy a bizonyító adatokat legalább világosan jelölje ki. Végül megjegyzem, hogy az esetre, ha a beadvány a fentebb kitüzött határidő alatt hozzám benyújtatni nem fogna, — a fentisztelt miniszteriumnál emelt vádak visszavontaknak fognak tekintetni. Pesten, 1872. október 10-én, Kozma Sándor mk. kir. főügyész.

C.C.

Méltóságos kir. Főügyész ur!

7915/872. sz. a. kelt meghagyás következtében a nagyszöllősi kir. törvényszék és járásbírótság ellen emelt vádamat részletezve, következőkben terjesztem elő:

Hogy nevezett kir. törvényszéknél az év elejével, és azóta is tárgyalt számos ügyeim elintézetlenül hevernek, oka a hivatali ropant hanyagság; hivatkozom Bukovszky György n.-szöllősi gk. esperes és Duchnovszky Gyula királyházi rk. lelkészre, kik igazolni fogják, miként e törvényszék bírái hivatalos órákban kugliztak, sőt még hivatalos aláírásokat is a cuglizonál teljesítettek.

Hogy nevezet törvényszék a botrányos családokat botránkozásra méltó indokból elpalástolta a kir. ügyész helybenhagyásával, utalok Veisz Izraelné és társai elleni csalás és váltó hamisítási bűnperére, mely perben a nyilvánvaló bűnösök a közönség botránkozására felmentettek, és a felmentő határozat ellen a magán vádló részéről beadott fellebbezés elutasított.

Hogy a kérdéses bűnperben vádlottak botránkozásra méltólag mentettek fel, a bűnperiratoknak megtekintése bár kit meggyőzhet.

Hogy nevezett törvényszék a tudatlan népet folytató csalók ellen emelt vádakat elintézetlenül heverteti, míg a csekély kihágókat súlyos fogsággal gyöttri, utalok Izsák Józsefnek, Farkas Abrahám és Lukucz Vaszilynak Farkas Áron elleni bűnperére, mely bűnperek jul. és aug. hónapban adatván be, azokban semmi intézkedés még nem tétetett, míg ellenben Kozma Pál együgyű csizmadia mester, — ki az orvosok állítása szerint észhiányban szenved, — azon okból, mert mielőtt házassága törvényesen felbontatott volna, újabb házasságra lépendő, magát kihirdettette; szükségtelenül 7 hónapig vizsgálati fogságban gyötörtetett és még kezeség mellett sem bocsáttatott szabadon.

Hogy e törvényszék területén a zugirások ügyvédi tisztet teljesítenek és ügyvédi díjazásban részesülnek, utalok a Skulteti Alajos, Szabó Sándor és több mások által beadott és tárgyalt számos ügyekre, mely ügyeket szükség esetén ki tudom mutatni és felkeresni a járásbíróságoknál.

Hogy ezen zugirások családokat követnek el, utalok Schöpfung Ábrahámnak Skulteti Alajos elleni bűnperére, mely még jul. hónapban adatott be, azonban intézkedés még nem tétetett, nemcsak, sőt a törvényszék Skulteti részére recomendációt adott, hogy az ügyvédi censurát letegye. — Utalok a Veiszné elleni bűnperre, melyben a hi-telezők kijátszását eszközölő átíratási okmányt zugirász készítette,

1313. sz. alatt hozott végzés, — melylyel Fehér Gligor és társainak szabad lábra helyeztetése elrendeltetett, — a kir. ügyészség részére 1872. évi szeptember hó 11-én kézbesítettvén: nevezett irnok ezen törvényszéki végzést tudomásvétellel intézte el; ily eljárás mellett pedig vádlott a beadványok fölött a megkívántató áttekintéssel nem bírhatván: ennek tulajdonítható, hogy a fentnevezett foglyok csakis szeptember hó 21-én, tehát a végzés kézbesítése után 10-ed napra bocsájtattak el a börtönből; tekintetbe véve már most, hogy a hivatali főnök az alárendeltjei által hivatalos minőségben teljesítettekért felelős; — tekintetbe véve továbbá, hogy vádlottnak mint hivatali főnöknek a beérkezett összes beadványokról tudomással kell bírnia s így az, hogy a kérdéses végzés, irnoka által asztalára nem helyeztetett, mentségeül nem csak nem szolgálhat, sőt megfordítva épen vádlottnak áll hivatalos kötelességében, hogy a hivatalába érkezett minden ügydarab törvényszerű elintézése fölött öröködjék és alárendeltjei irányában az ellenörködést gyakorolja; — tekintve végre: hogy vádlott ebbeli hivatalos kötelességét a fenforgó esetben szer: előtt tartani elmulasztotta: ez által az 1871. VIII. t. cz. 20. §-a a) pontjában körülírt fegyelmi vétséget követte el, annál is inkább: mert ha állana is azon védelme, hogy a mult évben a hatósága alá tartozó börtönök tetteleg nem kizárólag a vádlott felügyelete alatt állottak, még akkor is szem előtt kellett volna tartani az 1871. XXXIII. t. cz. 25. §-ban szabályozott azon kötelességét, melynek értelmében a börtönök fölötti felügyelés és örökösítés őt illeti; — mindezen mulasztásai folytán tehát vádlott kötelességének teljesítését vétkesen megszegvén s ez által a szabadon bocsájtatni rendelt foglyok tiz napon át jogtalan letartóztatását okozta: a fentebb jelzett fegyelmi vétség elkövetésében vétkesnek volt nyilvánítandó. Tekintetbe véve azonban, hogy a közzvádló vádlottat mint buzgó hivatalnokot jellemezte s ellene a jelen ügy alapját képező panaszon kívül egyéb panasz még nem merült föl: irányában az 1871. VIII. t. cz. 22. §-ban elősorolt büntetésnek legenyhébbike, az a) pontban foglalt rosztólás volt alkalmazandó.

Költségek nem merülvén föl: azok meg nem állapítottak.

Miről a királyi főügyész mint közzvádló, úgy vádlott és magán panaszló Lengyel János, valamint a m. kir. igazságügyi miniszter és a nagyszöllősi kir. törvényszék jelen határozat közlésével értesítettini rendeltének.

Kelt a pesti királyi ítélőtábla, mint fegyelmi bíróságnak Budapesten, 1873. évi május hó 24-kén tartott üléséből.

Szabó Miklós,
elnök.

Burg Lajos,
jegyző.

6698./1873.

E. E.

Tek. Lengyel János hit. ügyvéd urnak

Nagy-Szöllösön.

Mult évi nov. 14-én 9382. s 9283. sz. a. hozzám benyújtott beadványaiban a nagyszöllösi kir. törvényszék, ügyészség s járásbíró-ság ellen felsorolt vádak iránt az illető panaszlottaktól igazoló nyilatkozatok vétettek ki.

Erről az ügyvéd ur — mint a ki érintett beadványaiban a felsorolt vádaknak részletes bizonyítását magának akkorra tartotta fen, mikor a panaszlottaktól az igazoló nyilatkozatok kivéve lesznek — azon megjegyzéssel értesítettik, mikép az igazoló nyilatkozatokra észrevételeit 30 nap alatt hozzám írásban benyujthatja, mely czélből a kérdéses nyilatkozatokat hivatalomban vagy személyesen vagy törvényes meghatalmazással ellátandó megbízottja által megtekintheti s a szükséghez képest azokat le is másolhatja

Az esetre, ha ügyvéd ur észrevételeit a fentebb kitűzött határidő alatt hozzám benyujtani nem fogná, a jelen panaszügyben a nyomozat bevégettnek fog tekintetni és az eddigiek alapján felsőbb helyre általam jelentés tétetni.

Budapesten, 1873. június 6.

Kozma Sándor, m. k.
kir. főügyész.

F. F.

Tekintetes kir. Törvényszék!

Lengyel János n.-szöllösi lakos ügyvéd az A. B. és C. alatt eredetiben ide mellékelt, egészben sajátkezüleg kitöltött és aláírt térítvényei igazolása szerint mult 1872-ik évben néhai férjem Schönfeld Ábrahámtól következő eredeti okmányokat vett át — peres s peren kívüli, mindenestre javunkra irányzandó — ügyvédi használatra. stb.

Mínthogy többször nevezett Lengyel János a köztudomás szerint n.-szöllösi szerepléseinek immár végpontjához ért; mínthogy innen leendő eltávozása már nem is napok, hanem talán csak órák kérdése; mínthogy köztudomás szerint félelvi fogságon felül 3 évi ügyvédi hallgatásra bár még csak elsőbíró-ságilag elítélve; méltánylandó azon aggodalmam, hogy a férjem által hosszú időn át nagy küzdelmekkel szerzett, árva gyermekeimet illető vagyonnak egy

igen tekintélyes része veszélyes s minden esetre biztosítást gyorsan igénylő helyzetben van.

Folyamodom tehát a tek. kir. Törvényszék előtt árvás özvegy-ségem egyetlen gyámola a törvény oltalmához, annak kijelentése mellett, hogy én Lengyel urat nem gyanúsítom, róla azt, hogy néhai férjemtől nyert meghatalmazásával visszaélt volna, előlegesen feltenni sem akarom, — azon alázatos kérelmemet terjesztem elő Morvay Béla n.-szöllősi lakos e czélra E. szerint megbízott ügyvédem által :

Méltóztassék a p. prts 324. §-a értelmében Lengyel János ügyvéd urnak N.-Szöllősön, helyben levő irodájára a zárlatot elrendelni s a Morvay Béla ügyvédem v. helyettese közbejöttével leendő foganatosisására kiküldendő bírósági végrehajtót oda utasítani, hogy nevezett Lengyel ur irodájában találató eredeti és másolati okmányokat, ítéleteket, végzéseket s mindennemű periratokat szigoruan kikutatván, leltározza s tegye birói zár-illetőleg őrizet alá, hogy teendő törvényes lépéseink még ne hiúsittassanak.

Következő költségek megállapítását kérem.

Özv. Schönfeld Ábrahámné.

2491. 1873.
polg.

V é g z é s .

A kérelem azon részének, hogy a bírósághoz a) b) c) alatt mellékelt térítvényekben s a jegyzékben felsorolt eredeti okmányokból még panaszlottnál levő kötvényekre és váltókra a zárlat elrendeltessék, — tekintve, hogy folyamodónak azok hozi jogos igénye örökös és gyámi minőségénél fogva, ellenben az, hogy panaszlottnak azokra vonatkozó tetteges birtoka nem jogos alapon nyugszik a felmutatott okmányokból alaposan védelmezhető, s tekintve, hogy panaszlott helyzeténél fogva folyamodó jogai zárlat alkalmazása nélkül veszélyeztetnének — hely adatván, a kérvényhez a) b) c) és d) mellékelt okmányokban foglalt eredeti kötvényekre és váltókra — a kérvényben II. cz. 5. 6. és 10. tétel alatt felsoroltak kivételével — a zárlat pr. 324. §. alapján elrendeltek s annak folyamodó Morvay Béla ügyvéd vagy helyettese közbejöttével leendő foganatosisára Király István bir. végrehajtó jelentési kötelezettség mellett azzal, hogy a zár alá vett okmányokat birói letétbe helyezze, kiküldetik; jelen kérvény költségei 12 fjt 50 krban állapíttatnak meg.

Miről bírósági végrehajtó a kérvény II-od és III-ad példányai kiadásával, folyamodó ügyvéde a kérvény I-ső példányán, panaszlott pedig kiküldött utján azzal, hogy a zár-

lat elrendelése elleni kifogásait e kir. törvényszékhez a pr. 327. §-a értelmében 8 nap alatt beadhatja, értesítettik.

N.-szöllősi kir. törvényszék 1873. július 4.

Kornis Ferencz,
elnök.

G.G.

3310./polg. 1873.

V é g z é s.

Tekintve, hogy özv. Schönfeld Ábrahámné 2491. sz./p. kérvényében Lengyel János ügyvéd ellen a kérvényileg kijelölt okmányokra a zárlatot a per megindítása előtt kérte, tekintve továbbá, hogy nevezett özv. Schönfeld Ábrahámné a zárlati végzésnek ügyvédje részére lett kézbesítésétől számított 30 nap alatt a pert Lengyel János ellen meg nem indította; folyamodó Lengyel János kérelmére a 2491./p. 1873. számú végzéssel elrendelt s a 2528./1873. p. számú jelentés szerint tényleg foganatosított zárlat a pprts 335. §-a értelmében megszüntetik s a zár alá vett iratok Lengyel Jánosnak visszaadni rendeltetnek.

Miről folyamodó Lengyel János kivonatilag azzal, hogy kérvényének azon kitételeért, melyszerint a pprts 324. §. alapján elrendelt s foganatosított zárlatot elkobzásnak nevezé, bírósán megintetik, — ugy özv. Schönfeld Ábrahámné értesítetnek.

N.-szöllősi kir. törvényszék 1873. szept. 1.

Kornis Ferencz,
elnök.

Pásztay Ferencz,
aljegyző.

H.H.

289/873. k. ü.

A n.-szöllősi kir. ügyészségtől.

Méltóságos főügyész ur!

Lengyel Jánosnak a n.-szöllősi kir. tvszék, járásbiróság és ügyészség ellen emelt 2 rendbeli panaszát 313/873 sz. a. kelt magas

rendelettel nyilatkozattétel végett ezen kir. ügyészséghez leküldeni méltóztatott.

Miután Lengyel János ezen említett panasz feladásaiban első sorban a n.-szöllősi kir. tvszéket, ugy nemkülönbén Tar Gyula kir. tvszéki bíró és Jaczkovics János aljárásbírókat hivatali büntettek és fegyelmi vétségek elkövetésével vádolja: a panasz-pontokat kir. tvszéki elnök Kornis Ferencz őnagyságával oly czélből közöltem, miszerint az eként megtámadott, vezetése, illetve felügyelete alatt álló hatóságok és azoknál alkalmazásban levő két tisztviselőnek okmányokkal támogatott nyilatkozatait bekívánván: méltóságodhoz leendő felterjesztés végett rendelkezésem alá bocsássa. Ennek követhetésében a kir. tvszéki elnök ur I. sz. a. saját nyilatkozata kapcsában a helybeli kir. tvszéki nyilatkozatát $\frac{1}{2}$. a kir. járásbíróságét $\frac{2}{3}$. Jaczkovics János aljárásbíróét $\frac{3}{4}$. és $\frac{4}{5}$. alatt, valamint vádaskodó Lengyel Jánosnak a legközelebbi múlt időbeni viselt dolgairól tanuskodó hivatalos okiratokat, A. B. C. D. E. F. alatt megküldötte. Ezen utóbbi említett okiratok közül a C. alatt csatolva nem lett, mert bár a kir. tvszéki elnök ur, annak e mai napig leendő beszervezhetőségét remélte, mindazonáltal az okirat a Lengyel János elleni fenyegető perek elintézésére kiküldött beregszászi kir. tvszékhez hivatalos használat végett áttétetvén, jelenleg mellékelhető nem volt. —

Tar Gyula kir. tvszéki bírónak, közvetlenül ezen kir. ügyészégnél benyújtott nyilatkozata II. sz. a. mellékeltetik. Vádaskodó Lengyel János, a mély tisztelettel alant írott kir. ügyészt ujabban azon hivatali büntetett elkövetésével vádolja, miszerint a kir. tvszék által biztosíték mellett szabad lábra helyezett 3 turcsi oláh embert személyes bosszúból elzáratta azért, mert panaszkodó Lengyel János őt bevádolta! — az ezen ügyben felvett végtárgyalási jvknek III. alatt hiteles másolatban becsatolt záradékából kitűnik, miszerint Fehér Grigor és fia Vaszily — tehát nem 3 hanem ketten — a végtárgyalás alkalmával felmerült újabb terhelő bizonyítékok miatt a pótvizsgálat befejeztéig — természetesen a közvádoló indítványa folytán a kir. tvszék által lettek vizsgálati fogságba helyeztetve; tehát őket a kir. ügyész személyes bosszúból el nem záratta, és hogy előttök nyíltan bevállalta volna, miszerint újabb elzáratásuknak oka az, hogy ügyökben Lengyel János a kir. ügyészt bevádolta: oly nevetséges ezen alap nélküli ráfogás, mely csakis az erkölcsi súlyedés legalantibb fokán álló Lengyel Jánostól veheti eredetét.

A fentebb elsorolt hiv. nyilatkozatban a kir. tvszék, járásbíróság és az illető kir. tisztviselők ellen emelt hamis vádak oly tüzetesen vannak megczáfolyva, hogy a mély tisztelettel alant írott kir. ügyész e tárgyban további nyilatkozata azok által teljesen feleslegessé válik. Kötelességemnek tartom azonban almod figyelmét fel-

hivni az I. alatti elnöki nyilatkozathoz A. B. D. E. alatt csatolt okiratokra, melyekből kitűnik, hogy Lengyel Jánostól az ügyvédi jogsultság — tekintet nélkül az ellenem folyamatba tett számos bűnperek végeredményére — haladéktalanul elvonandó volna; továbbá az F. alattira, mely szerint vádaskodó Lengyel János csak pár nap előtt, a legközségesebb vétségek egyikét — az ellenszegülést követte el — még pedig előre láthatólag a nélkül, hogy megérdemlett büntetése bekövetkezhetnék, mert ezen kir. tvszék és ügyészségnek kezei Lengyel János irányában kötve vannak, a kiküldött beregszászi kir. tvszéktől pedig — eddigi tapasztalatainkból következtetve — gyors elintézést várni nem lehet.

Az erkölcsi sülyedés azon mértékét, — melylyel a közönséges gonosztevő sem bír — bizonyítja Lengyel Jánosnak azon vádja, hol a helybeli kir. jbiróságot zsebmetszéssel vádolván; okiratokra, hivatalos ügydarabokra méltóztatás hivatkozni! holott előre tudhatta, hogy azok által hamis előadása megczáfoltatni fog.

Az eként előadottakból átlátni méltóztatik, miszerint Lengyel Jánosnak újabb 2 rendű panasza, az alaposságnak legcsekélyebb látszatát is nélkülözi, ugyanazért azon alázatos kéresemmel járulok mltságozhoz, miszerint a Lengyel János ellenében — a jelenlegihez hasonló fellépése miatt — folyamatban levő fenyeítő ügyek elintézésére kiküldött beregszászi kir. tvszéket, ezen ügyeknek mielőbbi befejezésére utasítani méltóztatassék, hogy a vádaskodó Lengyel Jánossal egy városban lakni kénytelen kir. tisztviselők valahára az alap-talan rágalmakkal okozott s folyton megújuló zaklatásoktól megmentessenek. — Nagy-Szöllösön, 1873. febr. 16. Jelenffü Kornél kir. ügyész. —

58/elh. a nagy-szöllösi kir. tvszék elnökétől. Tek. kir. ügyész ur!

A kir. tvszék ellen emelt — roppant hanyagság vádjára csupán azon tényvel felelek — átvételi nehézségekkel küzdött, mégis az év folyamában 8003 ügydarab lett feldolgozva, ily eredményt roppant hanyagság mellett feltüntetni nem lehetne. Bukovszky panaszlónak apjoka, és ellene a beregszászi kir. tvszék előtt tisztvi rágalmazásért bűn per van folyamatban — Duchnovszky lelkész pedig hamis végrendelet készítés és csalási büntény miatt vizsgálat alatt.

Nem ismer ily szabályrendeletet, mely a teke játékot a kir. tvszék biráinak meg nem engedné, ezen kicsinykedő vád czáfolatot nem érdemel.

A Schönfeld Ábrahám által Skulteti Alajos ellen emelt vád panaszosnak a végtárgyaláson meg nem jelenése miatt van függőben.

Legjobb meggyőződéselem és tapasztalatom nyomán adtam véleményem Skultetiről, miután én őt jól készült és bizonyára nagyobb törvénykezési jártassággal bíró fiatal embernek ismertem, mint mennyi törvénykezési gyakorlatot panaszló Lengyel János, mint volt

pap parochiáján szerezhett, és azért ő mégis ügyvédi diplomát nyert. —

Az igaz, hogy vádló a zugirások ellen felszólalt, és kijelenttem neki, hogy azok ellen óvintézkedést tenni mint elnöknek nem áll jogomban.

Habár megszokott dolog már, hogy Lengyel János ügyvédtől rövid időközökben egy egy feladást láttunk, és habár elhiszem, hogy erre neki elég ideje, és hozzá jó gyomra van, még sem hagyhatom említetlenül azon mély sértést, melyet panaszában az által követett el, hogy a tvszéket a roppant csalások palástolásával, s a gaz csalóknak fenyegetlen hagyásával, ellenben a kisebb bűnösök méltatlan üldözésével vádolja. Ez oly vád, mely ha való lenne, a tvszék egyes tagjai ellenében a hivatali büntetést alapítaná meg. S miután panaszló ezen váddal nyíltan lép egy országos főhatóság elé, s miután ezen vád egy nemtelen koholmánynál egyébként nem tekinthetik, kérelmem az, hogy ezen alaptalan rágalmakkal folyvást zaklató feladásoknak egyszer valahára véget vetni, és panaszlót azon korlátok közé szorítani méltóztassék, melyet a törvény kiszolgáltatói ellen átleníni egy honpolgárnak sem szabad.

Hogy Lengyel János ügyvéd nem akar ösmerni törvényt, és annak kiszolgáltatóit folytonosan sárral dobálni meg nem szűnik: igazolják az A. B. C. D. és E. alatti jogerejű határozatok. — A B. alatti nyelvváltsági összeg végrehajtási uton behajtatni czéloztatott az F. alatti jkönyv szerint kijelenté, hogy vagyontalan, és midőn a végrehajtató tárczáját kérte, azt pofon veréssel fenyegeté és a birói végrehajtásnak ellene szegült.

Lengyel János ügyvéd tehát nem is minden kimélet és tisztelet nélkül, hanem a legnagyobb despectussal sért és piszkál minden biróságot és egyes személyt, melylyel és kivel a rossz sors őt érintkezésbe hozza, és midőn ezekért anyagi elégtétel követeltetik, nemcsak vagyontalannak jelenti ki magát, hanem az elkövetett sértést bünnel, a törvény végrehajtásának ellenszegülésével tetézi.

Lengyel János ügyvédnek büntetlenül lehet és szabad országos hatóságot és egyes polgárt becsületében, erkölcsi reputatiojában megtámadni, mert ellene vagyoni elégtételt vagyontalansága miatt vonni nem lehet, személyi elégtétel pedig, daczára a már több ízben tett alaptalan feladásai, és azokban elkövetett tisztí rágalmaiért a sértettek elégtételt mindez ideig nem nyerhettek.

Nem hagyhatom említés nélkül azon körülményt sem, hogy az általam és érdektársaim által tisztí rágalmazás miatt emelt panasz tárgyában a beregszászi delegált bíróság magáról még semmi életjelt nem adott, és nekünk tünnünk és várnunk kell a beregszászi kir. tvszék lassuságát és lázas keserültséggel hallgatni Lengyel Jánosnak újabb és újabb sértegetéseit.

A beregszászi kir. tvszék előtt folyamatban lévő bűnperek le-

gombolyításáig mi Lengyel János irányában érdekeltek vagyunk, — méltóztassék megsürgetni a beregszászi kir. tvszéket, miként az ügyet végeredményhez juttassa, és engem és tisztársaimat alaptalan rágalmazás és zaklatásaitól megóvni méltóztassék.

Tar Gyula kir. tvszéki birónak nyilatkozata.

(A kir. ügyészséghez N.-Szöllösön, érk. 1873. febr. 14. 288/k. ü. sz. a.)

Csodáltam volna, ha Lengyel János, — ki a bábától és városi kapitánytól elkezdve, a bíróságokon és m. bizottmányon keresztül a törvényszéki elnök és főispánig mindenkibe bele kötött, — reám nézve szokásától eltért — s engem is sárral dobálni meg nem kísérelt volna; mert hiszen én is egyikét foglalom el azon hivatalos állásoknak, melyekre Lengyel János magát — ellenkezőleg a közvélemény és miniszteriummal — oly szörnyen képesítettnek véli.

Mindenesetre köszönettel tartozom Lengyel Jánosnak azért, hogy engem is felvett azon tisztességes férfiak sorába, kiket 2 év óta egész maniával, — s fájdalom, még eddig büntetlenül rágalmaz.

Lengyel János engem azzal vádol, hogy én ügyvédkedem, hogy minden ügyeimet, melyeket mint ügyvéd kezeltem, tovább is kezelem, Skulteti Alajost segédemül megtartottam, s az ügyvédi signaturát apósom Ilosvai Bertalannal tétetem, s különösebben, hogy báró Perényi Zsigmond ügyeit Skulteti Alajos és képesség nélküli apósom firmája alatt most is viszem.

Sajnálom, hogy Lengyel János egyenként nem nevezi meg azon ügyeket, melyekben — s báró Perényi Zsigmondon kívül — azon ügyleteket, kiknek javára állítólag most is ügyködöm; mert ha ezt tette volna, részletesebben lehetne védekezni. Ily általánosságban tartott váddal szemben azonban alig lehet egyebet mondanom, mint azt, hogy:

En bírói hivatalba lépésem óta, teljességgel nem ügyvédkedem, semminemű ügyködést senki javára nem folytatok, Skulteti Alajos ügyvéddel, a társadalmi érintkezésen túl, semmi összeköttetésem nincs, apjokom, Ilosvai Bertalan signaturája alatt soha semminemű ügyvédi beadványt nem tettem, báró Perényi Zsigmond ügyeit pedig sem magam, sem más firmája alatt nemcsak nem viszem, de a nevezett báró urnak hivatalba lépésem óta még csak jogi tanácscsal sem szolgáltam — egy szóval az egész ellenem irányzott vád teljesen alaptalan, és csak Lengyelhez illő rágalom.

Ezzel, s a vádaskodó személye iránti méltó megvetésem kijelentése mellett, akár be is fejezhetném kötelezett nyilatkozatomat. Azonban saját önérzetemnek tartozom azzal, hogy megjegyezzem, mikép a nekem tulajdonított ügyködés physical erk. lehetetlenség, mert mint a felterjesztett múlt évi ügyforgalmi és tevékenységi kimutatás igazolja, az 1872. évben én 417 fenyítő, 731 polgári 1030

tkvi, összesen 2178. ügydarabot, köztük nagy számot érdemlegesen intéztem el; több mint 100 végtárgyalásban és ülésben részt vettem, bűnvizsgálatot vezettem, hagyatéki tárgyalásokat s tanuhallgatásokat tartottam, szóval minden időmet hivatali kötelességem teljesítésében töltöttem el. Ily elfoglaltság mellett még ügyködést is folytatni oly fizikai lehetetlenség, melyet komolyan csak az állithat, ki egy ügyvédi iroda sokoldalú gondjait nem ösmeri, s ki agentíája mellett, s védenzei minden sérelme nélkül akár újra elfoglalhatná okányi oláh parochiáját is.

Erkölcsei lehetetlenség; mert azon kívül, hogy kötelességérzetem, s törvény tisztetelem — tudja Lengyel ur mi az? — a kötelesség és törvény korlátait tullepni tiltják, — független anyagi helyzetem tiltott módóni vagyonszerzésre teljességgel nem utal.

Hogy azonban adjak Lengyel Jánosnak olyat, mit még soha sem kapott, s mit, mig az igazmondást meg nem szokja, kapni nem is fog — némirészben igazat, elő kell adnom, hogy:

Igaz, hogy birói hivatalba lépésem után, ügyfeleim közül némelyek — az irodámban kötött ismeretség folytán — peres ügyekben nem a mély tudományu és ronám censor Lengyel Jánoshoz, hanem az én iskolámból kikerült, s önálló ügyködést kezdő fiatal ügyvéd Skulteti Alajoshoz folyamodtak, s talán — hinc illae lacryme, a kenyéririgység keserü könnyei.

Az is igaz, hogy apjokom Plosvai Bertalan, ki melleleg legyen mondva, teljes erejében lévő férfi, s ki 3 évig gyakorló ügyvéd, több uradalmak képviselője, öt évig megyei tisztü ügyész, hét évig járásbeli szolgabiró, 3 évig m. főjegyző, és legutóbb országgyűlési képviselő volt, s így ha Lengyel János ur megengedi, még is csak birhat annyi jogelméleti és gyakorlati képességgel, mint a mennyit Lengyel János okányi oláh parochiáján elsajátithatott, — némely ösmerőseinek s rokonának nagyobb fontosságú ügyeiben ügyvédi szolgálatot tesz: azonban ugy Skulteti Alajos önálló ügyködésével, mint említett apjokom szívességével nekem semmi közöm, semmi összeköttetésem sincs, s én mégis az ily ügyek birói ellátásától magamat mindig távol tartottam.

Kérem a vád hiteles mását a rágalmazó irányábani elégtétel szerezhetés céljából kiadványoztatni.

Tar Gyula m. k.

449/873.

A n.-szöllősi kir. tvszéktől.

Ngs. kir. tvszéki elnök urnak, helyben.

F. évi febr. 9-én 58. e. sz. a. kelt felhívásra Lengyel Jánosnak vádjára — ügyei elintézetlenül nem hevernek, hanem a lehető gyors-

sasággal intéztetnek el, és ha tvszéki bírák kugliznak, ez nem történik a hiv. kötelesség hátrányára, hiv. aláírások pedig a kuglizónál épen nem teljesítetnek.

A Veisz Izraelné és társai elleni csalás és váltó hamisítási perében a kir. ítélő tábla ezen tvszék ítéletét feloldotta ugyan, a két vádlott nő közt létrejött vételi szerződés érvénye vagy érvénytelensége felett újabban hozandó ítéletének is valószínűleg a családi tényálladék hiányában, vádlottak a vád alól felmentendők lesznek. Vádlottak ellenében elég szigorú alkalmaztatott, sok ideig vizsgálati fogságban szenvedtek, közöttük egy alig néhány hetes csecsemőt szoptató anya is gyermekétől elszakított.

Izsák Józsefnek Farkas Ábrahám ellen emelt családi panasza, — mely úgy tüntetik elő, hogy a tvszék a csalók elleni vádakat elintézetlenül heverteti — mult év decz. 7-én 1155 feny. sz. a. büntényálladék hiányában elvetette, és e határozat szemben a kir ügyészséggel már jogerőre is emelkedett.

Lukucz Vaszilinak Farkas Áron elleni csalás miatt emelt panasza vizsgálat végett a halmi kir. jbiróságához tétetett át.

Kozma Pál kettős házasság megkísérlése miatt 2 hónapi fogságra ítéltetett, mely ügy a legfőbb ítélőszéken van, 7 hónapig tartott fogsága leginkább onnét terjedt annyira, mert ellene az iratokat a szatmárnémeti kir. tvszék utján kellett beszerezni.

Zugirások a pertárnok által el nem fogadottnak, Schönfeld Ábrahám a Skulteti elleni bünperben sikertelen beidéztetése miatt 20 frt. bírságban marasztaltatott el.

Kérjük a kir. tvszéki elnök urat, hogy részünkre a méltatlanul vádaskodó Lengyel János ellen példás elégtételt eszközölni méltóztassék. N.-Szöllös, 1873. febr. 11-én. Tar Gyula h. elnök.

702. és 728. sz. a. ügyiratokkal.

Jelentése a n.-szöllösi kir. jár. bságnak a kir. főügyész urhoz.

Sommás ügyekben bármely fél magát nem ügyvéd által is képviseltetni jogosítva van s így a kir. jbiróságok képviselőikül a nem ügyvédek is elfogadni kötelesek.

S minthogy a nem ügyvédek felszámított költségeinek mikénti megállapításáról törvényünk nincs, az eddigi gyakorlatnál fogva a nem ügyvédek munkadíjai és költségei megszokott állapittatni szűkebb korlátok között.

A 702. és 728. sz. a. ügyiratok nem egyébről szólnak, mint hogy az elrendelt biztosítási végrehajtások foganatosítottak.

Koffanovics Miklós mint Weisz Izraelné megbízott ügyvédnek 702. b. sz. a. beigtatott jkönyvi panasza folytán a városi ka-

pitány által a lefoglalt ingóságok czélba vett elárverezésének fel-függesztése iránt a városi előljárási megkerestetni szándékolta-tott, hanem a közben Koflanovics jkönyvi panaszát vissza vonta s így az ügy függőben maradt.

Hogy mi történt a lefoglalt ingóságokkal, arról a jbiróság-nak semmi tudomása nincs; annyi bizonyos, hogy azokat sem el nem árvereztette, sem azok árát el nem zsebelte.

E vád által jbiróságunk nem csak önkényes eljárás, hanem valóságos zsebmetszés és sikkasztással hamisan vádoltatik. Akarom hinni és bizton remélem, miként nsgod az ügynek tisztába hozat-alával nem fog késni, s a n.-szöllösi kir. jbiróságnak fényes és nyil-vános elégtételt szerezni. — 1873. febr. 11.

Ujhelyi András m. k.

702./1872. P. sz.

Végrehajtási jegyzőkönyv. Felvétel N.-Szöllösön 1871. évi okt. 5-én Weisz Izraelné felperesnek Braun Sámuel jelenleg már beregszászi lakos ellen 400 frt tőke és járuléki iránt 570. sz. a. kelt végzéssel elrendelt előleges biztosítási végrehajtás foganato-sítása felett.

Felperesi képviselő Jaczkovics János, helyettes Németh Já-nos; lefoglaltatott:

17 db őszi és téli mellény	3 frtjával	51 frt.
9 „ szövet nadrág	7 „	63 „
2 „ nyári nadrág	3 „	6 „
2 „ női rekli	4 „	8 „ stb.

Koflanovics ügyvéd, mint Weisz Izraelné megbízottja, 1872. évi márcz. 23-án felvett jkönyvben panaszkodik, hogy Maschekevics v. kapitány az 1/2 alatti zárt biztosítási végrehajtási jkönyv szerint ré-szére lefoglalt s Braun Károlynál hagyott ingóságokat megkárosítá-sára — minden birói eljárás mellőzésével — Valdman Pülöp javára elárvereztetni ohajtja, mely czélból az árverésre határnapul márcz. 27. napját tűzte ki; kéri a v. kapitányt eziránt kérdőre vonatni és az elrendelt árverést beszüntetni.

Ezen panaszát Koflanovics Miklós ügyvéd márcz. 24-én 1872. évben visszavonta jkönyvileg.

728./1872. P.

Biztosítási jegyzőkönyv, felvétel Nagy-Szöllösön 1872. évi márcz. 23. napján, Könyü Andrásnak Weisz Izraelné és Braun Sá-muel ellen 87 frt tőke és járuléki iránt elrendelt biztosítási ügyében a n.-szöllösi jbiróságnak f. évi 661. sz. a. kelt biztosítást elrendelő és

kiküldő végzése alapján. Jelenlevők: Jaczkovics János, Nagy József ügyvéd.

Kiküldött végrehajtó bíró felp. ügyvéddel, miután Braun Sámuel N.-Szöllösön nem lakik, — Valdman Fülöp helybeli kereskedő lakásán megjelent s miután neki a biztosítási végrehajtást felolvasta, kijelenté, hogy lefoglalandja azon ingóságokat, melyek Braun Sámuel által 1871. szept. 28-án 130 frt 75 kr követelés biztosítására kézi zálog gyanánt Valdman Fülöpnek átadattak, s a melyek alperes beleegyezésével f. év márcz. 26. és 27. napján árverés útján el fognak adatni, de csak annyiban, a mennyiben a zálogul szolgáló tárgyak értéke Valdman Fülöp követelését járulékaival együtt felülmulja.

A foglalás alá vett ruhaneműek, a mint az a fentérintett és Valdman Fülöp által felmutatott egyezségben elősorolva s bíróság megbecsülve vannak, következők:

1.	6 db	azur köpenyeg	becsértéke	50 frt.
2.	3	siszkin szövetű köpeny		45 "
3.	2	szürke posztó téli rokk		54 "
4.	3	plus		30 "
11.	2	nyári nadrág stb.		

Összesen: 308 frt.

A lefoglalt ingóságok továbbra is Maschekevics Sándor (ez ki van igazítva, mert eredetileg Valdman Fülöp volt írva) felügyelete alatt hagyattak, kötelességévé tétetvén, hogy a követelésen felül bejövő összeget az árverés után takarékpénztárba tegye s a könyvecskét a bíróságnál letétmenyezze, figyelmeztetett továbbá, hogy a lefoglalt tárgyakat megrongálni, vagy más uton mint a nyilvános árverésen elidegeníteni, sikkasztási büntetés terhe alatt tilos. — Az eljárásról Braun Sámuel posta útján értesítettik.

Jaczkovics J. végrehajtó bíró, Nagy József f. ügyvéd, Valdman Fülöp a jkönyvet szombat nap miatt nem írta alá, Maschekevics S. v. kapitány.

Jaczkovics János nyilatkozata.

Mellözve azt, valjon értek-e valamit a törvénykezési rendtartáshoz vagy sem, tagadom, hogy valaha vádaskodó ügyvédnek a bírói illetőség elleni kifogásait jkönyvbe nem akartam volna bevezetni, sőt ellenkezőleg Tüzes és Alexék ügyben alperesi ügyvéd Lengyel Jánosnak a bírói illetőség elleni kifogásait jkönyvbe vezetve, miután a bíróság iránt a hivatalos helyiségben illetlen s durva magaviseletet tanusított, a tárgyalást bírósán felfüggesztettem, s peres feleket személyes megjelenésre idéztem, mint ez a tárgyalási jkönyvből nyíltan kiderül.

Varga János által ellenem szórt aljas kifejezésekért nem késtem volna elégtételt szerezni, — az ügyet ellenében jogérvényesen megnyervén — azonban fájdalom! Varga Jánosnak meghalálózásával a sors abban megakadályozott.

Privát tudomásom van, hogy mint Weisz Izraelné megbizott ügyvédje Braun Sámuel ingóságait lefoglaltattam s egyuttal értesültem, hogy ugyanazon tárgyak Valdman Fülöp 150 frnyi követelésére kézi zálogként át lettek volna adva: és végül ugyanezen tárgyakat 728./1872. sz. végzés alapján Könnyü András megbizott ügyvédje Nagy József közbejöttével mint kiküldött felülfoglaltam.

Ezen ingóságokhoz Weisz Izraelnének és Könnyü Andrásnak törvényes, Waldman Fülöpnek pedig kézi zálogjoga volt.

Hallomásból tudom, hogy a fentebb nevezett felek ügyvédeknek kölcsönös belenyugvása folytán a Braun Sám.-tól elfoglalt ingóságok rendőri uton a N.-Szöllös városi kapitány által országos vásár alkalmával eladattak, miről a felvett jkönyvet E. alatt sikerült megszerznem.

Ezekből nyiltan kiderül, miként a 702—728./1872. sz. ügyiratok szerint lefoglalt ingóságok a n.-szöllösi kir. j.biróság tudta s beleavatkozása nélkül árvereztetett el, az a vételi árt fel nem kezelte s így el sem is zsebelhette.

Hogy ezen árverésnél nadrágot vettem volna, azt biztonssággal meg nem mondhatom, s azzal nem kérkedtem, jut ugyan eszembe, hogy egy országos vásárból inasom kíséretében hazafele jövén, láttam, hogy Nagy József és Koflanovics ügyvédek közbejöttével kész ruhákat árverel melyekből inasom számára egy nadrágot s mellényt 6 frtéért megvéve, távoztam.

Hogy a sok hamis vádaskodásoknak egyszer már vége legyen, esedezem msgod előtt, méltóztassék a szigoru vizsgálatot elrendelni s annak foganatosításával a többek között részemre is elégtételt szolgáltatni. — N.-Szöllös, febr. 12. 1873.

Jaczkovics János.

M á s o l a t.

C.

Árverési jkönyv. Felvétellett N.-Szöllösön 1872. márcz. 27-én tartatni szokott országos vásár alkalmával. Koflanovics Miklós mint a Weisz Izraelné megbizottja Nagy József felülfoglaló ügyvéddel előttem személyesen megjelenvén kijelenték, miként az előbb Weisz Izraelné javára lefoglalt s Könnyü Andrásné részére felülfoglalt, mint romlandó ingó tárgyak, dobszó utján elárvereztessenek, minek folytán az árverés következőkép foganatosított:

Tárgy		a vevők nevei
1. 6 azur köpenyeg	15 frt 3 kr.	
2. 3 tiplén szövetű köpeny	23 " 32 "	
3. 3 téli szürke rokk	16 " 1 "	
4. 3 plusz	15 " 23 "	
5. 1 huszárka	3 " 50 "	
6. 2 női rekli	7 " 5 "	
7. 1 őszi tavaszi rokk	4 " 10 "	
8. 6 magyar nadrág	10 " 12 "	
9. 3 pantalon	9 " 56 "	
10. 17 mellény	21 " 72 "	
11. 2 nyári magyar nadrág	2 " 95 "	
Összesen :	136 frt 9 kr.	

Miután több árverezni való tárgy kezeimnél nem levén, az árverezést befejezettnek nyilvánítom. Maschekevics kapitány m. k., Koflanovics Miklós m. k. ügyvéd, Nagy József m. k. Könnyü András és Valdman Fülöp ügyvéde.

A bejött vételárból Könnyü Andrásnak Weisz Izraelné és Braun Sámuel ellen bírósán megítélt követelése végkielégítéseül 117 frt 41 krt Maschekevics Sándor kapitány urtól fölvettem 1872. évi ápril hó 24-kén. Nagy József m. k. Könnyü András ügyvéde.

Árverésből bejött összeg :	136 frt 9 kr.	11 frt 56 kr.
Árverési költség	<u>11 frt 56 kr.</u>	87 frt — kr.
		<u>93 frt 56 kr.</u>
		136 frt 9 kr.
		98 frt 56 kr.
		<u>37 frt 53 kr.</u>

Jaczkovics János nyilatkozata.

Msgos főügyész ur! Lengyel Jánosnak 9382. sz. a. emelt panaszára adom elő.

A m. észak-keleti szerencs-királyházi vasutvonal megnyitásának ünnepélye 1872. évi októb. 16-án ment végbe, melyre én is hivatalos voltam.

Igaz, hogy ez időtájban a járásbíró szabadságon levén, így a kir. járásbírósnál magam valék.

Az is igaz, hogy ez napon két ügyben tanuhallgatás, 2 ügyben pedig tárgyalás volt kitűzve. A többi ügyvédekkel, Lengyel János kivételével, ki jelen nem volt, megegyeztem a tárgyalás elhalasztásában és az ünnepélyre, mint szintén meghívott vendég, kimentem.

E miatt Lengyel János ügyvéd engem a tvszéki elnök urhoz feljelentett, mely mulasztásért A. szerint kötelességem teljesítésére figyelmeztettem s most csodálkozással kell tapasztalnom, miként panaszló ugyanegy miatt két különböző helyen emelt panaszt.

Megemlítem, hogy a fentebb nevezett határnapra tűzött ügyeket a d. u. órákban teljesen elvégeztem, visszatérve pedig a Lengyel János ügyvéd által képviselt Mádi Andrásnak Vajda Bazil elleni ügyébe, — az nem volt más mint becsületsértést boszuló kereset, melyben felperes még 1872. nov. hónapban a bíróság előtt személyesen megjelenvén, keresetét beszüntette B. szerint, ez is mutatja, hogy panaszló legkisebb hátrányt annyival inkább kárt nem szenvedett.

Február 12-én 1873.

Jaczkovics m. k.

1929./1872. P. sz. Az ezen nyilatkozatokhoz csatolt mellékletek rövid tartalma.

A.

Bukovszky Gy. semmiségi panasza. A signaló ügyvéd Lengyel János bírósán megintetik a bírói tekintélyt sértő szavakért. A nagyszöllősi kir. tvszék 1872. máj. 4.

B.

7020./1872. A m. Curia mint legfőbb ítélőszék Lengyel János ügyvédnek nyelvváltási ügyét, melyben Ugocsa megye törvényészéke 1871. évi nov. 17-én az általa Bukovszky Gy. nevében Egri Endre és neje ellen folytatott zárlati ügyében beadott semmiségi panaszban használt kitételek miatt 100 frt nyelvváltásban elmarasztalta — indokaiból helyben hagyta. Jammiczky, előadó.

D.

15707./1872. bf.

Bukovszky Gy. magánvádlónak a Weisz Izraelné féle bűnügyben a pesti kir. ítélőtábla következő végzést hozott: Weisz Izraelné és társai ellen csalás és csalásbani részesség iránt lefolyt bűnügyben hozott első bírósági ítélet a kir. ítélőtábla által feloldatván, fellebbező ügyvéd a reá kiszabott 100 frt nyelvváltáságnak 25 frtban leszállítása mellett, kifizetésére ítélte. Ostffi Pál, előadó.

E.

43437/P. 1872.

Ibrányi Dánielnek Lengyel János és Dosdomik János alpe-resek ellen 100 frt becsületsértési bírság iránt a n.-szöllősi kir.

jbíroság előtt folyamatba tett som. perét, melyben eljáró bíróság 1-ső r. alperest a birság alól felmentette, 2-od r. alperest 100 frt birságban elmarasztalta; a kir. tábla (és Curia) ellenben 1-ső r. alperest marasztalta el a 100 frt becsületsértési birságban. — Lehoczky Kálmán, előadó.

F.

Végrehajtási jegyzőkönyv.

Végrehajtást szenvedő tárczáját azzal mutatta elő, hogy abban van ugyan 7 frt, de az neki előlegül van fizetve és azért azt lefoglalni nem csak nem engedi, hanem bárki legyen az, a ki tárczájához nyulni merészkedik, azt pofon veri. Ezzel lakából eltávozott.

I.I.

8974./1873.

A kir. főügyésztől.

Tek. Lengyel János h. ügyvéd urnak,

N.-Szöllösön.

Értesitem az ügyvéd urat, hogy m. kir. igazságügyminiszter ő nmtsga folyó 1873. évi július 18-kán 22,745. sz. a kelt kegyes rendeletével az ügyvéd ur által a nagy-szöllői kir. törvényszék, ügyészség és járásbírótság ellen emelt panasz következtében eszközölt nyomozatra vonatkozó összes iratokat a hozzám benyújtott halasztási kérvénnyel együtt — a halasztási kérelem mellőzésével — a beregszászi kir. tvszéknek a végből méltóztatott leküldeni, hogy az ügyvéd ur ellen ott folyamatban levő bünvádi eljárás újabb feljelentésére is kiterjesztessék. — Budapesten, 1873. aug. 1.

Kozma Sándor s. k.,
kir. főügyész.

K.K.

Méltóságos kir. főügyész ur!

6698./873. sz. a kelt felhívására a n.-szöllői kir. törvényszék, ügyészség és járásbírótság ellen legfelsőbb helyen támasztott vádjaimra vádlottak által méltóságodhoz terjesztett mentegető nyilatkozataik felett észrevételeimet midőn tisztelettel előterjeszteném, nem

mellőzhetem el mindenek előtt botránkozódásomat kinyilatkoztatni vádlottak által használt mód és irány felett, melylyel mentegetődzéseiket, jobban mondva embertelen rágalmozásaikat méltóságod elé terjesztették. Valóban hallatlan s a maga nemében páratlan hivatalnoki stylus, minőt még soha hivatalnok felsőbbségéhez használni nem merészkedett. Hajlandó vagyok hinni, hogy felsőbb helyen számított elnézés következtében használták előterjesztéseikben azon szennyes irányt.

Önmön becsérzetem tiltja, hogy észrevételeim előadásában vádlottjaim által használt irányt kövessem. A közmondásként madarat tolláról, embert szaváról lehetővé megismerni, legkevésbé sem kívánok Plátó tollatlan állatainak azon osztályához soroztatni, melyhez mentegetődzők tartoznak.

Mellőzve tehát vádlottjaim vakmerő rágalmaikat, az általam felállított vádpontokhoz szorosán tartozó nyilatkozataikra észrevételeimet következőkben terjesztem elő.

Vádlottak beösmerték azt, hogy a megyeház kertjében, tehát a törvényszék és ügyészség hivatalos helyiségén kuglizót állítottak köz-költségen és ott mindnyájan rendszeren minden nap kuglizni szoktak, ezt azonban szabályrendelettel nem tiltott cselekménynek lenni állítják. Igaz lehet, miként szabályrendelet nincs arra, hogy hivatalnok, különösen kir. bíró hivatali helyiségén, hol legfontosabb és legnemesebb hivatását gyakorolja, ne játszó, ne kuglizó; de hogy ez illetlen sőt botránkos, tehát nem szabados cselekmény, azt hiszem, minden jóra való hivatalnok és kir. bíró beláthatja; ilyen önmagából kifolyó illemre szabályrendelettel tanítani kir. bírót nem volna egyéb, mint a bíróságnak lealacsonyítása. Valóban még megéri a n.-szőlősi közönség, hogy a kir. bírák csapszékét, sörcsarnokot fognak a kuglizó mellé felállítani, ha ugyan még eddig fel nem állították; — hisz ez sincs szabályrendelettel tiltva, a kuglizásban elfáradva, — kivált ebben a kholerás időben — ártalmas vizet inni; és a bor, pálinka, vagy ser jobban elszibbasztja a kuglizásban felhevült vért és ekként eltompittatván, talán alkalmasabbá teszi a munkára a bírót, ergo hivatás teljes bíráink gondolkodás-módja szerint ha már kuglizót állítottak fel hivatali helyiségekben, kell hogy csapszékét is állítsanak fel. Van remény, hogy ez is be fog következni. — A kir. ügyész Jelenffi Kornél ur elnöklete alatt a folyó év nyarán ivó, alias korhely kompánia alakult s tagjai olyanok, kiknek sorába önérettel bíró egyén nem sorakozhatna; alig van közöttük kit rendszeren mint izgága korhely embert, a fogadóból ki ne dobtak és meg ne ütlegeltek volna. És hogy ezen rendre emelt ivó korhely kompánia tagjait minden közönséges ember megismerhesse, fekete selyem anyagból készült alján egy ujnyi széles veres posztóval szegélyezett, kellnerhez illő sapkát hordanak, a kir. ügyésznek, mint a jeles rend érdemes főnökének, sapkája duplán van veres posztóval szegélyezve. — Igaz, arra sin-

csen szabályrendelet, hogy kir. ügyész ivó korbély kompánia tagja, vagy épen feje ne lehessen, de hogy mégis egy ilyen korbély kompániabeli tagság, vagy még inkább főnökség a kir. ügyészségnek becsületére nem válik, ezt csak olyan nem látja be: ki hivatali teendőjét irnokára bizza, maga ahhoz mit sem értvén.

Arra nézve, hogy vádlottak hivatalos órákban is kugliztak és a kuglizónál hivatalos atáírásokat is teljesítettek, az általam hivatolt két lelkész minden bizonynyal kihallgathatók, mert azok semmi esetre hamis vallomást, — melyre megfognának esküdni is — nem teendenek. Ezen lelkészek erkölcsének megbirálására vádlottak illetékesek nem lehetnek.

Vádlottak megmondták ugyan számát, hogy hány ügydarabot végeztek el az elmúlt év folytán és hány ülésben vettek részt stb; lehetséges, hogy igazat adtak elő, de azt már restellték számokban kimutatni, hogy hány ügyet végeztek el érdemlegesen, a mi tulajdonkép a verbum regens. — Hogy érdemlegesen nem nagyon sok ügyet végeztek el, kitetszik vallomásukból, mely szerint „egy néhány ügyet végeztek el érdemlegesen.“ Munkásságukat nem az határozhatja meg hány nyomtatott és az irnokok által betöltetni szokott egyöntetű végzésnek irták alá neveiket, hanem az: hogy hány ügyet intéztek el érdemileg. Az 5—6 ezer szám közül, mely a n.-szöllősi kir. tvszék igdatói hivatalába évenként beérkezni szokott, alig van egy ezer érdemileg elintézendő ügy: tehát alig esik egy-egy bíróra 200 db érdemileg elintézendő, tehát munkát igénylő ügy; és ha hogy ily csekély számú ügy mellett is érdemileg elintézetlen ügy marad hátralékban, az nem lehet egyéb, mint bűnös hanyagság jele. — a. alatt csatolom azon letárgyalt ügyeimet, melyekben érdemleges ítéletet — némelyekben több mint egy év óta — hasztalan várok. Ezen adat nem csak azt igazolja, hogy vádlottak rossz bírók, hanem azt is, miként valótlanságot adtak elő midőn azt irták: hogy minden ügyeimet lehető gyorsasággal elintézték.

Hogy a Weisz Izraelné és társai elleni csalás és váltóhamisítási perben panaszlott tvszék vádlottakat botránkozásra méltólag és bűnös indokból mentette fel, kitetszik a következőkből:

Weisz Izraelné n.-szöllősi lakos kereskedő, Heller Ábrahám alkuszszal egyetértve, mintegy 15 ezer frtot vett fel kölcsön több egyénektől részint váltó, részint kötvényre. Nevezett nő, hogy hitelezőit megkárosítsa, önmaga pedig joggatlanul gazdagodjék, összes ingó és ingatlan vagyonát leányára Weisz, helyesebben Grósz Málira ruházta, ki is az ingatlanoknak nevére történendő átírása iránt kérényét a telekhivatalhoz be is adta, az ingóságok és boltbeli árucikkek tulajdonába pedig a boltfirmának nevére lett átváltoztatásával lépett. A hitelezők megértvén ezt s miután lejáratához közelegő követeléseik kifizetésére nézve Weisz Izraelné akként nyilatkozott, hogy ő most már vagyontalan nő, összes vagyona nevelő leányára van át-

- ruházva, tehát fizetni képtelen; az összes hitelezők egyenkint, legelőbb is általam képviselt Bukovszky György n.-szőlősi gk. esperes — ki jóhiszeműleg 630 frtot kölcsönzött Weisz Izraelnek — fenyítő eljárást indítottak Weisz Izraelné és büntársai ellen, kérvén Weisz Izraelné birtokának Weisz Málira kérelmezett átírásának megakadályoztatását, illetőleg annak megsemmisíttetését. A fenyítő per
- b. folytán vádolt Weisz Málinak kivett hitelesített vallomását ide b. alatt azért csatolom, hogy az összes bünper-iratok nélkül is át méltóztassék látni, mennyire botrányos az ezen vallomásra bazirozott
- c. ítélet, mely is ide c. alatt csatoltatik.

Ezen ítéletet botrányosabb színben ölti azon körülmény, hogy a fenyítő per folytán Weisz Izrael 237. bf. szám alatt panaszt emelt Heller Ábrahám ellen, csalással vádolván őt és előadván, hogy neki 500 frtot ígért csak hallgasson és a jóhiszemű hitelezők tervezett ki-játszását ne akadályozza. Ezen panasz még csak meg sem vizsgál-tatott.

Nagy József ügyvéd 147. fenyítő szám alatt jelentést tett, előadván miként Weiszné és Heller Ábrahám előtte többször oda nyilatkoztak, hogy a panaszosoktól felkölcsönzött pénz még nagyobb kamatra ki van adva b. Perényi Zsigmond és Aladár uraknak, és még is Weiszné és Heller ugy a fenyítő per mint a követelések megítélése végett polgári bíróság előtt indított per folytán makacsul tagadták, hogy panaszosoktól pénzt vettek fel kölcsön és a beperesített váltókat aláírták volna.

A botrányos ítélet hozatala után pedig vádoltak felmentetvén Weisz Amalinak b. alatt tett s a bűnösséget egyébként félremagyarázhatlanul megállapító nyilatkozata alapján, a feljegyzett bünper Weisz Izraelnek Weisz Amálira átruháztatni kért birtokáról letörültetvén, s Weisz Amáli b. alatt tett nyilatkozatát az ítélet hozatala után revocalván, Weisz Izraelné birtoka Weisz Amálira telekkönyveztetett, melynek következtében a jóhiszemű hitelezők, különösen Bukovszky György megítélt 630 frt követelését maig sem kaphatja meg, mivel a kielégítési végrehajtás alapjául vett ingó és ingatlan vagyonokhoz Weisz Amáli igényt jelentett be, daczára, hogy b. szerint igényéről lemondott, és e lemondás következtében mentetett fel c. szerint. Panaszlott tvszék midőn ily előtte jól ismert körülmények között is az általa hozott sérelmes ítéletnek a kir. tábla által feloldása után is azt merészli msgod elé terjeszteni, hogy ő másodszor is vádoltakat felmenteni, valóban többet mint gonoszszágot árul el.

Megemlítendőnek találok ez alkalommal azt, hogy Heller Ábrahám vádolt, Bodoki Lajos kir. tvszéki birónak intim barátja, sőt jóltevője. Midőn nevezett bíró N.-Szőlősrre telepedett mint ügyvéd, összes vagyonát magával hordá batyujában, a lakosságnak nyelvét nem értvén, Heller Ábrahám, mint tolmács és kliensfogó haszonrészt

mellett szolgálatába szegődött, és egy évtized alatt Bodoki ur Heller Ábrahám pártfogása következtében vagyonos emberré lett.

Figyelmet érdemel azon körülmény is, hogy a bünper folytán vádlottak, különösen Veisz Izraelnének pártfogó ügyvéde Ilosvai Bertalan, — Tar Gyula bíró urnak apósa volt.

Hogy ha msod igazán akarna, a mint hivatásánál fogva akarnia is kellene a Veisz Izraelné és társai elleni fenytő és ezzel kapcsolatos polgári perekkel megösmerkedni, több oly büntető jogi eseteket fedezne fel, melyek a híres szegedi bünpert sokban tulszárnyalják.

Izsák Józsefnek, Farkas Ábrahám elleni bünyfenytő ügynek akénti elintézése, mely szerint vádlott büntényálladék hiányában felmentetett, és ezen ítélet a kir. ügyészséggel szemben jogerőre emelkedett, panaszlott tvszék és ügyészségnek csak vádolására szolgál, annál is inkább, mert ezen bünyű szabályszerűleg nem tárgyalatott le, a végtárgyalásra sem én, mint vádló ügyvédje, sem maga vádló meg nem idéztetett, sem a hozott felmentő határozat velem, avagy képviseltemmel, a mai napig sem közöltetett, tehát még a felebbezési jog sérelmével is áll kapcsolatban ezen ítélet, mely hogy mindenestre a Veisz Izraelné és társai elleni ügyben hozott ítélethez hasonló lehet, a panasz tárgya, és az annak alapján tett összes bírós eljárás és intézkedésnek bonczolás alá vételéből bizonynyal kitünik.

Kozma Pál ügyében, hogy mennyire bünyösen járt el panaszlott tvszék, az ügy állása eléggé kitünteti, ugyanis: Kozma Pál csizmadia mester, őt neje hütlennül elhagyván, miután a házassági végelválasztási keresetet megindította a szatmári volt megyei tvszék előtt, lakását áttette N.-Szöllőstre, itt megösmerkedett egy leánnyal, s abban a hiedelemben lévén, hogy mint ref. vallásut, a szatmári tvszék előbbi házassági köteléke alól hamar feloldandja, csaknem kedvese szüleinek unszolására jegyet váltott, a jegy váltáson, — mely egyébiránt legkisebb egyházi szertartás nélkül ment végbe, jelen volt a nagy-szöllősi város kapitány Maschekovics Sándor is. A nőjegyes szülei az egymásnak házassági ígéretet tett fiatalokat kihirdettette, melynek végbementé után a szülők az esküvőre is kitzették a határnapot. Kozma Pál azonban több tanuk jelenlétében kinyilatkoztatta, hogy mig a szatmári tvszékről a kérelmezett végelválasztás meg nem érkezik, addig ő házasságilag nem köttetheti egybe magát jegyesével, s megszorgalmazandó a folyamatba tett házassági végelválasztatását, elment Szatmárra, s mig oda járt, összes holmiját, mely egy ládába volt elzárva, Maschekovics kapitány elvitette jegyese apjához, midőn pedig haza érkezett, Maschekovics kapitány még bizonyos összegről szóló kötlevelet is csikart ki Kozma Páltól, mondva, hogy ha a követelt kötlevelet, mint kárpótlást azért, mert jegyesét azonnal nejévé nem teheti, — kiállítja, miután jelenleg készpénze nincsen, akkor ládáját holmijával visszakapja, miután pedig Kozma Pál — bár a követelt kötlevelet kiállította, ládáját azonban vissza

nem kapta, nemcsak, de a kiállított kötlevel ellenében be is peresített — e miatt panaszkodni merészkedett, Maschekovics Sándor kapitány, — ki köztudomás szerint több év óta tiltott házasságban él szolgálójával, kívül már több gyermeket is nemzett, törvényes nejét pedig Husztra, szüleihez kergette, — vádat emelt a nagyszöllősi kir. tvszék előtt, mondván, hogy Kozma Pál kettős házasságot kísérelt meg, és nehogy vádlott megszökjék, ajánlá annak letartóztatását. —

Midőn tehát panaszlott bíróság Kozma Pált kettős házasság megkísérlése indokából vizsgálati fogságban 7 hónapig gyötörte, és őt még kezességre sem akarta szabad lábra helyezni, Maschekovics kapitány embertelen bosszuja eszközévé alacsonyította magát.

Hogy a zugirások mily csalásokat követnek el, Skulteti Alajos zugirász példája eléggé mutatja. Kérem ezen zugirász ellen, Schönfeld Ábrahám nevében általam panaszlott tvszékhez betérjesztett bünvádi panaszomat megtekinteni és az abban előadott ügyet bírálathoz alá venni.

A bírósági rendezés és kinevezés után, minden ügyvédből lett bíró, addig kezelt ügyeit más ügyvédre bízta, Tar Gyula kir. bíró ur azonban összes ügyeit, melyeket mint ügyvéd kezelt, továbbra is megtartotta magánál, és hogy azokat önmaga kezelte, sőt újabb ügyeket is vállalt, apósa Ilosvai Bertalan a signaturát csak színleg teljesítette, kitűnik a következőkből: a n.-szöllősi kir. tvszék előtt 1880/882. P. sz. a. Szele Károly és társainak Főris Lajos, Gábor és Sándor ellen folytatott birtokperben előbb Ilosvai Bertalan szerepelt mint ügyvéd, később letévén Skulteti Alajos, — Tar Gyula patvaristája a censurát, azontul a per Skulteti Alajos neve alatt folytatatik. Ezen per 1872. évi aug. hóban indított meg, tehát akkor, midőn Tar ur már kir. bíró volt. Ezen ügyben, valamint a többi más ügyekben is a pertári jegyzőkönyvben Ilosvai nevét, ugyszinte a beadott periratokra is Skulteti írta, miből világos, hogy Ilosvai csak névleg szerepelt mint ügyvéd, a valódi ügyvéd maga Tar kir. bíró volt. Ezen hiedelemben volt és van az egész nagyszöllősi közönség, mely hiedelem még a közetkező körülményben is talál igazolást.

1872. évben, mindjárt a bírósági szervezet után Fazekas János f.-pataki lakos a n.-szöllősi jbiróság helyiségében Nagy Miklós nagyszöllősi lakos ügyvéd és Markovics Benő kir. jbirósági írnok jelenlétében Skulteti Alajos ügyvéd után tudakozódott, és midőn én azt mondtam neki, hogy N.-Szöllősen Skulteti nevű ügyvéd nem létezik, azt felelte, hogy neki egy hajdu azt mondta, hogy Tar Gyula urnak van ügyvédsegédje, a kire ügyeit bízhatja, tehát ő azért keresi Skulteti ügyvédet. Nemcsak én, de az ezen előadáson jelen voltak is abban a meggyőződésben voltunk, hogy Tar bíró ur még hajduk közbenjárásával is fogja a clienseket, és az ügyeket Skulteti Alajos patvaristája által apósa firmája alatt kezelteti.

Figyelmet érdemel még azon körülmény is, hogy valamennyi urbéres tárgyaláson, hol Ilosvai mint ügyvéd szerepel, jelen van Tar ur is. Mit kereshetne Tar ur mint bíró ezen tárgyalásokon, ha hogy Ilosvai csak névleg nem szerepelne mint ügyvéd.

A bírósági szervezet után Tar Gyula urnak patvaristája Skulteti Alajos mint önálló ügyvéd kezdett működni, ügyvédi irodát tartott, és hogy főnökéhez közel legyen, elhagyta anyja házát és Tar Gyula bíró urhoz közel fogadott magának lakást, és a bíróság elnézte, hogy ügyvédi meghatalmazás, sőt szokásos ügyvédi ellenjegyzéssel kereseteket adjon be és azokban mint jogosult ügyvéd szerepeljen, így a többi között Weisberger Sámuel zemplénmegyei sztarinai lakosnak Kallós Pál és neje Révész Mária elleni perben Skulteti Alajos ügyvédi ellenjegyzéssel igazolási keresetet adott be a nagy-szöllősi tvszékhez, bár hogy akkor még ügyvédi jogosultsággal nem bírt.

Mi illeti Tar Gyula urnak azon dicsekvését, hogy a közönség inkább szerette ügyeit az ő iskolájából kikerült Skulteti Alajosra bízni, mint más rendes ügyvédre, különösen reám; csak annyit jegyzek meg, hogy mit nyert azon szánandó ember, ki ügyeit Skulteti Alajos zugirászra bízta, kitetszik Schönfeld Ábrahámnak esetéből. És hogy Skulteti Alajos zugirász nem hiába került ki Tar ur iskolájából, valamint hogy a mester is érdemes tanítványára, Markovics Salamon példája mutatja, kinek több rendbeli elvállalt birtok pereit Tar Gyula ur 6 évig sem indította meg, hanem érdemes tanítványával együtt csak csalogatás és biztatgatásokkal álltatták őt, — természetesen nem valami becsületes czél és indokból — míg végre Markovics Salamon megeléglvén a mester és tanítvány működését, az ügyek kezelését reám bízta, ezen előadottak igazolására szolgáljanak d. e. az ide d. és e. alatt mellékelte eredeti levelek.

Azon vádamra, — miként panaszlott tvszék területén bírói elrendelés nélkül árverés tartatik és a bejött pénz elzsebeltetik — adott feleletből panaszlottak bűnösségök a legkétségbevonhatlanabbul kitünik, ugyan is: panaszlott kir. jbiró ur maga vallja, miként a 702 és 728 sz. a. lefoglalt ingóságok, hogy hol vannak és azokkal mi történt? nem tudja, annyit bizonyosan tud, hogy azokat sem el nem árvereztette, sem azok árát el nem zsebelte.

Az aljárásbíró pedig himezve hámozva a dolgot, azt mondja, hogy ezen érdeklött tárgyak rendőri uton árvereztettek el. — És miért rendőri uton? mily iratokban találhat ez igazolást?! — A mellékelte árverési jegyzőkönyvből, — mely, ha ezen panaszomat elő nem terjesztem, soha világot nem látott volna, az tűnik ki, hogy csak a 728 sz. a. lefoglalt, illetőleg felülfoglalt tárgyak adattak el, és miután ezen jkönyvben a vevők nevei elő nem fordulnak, jogom van kételkedni, hogy az abban kitett áron adattak el a tárgyak. — Hol vannak már most a 702. sz. a. lefoglalt ingóságok eladásából bejött pénz? mert hogy ezen ingóságok is eladattak? Kétségtelen, mennyi-

ben a bíró ur közleménye szerint Koffanovics Miklós ügyvéd az ezen tárgyak rendőri utoni elárvereztetése ellen tiltakozást adott be, mit később visszavont.

A közlött árverési jkönyv szerint az árverésből bejött pénz tesz	136 frt. 9. krt.
árverési költség	11 frt. 56 kr.
állítólag kiízetett	
Könnyü Andrásnénak	87 frt.
kérdés, hol van a felmaradt	37 frt. 53 kr.

Azután a 728. sz. a. eszközölt bírós biztositási foglalás alkalmával bírósan azon intézkedés tétetett, miként a Veisz Izraelné és Könnyü Andrásné javára felülfoglalt tárgyak csak annyiban fognak elárvereztetni, mennyiben zálogjogot nyert Valdman Fülöp 130 frt. 76 kr. követelése fedezve leend, miért is az árverésen bejövendő pénz, illetőleg többlet, takarékpénztárba fog tétetődni. Midőn tehát ezen törvényes bírós intézkedések daczára a lefoglalt ingóságok a bíróság hallgatag beleegyezésével rendőri uton elárvereztetett és a befolyt pénz rendeltetése helyére nem téteményeztetett, bajos meghatározni, a bíróság vétkesebb-é, vagy az eljáró ügyvéd, vagy mindketten egyformán bűnösök és megbüntetésedők. Mellesleg megemlítem még, hogy a kérdéses ingóságok rendőri uton elárverezője Maschekovics városi kapitány több ízben mint zszindely és téglá tolvaj bünper alatt állott, ügye azonban nem a törvényszék, hanem mint csekélység csak a n.-szöllősi járásbírótság előtt tárgyalatott. Ezen bűnügyek mikénti letárgyalásával megösmarkedni, egy kir. főügyészre nem lehet érdektelen dolog, miután N.-Szöllősen igen értenek hozzá, a tanuvallomásokat nem hiven vezetni jegyzőkönyvbe.

Megemlítem még azt is, hogy a kérdéses, rendőri uton elárverezett ingóságokból bejött pénznek panaszlott bíróság előterjesztése szerint történt elosztása, illetőleg osztozkodása miatt a jogos követelő Valdman Fülöp, időközben megállapítást nyert, pénzéhez nem juthatott.

Ott, hol nervusrei — pénzről van szó, és a bírósan megállapított követeléshez azért nem juthatni, mivel a pénzt az állam által az igazság kiszolgáltatására rendelt közegek kezei között és szeme látára sikkad el, csak azon állam igazságkiszolgáltatásának legfőbb őrei előtt lehet csekély és figyelmet sem érdemlő cselekvény, mely államban tekintélyes státusférjak nyílt vallomásuk szerint ázsiai állapotokra találni, sajnos — gyakori dolog.

Hogy kir. ügyész ur. — Fehér Ueger Grigor és fia Vaszilt boszszuból, — hogy a fenforgó panaszt előterjesztém, — újból vizsgálati fogságba záratta, III. sz. a. panaszlottak által csatolt jkönyv kétségtelenül igazolja. Hogy az ezen jkönyvben felhozott indokok csak ürügyek voltak vádlottak újból vizsgálati fogságba vettetésére eléggé

igazolja azon körülmény, hogy ezen ujabbi vizsgálati fogságuk 3 holnapig tartott.

És még elég insolidus volt kir. ügyész ur ezen szánandó emberek nevében hamis tartalmu nyilatkozatot venni ki és a tek. kir. tábla fegyelmi bírósága előtt bemutatni, miként ezen emberek a rajtok elkövetett embertelen bánásmódért legkevésbbé sem panaszkodnak, azért kir. ügyész ur ellenében semminemü elégtételt nem kívánnak.

Valóban azért, mert kir. ügyész ur hivatali kötelességét nemcsak botránkozásra méltólag teljesíti, illetőleg nem teljesíti, hanem még hamis tartalmu okmányokat is szerkesztet és használ fel bírának félrevezetésére, nem érdemelte meg őt buzgó- alias hivatasos hivatalnoknak tüntetni fel. Kinyilatkoztatom, miként a kir. tábla fegyelmi bírósága elébe, Jelenfi Kornél ur által terjesztett, mindkét rendbeli bizonyítvány hamis, azok tartalma valótlan.

Panaszlott tvszék elnöke által A. B. D. E. F. alatt csatolt okmányok gyalázatomra teljességgel nem szolgálnak. Ily bírósággal szemben egy ügyvédnek, — kinek nemesak az a hivatása, hogy a jogot szárazon védelmezze, de a gázságot, — habár a bíró által is követtetett el, — sőt ez esetben még inkább ostorozza, az ugynevezett nyelvváltsági büntetést — főleg ily államban mint a mienk, — kikerülni bajos dolog, mert ha valahol, itt nagyban talál igazolást a közmondás „varju varjunak nem vájja ki a szemét.“

Mindenesetre ezen okmányok panaszlott bíróság elkövetett hivatali bűnös visszaéléseit nem menti.

f. g.

Az f. g. alatt közlött okmányokból panaszlott bíróság eljárásaira következtetést vonni, mtsgod és a tisztelt fegyelmi bíróságra bízom, azon megjegyzéssel, hogy a g. alatti alázatos folyamodás következtében hozott ítélet és végrehajtási eljárásról tudomást szereznem nem leend felesleges dolog. És hány ily absurd eljárást tanusított már e panaszlott bíróság, — melyet még az orthographia ösmeretében is sok oskolás gyerkőcz megszegyenithetne. Hogy mtsgod és a tiszt. fegyelmi bíróság, panaszlott bíróság magán tetteik után is jellemők és becsületességökre következtetést vonhasson — következöket adom elő:

Bukovszky György n.-szöllősi gk. esperes 1871. év őszén megvásárolt özv. Pataki Jánosnéól egy kules erdő részt, és bár vevő a vételi árt teljesen kifizette, eladónő az erdőrészt vevő birtokába boesátani nem akarta, azt Egri Endre kir. tvszéki bíró ur óhajtván megszerezni. E miatt Bukovszki és Patakiné között per jött létre, melynek következtében Bukovszky a vásárolt erdőrészt legfelsőbb bíróságilag megnyerte. Egri Endre, hogy a legfelsőbb bíróságilag megnyerendő erdőrésztől Bukovszkit elüsse, és a legfelsőbb bírósági ítélet érvényét meghiusítsa, az eladó Patakiné belegegyezése nélkül, Dancs András és Bodoki Lajos kir. tvszéki

h. bíró közvetítése mellett a peres erdőrész felett adásvevési szerződést állított ki. És hogy az ekként, Patakiné tudta és beleegyezése nélkül létrejött vételt a telekkönyvben Egri Endre magára telekkönyveztetesse, az ide h. alatt csatolt nyilatkozatot állíttatta ki Dancs András által. Ezen nyilatkozat a telektörvények értelmében bekebelezés eszközlésére alkalmas okmány nem volt ugyan, de hogy azzá váljék, Kornis Ferencz tvszéki elnök ur azt előttemezte, és miután a tvkönyvi referens Székely István, daczára ezen tekintélyes előttemezésnek, a tvkönyvi bekebelezést ily semmit érő okmány alapján nem akarta elrendelni, — Kornis Ferencz és Egri Endre urak rimánkodtak neki, mondván, hogy ez egyszer nézzen tul a törvény kívánalmain, és a közlött nyilatkozat alapján rendelje el a bekebelezést. Hogy a bünös alappal bíró ezen bekebelezés csakugyan ily módon ment végbe, kérem Székely István — jelenleg kir. tvkönyvi igazgatót a n.-szöllősi tvszéknél kihallgatni, ki nekem ez esetet később elbeszélé. Bokovszky ur miután a közlött semmitérvő és hamis nyilatkozat alapján a birtok Patakinéra, és ezzel egyidejűleg Egri Endre és nejeére telekkönyveztetete, időközben legfelsőbb bíróságilag is megnyert és kifizetett erdőrészéhez nem juthatván, Kornis Ferencz, Egri Endre, Bodoki Lajos tvszéki elnök és bírák és Dancs András, valamint Pataki Jánosné ellen fenytő pert indított.

És hogy Pataki Jánosné tudta és beleegyezése nélkül állította ki Egri Endre a kérdéses erdőrésznek magára történt átruházását, kérem Ujhelyi Bálint és Lázár T.-Ujhelyi lakos, birtokos urakat, és Ferencsik András sz.-v.-ardói gk. lelkész urat eskü alatt kihallgatni, sőt ezen előadott körülményre kérem magát Patakinét is eskü alatt kihallgatni, és pedig, miután Patakiné igen koros nő, óhajtható volna kihallgatását mielőbb eszközlésbe venni.

i. Az ide i. alatt csatolt telek iv B. lapján láthatólag 5–6 sorszám alatt Ujhelyi Bálint és Lázár a 3 sorszám alatt Ujhelyi Lőrinczre kebelezett és erről egyidejűleg 4 sorszám alatt Ujhelyi Juliára átkebelezett összes birtoknak telekkönyvi tulajdonosaivá lettek. —

Négy év multával 1870. évben a telekhivatal, kinek vezetője akkor is a fentebb említett Székely István volt, id. Ujhelyi Sándor által kiállított egyszerű nyilatkozat alapján az 5. és 6. számok alatt már Ujhelyi Bálint és Lázárra bekebelezett tulajdonjogot 7. 8. 9. 10. sorszámok alatt többekre, és végre az egészet egyidejűleg 11. sorszám alatt Ujhelyi Lőrinczre kebelezettte át, ez azután bírós árverés folytán 12 sorszám alatt Egri Endrére kebelezetttetett át.

Egri Endre kir. tvszéki bíró ur, hogy Ujhelyi Bálint és Lázár urakat 5. és 6. sorszámok alatt bekebelezett tulajdonaitól megfoszsa, Ujhelyi Friggyessel egyetértve, id. Ujhelyi Sándor által kiállított

- egyszerű nyilatkozat alapján hivatali állása és a hivatalnokokkal cimborasága útján a 7. 8. 9. 10. és 11. sz. alatti bekebelezéseket eszközölte. Azután Ujhelyi Frigyes által bepereltette Ujhelyi Lőrinczet és hogy ezt a megindított per meg ne lepje, hozzá Ujhelyi k.
- k. Frigyes az ide k. alatti levelet küldötte, melynek eredetije nálam van. Ezen levél következtében természetesen Ujhelyi Lőrincz nem védekezett s a keresetben elmarasztatván, végrehajtás alapjául Ujhelyi Bálint és Lázárnak 5. és 6. sorszámok alatt bekebelezett tulajdonaik — melyek telekkönyvi jogfosztó csin elkövetése által Ujhelyi
1. Lőrinczre tábláztatott — vétetett és elárvereztetvén az ide l. alatt csatolt árverési jkönyv tanusága szerint Egri Endre ur vette meg potom áron. Ezen árverési jkönyvből igen sok tanuságot merithetni, ugyanis ezen árverésnél a panaszlott bíróság tagjaiból 3-an szerepeltek mint főtényezők, u. m. Bodoki Lajos, Egri Endre és Jaczkovics János. Továbbá Egri Endre mint felperes Ujhelyi Frigyes engedményese szerepelvén, a birtokot pénz nélkül vette meg, illetőleg Ujhelyi Bálint és Lázár urakat telekkönyvezett tulajdonaiktól tiltakozások daczára is megfosztotta, a jogszolgáltatás közegeit használván fel eszközül. Hogy Egri ur pénz nélkül vette meg a kérdéses birtokot és az egész bírós árverés csak komédia volt, kitetszik onnét is, hogy a telekhivatalnál semmi nyoma sincsen annak, hogy ő a vételi összegből csak egy krt is letéteményezett volna, már pedig bírós árverés útján szerzett birtok vételi ára mindenkor a telekhivatalnál fizetendő le és azután történik vevő nevére az átkebelezés hivatalból.

Miután pedig Egri Endre az l. alatti árverési jkönyvben tett nyilatkozata daczára is, az időközben lejáratott urbéri rendezés és arányosítás folytán Ujhelyi Bálint és Lázár urak 5. és 6. sorszámok alatt bekebelezést nyert tulajdonaikat az általa eszközölt 12. sz. a. bekebelezésnél fogva követelte; Ujhelyi Bálint és Lázár — kiknek jogaikat az urbéri per folyton is én védelmeztem, általam kitörlési keresetet indítottak a kérdéses telek iv B. lapján 7. 8. 9. 10. és 11. számok alatt eszközölt bekebelezések ellenében. Hogy msod és a tisztelt fegyelmi bíróság ezen ügyben elkövetett hivatali eljárás bünyöségéről még jobban meggyőződhessek, kérem ezen általam kezelt, Ujhelyi Bálint és Lázár nevében Egri Endre és társai ellen folytatott tkkvi kitörlési perrel megösmerkedni, mely már régen le van tárgyalva, ítélet azonban maig sem hozatott benne.

Panaszlott tvszék, mint csödbíróság néh. Szentpály László csödtömegét elárvereztette a nélkül, hogy a prt. 432. §. rendelete szerint a bekebelezett zálogbirtokosokat erről értesítette volna, még pedig az első árverésen becsáron alól adatta el a tömeget, melynek vevője itt is Egri Endre ur volt és az árverésen potom áron megvett ezen birtokon a csöd örököseivel megosztzkodott, a zálogjogot nyert hitelezők pedig mindnyájan kárba maradtak. Megérdemli a fáradsá-

got a közző és emberiség tekintetéből is ezen csődtömeg elárvereztetésével megösmerkedni.

1867. évben Vászka János és Király Pál Tamás-Váraljai lakosok 2 turczi embert megöltek fényes nappal, tanúk szemeláttára, a gyilkosok elfogattak és vizsgálati fogságba zárattak, honnét nem sokára Egri Endre ur mint megyei tisztii főügyész szabad lábra bocsátotta és azóta az egész ügy feledésnek van adva, sőt a megyei levéltárban még nyomára sem akadhatni ezen gyilkossági bűnügyiratoknak.

A folyó év Husvét Nagy-Péntekén Nagy Gyula kir. tvszéki jegyző kocsisát megölte, daczára ezen elkövetett roppant bünténynek ő tovább is viszi hivatalát, nem csak mint jegyző, hanem mint bűnügyi vizsgáló bíró is.

Az 1849-ki évek után a megye közönsége magtárt állított N.-Szöllös városában, hol a megyeház padján több ezer köböl élet lett összehordva, mennyiben az intelligensek által indítványba hozott ezen humanus czél létesítésére a közlakosok kényszer eszközökkel is szorítottak. Most már a több ezer köböl életből egy szem sincsen, a megye legtekintélyesebb családai által szélyel hordatott és nincs ki az illetőktől számon kérné, mert ki ezt tenni merészelné, az halálfia lenne.

Mindezeket azért sorolom elő, hogy tudja meg msgod miként Ugocsa megyében a vagyon, szabadság és élet nincs biztonságban. A fosztogatások, telekkvi hamisítások, emberölési büntények a jogszolgáltatás firmája alatt, az igazságkiszolgáltatás kezelői által követtetnek el.

Ez előtt 2 évvel panaszt emeltem az igazságügyminiszterium előtt, Egri Endre akkor volt megyei főügyész ellen, hogy egy előkelő jómódu gazdát törvényes ok nélkül és törvényes idézés mellőzésével bekísértetett és hamis vallomástételre kényszerített. Panaszom eredménye az lett, hogy Ugocsa megye volt bizottmánya egy ülésben, — melyben mindössze két egyén volt jelen, t. i. az elnöklő főispán Lónyay Albert és az előadó Hagara Miklós, — Egri Endrét felmentette, eljárását helyeselte. Ezen rendkívüli jogtalan határozatot fellebbezem a vizsgálatot elrendelő igazságügyminiszterhez, fellebbezésem azonban maig is elintézetlen hever.

A folyó év folytán kétszer emeltem panaszt a belügyminiszterium előtt Maschekovics Sándor városi kapitány ellen, mert a tolvajokat pártolja, azokat nem hogy üldözné, de sőt szökésöket elősegíti. A belügyminiszterium vizsgálatot rendelő intézkedésének semmi eredménye sem lett.

A most fenforgó panaszt a tvszék, ügyészség és jbiróság ellen előterjesztém az igazságügyminiszter mint a jogszolgáltatás legfőbb öre előtt; és bár a valóságban kézzelfogható és mindenkor megszemlélhető büntényeket adtam elő, és már ide s tova egy éve hogy pa-

naszomat előterjesztém, az eredmény mindössze annyi: hogy vádoltak engem az erkölcsiség legalantibb fokán állónak és a közönséges gonosztevőnél gonoszabbnak elnevezni elég vakmerőek voltak és hivatali hatalmuknál fogva, mely úgy látszik még magasabb hivatali hatalomban is nyer gyámsolt, annyira üldöztetem, hogy kénytelenítve lettem családomat elhagyva Pestre menekülni, hol — hogy életemet fentarthassam — ügyvédi irodában mint napszámos dolgozom.

Abban a hiedelemben vagyok, hogy a hazának bármely polgára jogositva van az állam által a jogkiszolgáltatás vagy az a feletti örködésre hivatott közegektől eljárásukról számot kérni. Kinyilatkoztatom, miként ha msgod, mint arra hivatott főközeg, a fenforgó panaszomnak gyors és sikeres elintézését nem eszközöli, én msgodat a haza, a nemzet színe és közvélemény előtt felelősségre vonandom.

Hogy msgod és a tisztelt fegyelmi bíróság meggyőződjék arról, mennyire méltatlan és sérelmes vádoltak által a közönséges gonosztevőnél gonoszabbnak neveztetésem stb. m. alatti bizonyítványokat csatolom hitelesített másolatban. Ezen okmányok eléggé igazolják, miként vádoltakkal szemben távolról sem mondható nekem „medice cura te ipsum,“ tehát vádoltak az őket megillető czimeket illeték-telenül alkalmazták reám.

Kérvén felszámított költségeimnek megállapítását, maradtam Pesten, aug. 4. 1873.

teljes tisztelettel

Lengyel János m. k.
ügyvéd.

L.L.

35 267
1873.

Magyar királyi igazságügyminisztérium.

Lengyel János n.-szöllősi ügyvéd által. a n.-szöllősi kir. törvényszék, ügyészség és járásbiróság ellen több rendbeli hivatali vétéségek és büntettek miatt a mult év folyamán emelt panasz tárgyában az előnyomozás a kir. főügyészség útján eszközöltetvén, annak folyama alatt panaszló egyetlen oly körülményt sem igazolt, a mely miatt a n.-szöllősi kir. törvényszék, ügyészség vagy járásbiróságnak valamely tagja ellen, fegyelmi uton eljárni lehetne, sőt panaszló ügyvédnek minden állítása rágalom gyanánt tűnik fel. — Ugyanazért, s miután a nevezett ügyvéd ellen folyamatban levő bűnügyek ellátására mult évi 6711. és 19,671. sz. a. kelt rendeleteimmal a beregszászi kir. törvényszék lett kiküldve, a bűnvádi eljárásnak ezen újabb bűnjelenségre is leendő kiterjesztése vágett, az előnyomozási iratok ezen törvényszéknek megküldettek. — Minthogy pedig nevezett ügyvéd, ügyvédi minőségénél fogva a bíróság iránt tartozó tiszteletnek durva

mégsértése által ügyvédi tiszte s esküje ellen is cselekedett, s miután hasonló cselekményekért már több ízben a törvényszék által meghatározott pénzbírságra, sőt legújában a pesti kir. ítélőtáblának f. évi 14,946. sz. alatt hozott ítéletével — ugyancsak hamis vád bünténye miatt három havi fogságra is ítéltetett, annál fogva őt, az 1804. ügyvédi utasítás alapján, a n.-szőlősi kir. törvényszék területén, az ügyvédség gyakorlatától ideiglenesen felfüggesztendőnek találtam. Miről elnök urat oly felhívással értesitem, hogy erről a vezetése alatti kir. törvényszéket és az annak területén levő kir. járásbirós igokat tudósítsa; ezen rendeletem másolatát pedig a nevezett ügyvédnek haladéknélkül kézbesítvén, az ennek megtörténtét igazoló kézbesítési ívet az eszközötteknek feljelentése mellett mielőbb terjessze fel. Buda-pest, 1873. november 24. Dr. Pauler Tivadar.

M.M.

318/
1872.

Helyhatósági bizonyítvány.

E folyó év október hó 31-kén 1697. kir. tszki fenytő ügyszám alatti rendeletre: Ugocsa megye N.-Szőlős városa előjárósága által hivatalos hitelességgel bizonyíttatik az, hogy itt lakos t. Lengyel János hites ügyvéd ur — itteni kitünő jó családból származott és nagy vagyonos nejéhez — ki e város közönsége előtt közkedvességben nőtt fel — minden vagyon nélkül költözött városunkba ezelőtt mintegy 1 és $\frac{1}{2}$ évvel; — ide jövetelétől olta semmiféle felsőbb tekintélyt s hártárt nem ismerő önérdekében nagyot álmódosása magaviselete s feszült hirtelenkedő erkölcsisége miatt e város, de különösen intelligens osztálya közönsége előtt megvetve van, — a mely miatt szünet nélkül ingerült s boszus állapotában meg gondolatlan feladások eszközlője. N.-Szőlőson, 1872. év november hó 2-kán. Valdburger Sebestyén mk. főbiró. Maschekevicz Sándor mk. v. kapitány. Papp Ferencz mk. városi jegyző. (p.h.)

N.N.

Kivonat az Egri Endre elleni fegyelmi vizsgálati jegyzőkönyvből.

Domanics vallomása.

Adott-e be Lengyel János ügyvéd ur által panaszlevelet az igazságügyminisztériumhoz vagy nem?

Adattam s illetve én szólítottam fel L. J. ügyvédet, hogy

nevemben egy folyamodványt irjon az igazságügyminisztériumhoz, de tartalmára nem emlékszem.

Jelen feleletet a küldöttség kielégítőnek nem találván, vádlóhoz több kérdéseket intézett, melyekre felelet :

A vármegyeház előtt azt mondtam Dorogi Mihály hajdu-nak, ki bekísért, hogy talán jó volna nekem előbb a mngam ügyvéde Lengyel Jánoshoz elmennem — de Dorogi nem bocsátott. — Dorogi ellenem semmi erőszakot nem használt, mi együtt jó barátságban vagyunk.

Ez után az urak megérkezvén, én a hivatalos szobába be-mentem, melyben ketten voltak: a tőfiskális és Kozma Károly esküdt, de én velem csak Kozma ur beszélt, ő hallgatott ki egy kötelezvényre nézve, melyről az volt a kérdés, vajjon nem hamis-e? — Az egész kikérdeztetés alatt a főfiskális ur velem közvetlen egy szót sem beszélt, mert hozzám oroszul csak az esküdt ur beszélt, míg a főfiskális ur mindig magyarul szólott az esküdt urhoz, melyet azonban én nem értettem.

Ezután Lengyel János ügyvédemhez mentem, ki haraggal fogadott engem a miatt, miért nem ő hozzá mentem először, hogy a megyeházához ő is eljött volna velem. Ezután kérdezte, hogy ott mi történt velem s én néki a fentebbieket elmondván, ő erre azt felelte, hogy ezt nem hagyja így, hanem felir a minisztériumhoz érlette, mire én azt feleltem, ha az ur jónak látja, nem bánom irjon.

A folyamodásnak vádló neve lévén aláírva, az abban foglaltak mind a vádló nevében mondattak el? mit felel rá?

Én előttem a folyamodást az ügyvéd ur el nem olvasta, én nem tudom hogy mi van benne. (Felolvastatik és megmagyaráztatván előtte a folyamodvány) — azon megjegyzést teszi a folyamodványra: mikép őtet Lengyel János ügyvéd meg nem értette, mert nem tud jól oroszul és ez okon állhatnak a folya-modás kitételei ellenkezésben az igazsággal.

Lengyel János nyilatkozata.

Miután a vizsgáló bizottság előtt sem mint vádló sem mint vádlott nem állok, a feltett kérdést félrevetve, nyilatkozatomat következőkben adom elő:

Kifogásolom a t. m. bizottmány eljárását. — A jog és igazság érdekében mint ügyvéd kötelességszerűleg kifogásolom azért, mert a t. bizottmány vádlott t. főügyésznek a legsértőbb iránylyal irt nyilatkozatát — melyben nemcsak a vizsgálatot elrendelő igazságügyminiszter urat a legkiméletlenebbül támadta meg, de ellenemben is a legaljasabb és teljesen valótlan rágalmakat szórta, — tetszéssel fogadta, miért is a saját kebeléből kirendelt vizsgáló küldöttséghez irt

végzésében előlegesen is a vádat teljesen alaptalannak és rágalomnak nyilatkoztatta, mi által a vizsgáló küldöttségre nyomást gyakorolt, és mintegy értésére adá, hogy a vizsgálatot oly irányba vezesse, miként a már előre rágalomnak nyilatkoztatott vád, olyannak tűnjék fel.

(Félbeszakítás.)

Előadott és előadandó nyilatkozatom legkevésbé sem kíván sértő lenni senki irányában, hanem egyedül a jog és igazság érdekében őszinte nyilatkozat. S miután igazságügyminiszter ur az ügy mibenlétéről tudomást kíván szerezni, azért kívánja az összes ügyiratok felterjesztését, mindenestre érdekében áll tudni, minő eljárás történt a fenforgó ügyben. — Következésképp a vizsgáló küldöttségnek nem áll jogában engem nyilatkozatom tételében félbeszakítani; — hogy nyilatkozatom helyes-e és elfogadható-e, annak megbirálása nem áll a t. küldöttség jogában. — És én tisztelettel felkérem a küldöttséget, hogy nyilatkozatom tételében félbe ne szakítson és meg ne zavarjon, mert különben én e teremből eltávozom és nyilatkozatomat közvetlenül fogom felterjeszteni az igazságügyminiszter urhoz. — Kinyilatkozatom, hogy miután vádlott t. főügyész a megye első alispánjával 2-od fokú vérokokosságban áll, a 2-od alispánnal sógori viszonyban, a megye tisztikara legnagyobb részével és a megyei bizottmány nagy részével rokoni összeköttetésben áll, várható nem volt részemről, hogy a fenforgó ügyben részrehajlatlan eljárás és intézkedés fog tétetni; mindazonáltal, miután a panasz tárgya oly világos és kézzelfoghatólag bebizonyítható volt, nem kívántam előlegesen kifogásolni a megye bizottmányát az előadott panasz kiderítésének eszközlése iránt.

Kifogásolom a vizsgáló küldöttség eljárását, mert meghívott ugyan a vizsgálatra, de még is az első kihallgatás eszközlésénél engem a teremből eltávolított azon állítólagos indokból, hogy jelenlétem vallomást tevőre nyomást gyakorolhatna; én nekem pedig okom van hinni, hogy éppen ellenkezőleg a vizsgáló küldöttség kívánt pressiót gyakorolni vallomást tevőre. Miért is el nem ösmerem, hogy vallomást tevő akként adá elő vallomását, miként az a jegyzőkönyvbe bevezetve van, vagy Domanics Vaszil félelemből nem vallá be az igazat, mert én be tudom igazolni és annak idején beigazolandom, hogy Domanics Vaszil a tényt tökéletesen úgy adá elő, mint az a panaszlevélben van előadva. — Egyébiránt Domanics Vaszilnak vallomása összehasonlítva vádlott főügyész nyilatkozatával, a különbség nem oly kiverít, mint azt a küldöttség talán látni kívánja. Ezt kívánom demonstrálni is, de hogy ezt tehessem, kell hogy a vallomásokot komoly megfontolás alá vegyem, a mire pedig csendes magány kívántatik: miért is tisztelettel kérem az iratokat nekem kiadatni.

Miután a küldöttség nem érzi magát jogosítva az okmányok kiadására, de továbbá nincsen is meg a logikai lehetőség

arra, hogy ezen okmányoknak bármínemü magánosságban történt combinatiója által nyilatkozó Lengyel János a fentebb általa ígért demonstratiót megtehesse, az irományok ki nem adása esetére pedig ő a további nyilatkozatot megtagadta: annál fogva az ő ellenében e vizsgálat ő általa félbeszakítottnak nyilváníttatik, ez érdekében további intézkedés végett a tettes m. bizottmány kérvén fel.

Nagy-Szóllóson 1871. szept. 14. Hagara Miklós k. elnök, Kalós Pál főszbiró, Nagy Miklós ügyvéd, Csepés Péter k. tag, Lengyel János m. p.

Megjegyzendő, hogy Vankay János küldöttségi tag a jegyzőkönyvet magáévá nem tehetvén, azt alá nem írta.

O.O.

Tisza-Ujhely, decz. 14. 1873.

Tekintetes ügyvéd ur!

Megdöbbenéssel vettük a tudósítást, hogy a fondorkodásoknak sikerült itt ott befejezéshez közel álló peres ügyünk védelmétől a tekintetes ügyvéd urat miniszteri rendelettel eltüntetni, lehangoztásunk tető fökre jutott, midőn átgondoljuk, hogy egy más ügyvéd, ha szinte újból áttanulmányozza is, — minő hangulattal fogja vezetni a sok intriguak ellenében, hanem ha beleegyezni méltóztatik, egy folyamodást akarnánk beadni az igazságügyminiszterhez, hogy ezen befejezéséhez közel álló peres ügyünk védelmére a tek. ügyvéd urat engedélyezze. — Becses válaszát kérve maradtam, tek. ügyvéd urnak aláztos szolgálja Ujhelyi Lázár m. k.

Melléklet az U. alatti adathoz.

---

1. szám.

(lásd az S. alatti adatot.)

---

2. szám.

(lásd a T. alatti adatot.)

---

3. szám.

5616./872.

Ő felsége a Király nevében a n.-károlyi kir. törvényszék ügyvéd Lengyel János által képviselt Nyikora Ádám felperesnek ügyvéd Ferenczy Sándor által védett öreg Erdei János alperes ellen az ez által indított és makacssági ítélettel befejezett per megújítása iránti keresetében, melyben az első bíróság által 1870. évi 1420. számé ítéletet a pesti m. kir. ítélőtábla 34,574./870. számú végzésével a perújítás kérdését eldöntve az érdemben feloldá a megejtett tanuvallomások után az alant írott helyen és időben tartott nyilvános ülésben következőképen

Ítélt.

Ujító felperes Nyikora Ádám az ellene ör. Erdei János alperes illetőleg anya perbeli felperes által támasztott becsületsértési kereset terhe alól feloldatik, egyszersmind most nevezett Erdei János köteleztetik a C. szerint ujító felperes által fizetett 41 frt 61 krt különbeni visz végrehajtás terhe mellett 15 nap alatt megtéríteni s a perbeli költségek kölcsönös megszüntetése mellett ujító felperesi ügyvéd díja 32 frt 42 kr, alperesi ügyvédé saját feleik irányában 46 frtokban állapittatván meg.

Indokok.

Az alapperbeli és a követelés tárgyára nézve, a 34,574./870. számú kir. táblai végzés alapján megtartott tanuzásból kiderülvén, miszerint ujitó felperes alperes ellen csakis az előljáróság előtt tett panaszt, olyképen, hogy pénze eltolvajlója lenne, mennyiben ily gyanu kifejezése csak bünvizsgálat megindításának szolgáltathat alapot s ezt peres felek között fenforgott akkori viszonyból s körülményekből kiindulva tenni jelenlegi felperes jogosítva volt s miután a bünvizsgálat idáig be nem fejeztetett, mivel panaszt tevő rágalmazása kiderített voltna, alperes becsületenitással nyilvánosan illetettnek nem tekintethetvén, a már 497./869. P. számú jogerőre jutott ítélet következtében végrehajtás utján bevett birság és költségek összegének 41 frt 61 kr bani visszatérítését ítéletileg kötelezni kellett.

A perbeli költségek megszüntetése a per körülményeinél fogva történnén, az ügyvédi díjak megállapítása a törv. rdt. 252. §-ára fektetetik.

Mely ítélet Lengyel János felperesi ügyvédnek a n.-szöllősi, Ferenczy Sándor ügyvédnek a szatmári kir. járásbiróság utján kézbesítetteti rendeltetik.

A n.-károlyi kir. törvényszéknek 1872. évi márcz. hó 12-én tartott üléséből. Szögyényi, elnök. Nagy László, h. jegyző.

4. szám.

24,780./873. szám.

Ő felsége a Király nevében a pesti kir. ítélő tábla Lengyel János ügyvéd által képviselt Nyikora Ádám ujitó felperesnek, Ferenczy Sándor ügyvéd által védett Erdei János ujitott alperes ellen becsület-sértés iránti ujitott perét, ítéletet hozott: A perujtási kérelemnek az első bíróság hallgatóság helyt adván és ez egyik fél által sem fellebbeztetvén, e részben a neheztelt ítélet érintetlenül, egyebekben pedig azzal hagyatik helyben, hogy a felek képviselőinek saját felek irányában tulságosan megállapított munka díjai a prt. 252. szakasza szerint hivatalból 25 – 25 frtrá szállittatnak le; mert a kihallgatott tanuk vallomásaiból kitünik, hogy ujitó felperes a községi előljáróság előtt panaszként adta elő vádját ujitott alperes ellen, ez által panaszával az illetékes bírósághoz utasittatván, ezzel a kerületi szbiró elé járult, ujitott alperes pedig azt, hogy ezen vád alól teljesen felmentetett és ártatlannak nyilvánítottatott volna, be nem bizonyította; a miért is az eljáró bíróság ítéletét érdemileg ezen indokoknál fogva helyben hagyni kellett. — Kelt Pesten, 1872. évi szept. 9-én. Ráth Károly m. k. a pesti kir. ítélőtábla elnöke, Lehoczky Kálmán m. k. előadó.

5. szám. (Nincs meg.)

6. szám.

Másolata a vádpontoknak, melyeket nt. Mihályi Lőrincz jóodi esperes segédlelkésze Lengyel János ellen a ft. püspöki kormányhoz felterjesztett.

1) Mert fentnevezett segédlelkész ur a jóodi népnél tett azon agitatioi következtében, miszerint ne fizessenek 1 frt 50 kr ágybért, még június 11-től kezdve sem nem fungalt sem nem fungal.

2. Mert az ügy élére állván, erőnek erejével akarja létesíteni, hogy Jóod mindkét templomában külön isteni szolgálat tartassék. Én pedig nem egyezhetvén bele parochusi jogaimnak ezen nagy megsértésébe és nem akarván kiadni a templom kulcsát, a népet tévutra vezetve, ellenemben felizgatja.

3. Mert t. segédlelkész ur hiv követője levén t. Simon János volt jóodi ideiglenes lelkész politikájának, ki első plánumát adta a két parochiának két külön szolgálattétellel és ezen értelemben szőtt és folytonosan élesztett izgatásokat ő nem csak pártolja, hanem sokkal nagyobb rombolással véghez is viszi.

4. Mert t. segédlelkész ur nem akar a jóodi parochustól függni, hanem követel vele egyenlő parochusi jogokat és ugyanazért homlok-egyenest ellentétbe teszi magát, eszközül tevén magát, némely román ellenes egyéneknek, kik felhasználják őt a félrevezetett nép vezéréül és a reactio fejéül, hogy így a szakadás által fentartassék egy örökös zavar és forrongás a közönségben.

Ezen vádpontok t. testvérségeddel azért közöltetnek, hogy azokra feleletét mielőbb hozzám beadja. 1862. okt. 7. Pável Mihály máramarosi püspöki helyettnök.

7. szám.

Nagyságos és ft. kanonok prépost ur! Egy sajátságos ügyben jövök nagyságoddal levelezésbe. — Nagyságod egyik unokahugának férje tiszt. Lengyel János szamos-ujvári megyebeli áldozár ur és mondhatni sorsüldözte volt jóodi káplán ide feljött, hogy panaszos ügyét a főkormányzók útján döntesse el. — Nekem ezen fiatal és tehetséges papi ember igen megtetszett, — mondhatom derék fiu. — Bajának levezető csatornájaul azt választottam, hogy a n.-várad g.c. püspökkel msgos Pappszilágyival megyéjébe átvéttem. — De most van még egy bökkenő és ezt nagyságodnak kell legyőzni. A n.-várad megyebeli özvegyek pénztárába kell Lengyelnek 400 frtot cautiokép

befizetni vagy biztosítani. — A szegény fiutól nem telik; és miután annyi kegyelmével élt már nagyságodnak, kérni sem meri. — Teszem hát helyette én; és igen szépen felkérem nagyságodat: tegye meg ezt az áldozatot, soha sem bánja meg, mert egy jó fiut boldogít fel. — Nekem pedig bocsásson meg, hogy életemben először is praesta quaesumus levéllel jövök. Bécs, jul. 1. 1863. nagyságodnak alázasatos szolgája Korizmics Antal m. k. Referendarius.

8. szám.

Bizonyítvány.

Máramarosmegyében kebelezett Jóod helységben lakó alólirt földbirtokosok ezen nyilatkozatunk által bizonyítjuk: miszerint tisztelendő g. c. segédlelkész Lengyel János ur, ki a mult 1872-ik év május hó 8-tól a folyó év május hó 15-ik napjáig Jóod helységben mint segédlelkész hivataloskodott, ezen hivataloskodási ideje alatt: példás morális magaviselete — tudományos, sokoldalú szép műveltsége, szerény, józan és kellemetes társalgása, mint egyházhivatalnok hűveivel való szelid, nyájas, oktató bánásmódja által, a köztiszteletet, szeretetet, s hozzá való ragaszkodást, annyira tudta mindnyájunknál kiérdemelni, hogy körünkől való nem várt elmozdittatását nemcsak hogy igen sajnáljuk, de kipótolhatatlan veszteségnek is nyíltan bevallani mit sem kételkedünk.

Kelt Jóodon, május hó 20-án 1863.

Saploneczay Imre m. k. Sólcz Ede m. k. Szaploneczay Sándor m. k.

9. szám.

Alólírott hitelesen bizonyítom, hogy jogvégzett Lengyel János ur — nálam előbb mint ügyvédi gyakornok, később mint ügyvédi segéd 1867. évi febr. 1-től foglalkozván, képességének, ügyességének és szorgalmának kitünő jeleit adva, — bármely megbízásaimban a leghűségesebben és becsületesen járt el — mivel, s magasbb képzettségénél fogva erkölcsileg fedhetetlennek nyilvánítva — mint olyat, a legméltóbb ajánlatra érdemesítem.

Kelt N.-Váradon, aug. 1-én 1868.

Benyó Mihály m. k.
köz- és váltó ügyvéd.

10. szám.

Alólirott ezennel bizonyítom, hogy Bagotai Lengyel János ur mult 1868-ik évi aug. hó 1-ső napjától mai napig joggyakorlaton nálam lévén, ezen idő alatt magát mind a reá bizott joggyakorlati munkálatoknak szorgalmatos teljesítése, s a jogtudományokban való jártassága, — mind erkölcsi magaviselete által annyira kitüntette, hogy mind azoknak, kiktől jövődöbeli előmenetele függ, mint szorgalmas és jogi tudományokban jártas egyént lelkiösmertesesen ajánlhatom.

Miről adom ezen bizonyítványomat saját ügyvédi pecsétemmel megerősítve. Kelt Szatmárt, 1869-ik évi márcz 31-én.

Böszörményi Elek
köz- és váltó ügyvéd.

11. szám.

932/871. Bf. szám.

Bizonyítvány.

Melynél fogva Lengyel János hites ügyvéd kérelme folytán, hivatalosan igazoltatik, mikép alant irt bünfenyítő tvszék előtt folyamatban volt formás bünperekben, — kérelmező több vádlottak részére védő ügyvédül kineveztetvén, — védiratai összeállításánál a bűnyügekbeni jártasságának dicséretes jelét adta, s szakképzettsége által a megyei bünfenyítő tvszéknek elismerését érdemelte ki.

Miről részére jelen bizonyítvány kiadatik.

Szatmármege bftó tvszékének Szatmáron, 1871. jul. hó 28-án tartott üléséből. — Nőéh János m. k. tvszéki h. elnök, Papp László m. k. aljegyző.

12. szám.

5123/873. polg.

Hivatalos bizonylat.

A beregszászi kir. járásbiróság által előterjesztett kérelem folytán hivatalosan igazoltatik, miként Lengyel János n.-szöllői ügyvéd ezen kir. járásbiróság előtt felek képviselése tekintetéből több alkalommal megjelent, s magát mindenkor az illem határai között tartotta, s a bíróság iránt kellő tiszteletet tanusított, s oly eset, melynek

következtében a trdt 118 §-a alapján birsággal lett volna sulytandó, ellene mind ez ideig elő nem fordult.

Kelt Beregszász, a kir. járásbiróságnál, 1873. évi jun. hó 17-én.
Szarka László.
kir. jbiró.

13. szám.

Alólirt kir. járásbiróság részéről hitelesen igazoltatik, miszerint Lengyel János ugocsamegyei n.-szöllősi lakos, köz és váltó ügyvéd ur e kir. járásbiróság előtt tartott tárgyalások alkalmával, a jbiróság irodájában tanusított illedelmes magaviselete, értelmes előadása, és ügyvédi szakképzettsége miatt e kir. járásbiróság elismerését és becsületét vivta ki maga részére.

Mely bizonylat nevezett ügyvéd kérelmére ezennel kiadatik.

Kelt Huszton, a kir. jbiróságnál 1873-ik évi jun. 6-án. Seján Antal m. k. kir. aljársbiró.

14. szám.

Alólirt Ugocsamegye N.-Szöllős mezővárosa képviselő testületének tagjai ezennel hitelesen igazoljuk, szükség esetén hittel is erősíteni készek vagyunk, hogy mióta Lengyel János hites ügyvéd ur városunkban megtelepedett, közönségünk előtt erkölcsi tekintetben fedhetlen és józan; — politikai tekintetben higgadt és kifogástalan; társadalmi tekintetben szerény, nyájas, illedelmes, mindenkit megbecsülő magaviselete által tüntette ki magát. Mind ügyvéd, személyválogatást nem ösmerő szigorú részrehajlatlansága, — a reá bízott ügyeknek szorgalmas és buzgó kezelése miatt általános elismerést és közbecsületet vivott ki a maga részére.

Ha e tekintetben — mint értesültünk, — ellenkező bizonyítvány adatott volna ki a városi előljáróság által, ez azon körülménynek tulajdoitandó, hogy Bukovszky György helybeli lakos gk. esperes, és özv. Pataki Jánosné között folytatott birtokperben nevezett ügyvéd ur felperest mint ipát képviselvén, ezen perben alperesként több tekintélyes hivatalnokok vonattak be, kiknek a városi előljáróságra pressiót gyakorolni kényelmes helyzetök vala.

Miről kiadtuk jelen bizonyság levelünket nevünk aláírásával megerősítve.

Kelt Nagy-Szöllősön, 1873. június 7. Nagy Miklós ügyvéd nagy-szöllősi lakos, mint képviselő tag. Niczky István m. k. állatorvos. Papp János m. k. Csépes András m. k. Csaszin Mihály. m. k.

Ezen bizonylatot azon megjegyzéssel írom alá, hogy nem is hihetem, miként ezzel ellenkező tartalmu más bizonyítvány kiadott volna.

Zeisler Sámuel, kereskedő és birtokos, városi képviselő tag.
Klein Ábrahám kereskedő és képviselő. Kohn Mózes bőrkereskedő és városi képviselő. Neufeld Mózes, mint városi képviselő. Funtek Áron, mint városi képviselő.

15. szám.

Bizonyítvány.

Alólirott tek. Lengyel János ügyvéd ur megkeresésére bizonyíthatom azt, hogy N.-Szöllösön lett megtelepedése óta vélem mint ügyvédtársam s peresfelek képviselője érintkezvén, mindenkor tőle a legnagyobb illemmel való fogadtatásban részesítettem, ügyvédi teendőiben pontos, szorgalmas és gyors felfogással járt el, s mind azt, mit kartárs iránt méltányosság tekintetéből kívánhattam, előzékenységgel megadva, így közöttünk a legjobb egyetértés létezik. Nagy-Szöllös, 1873-ik év, ápril 25.

Vankay János m. k.
ügyvéd.

A fentebbi nyilatkozatokat pontról pontra magamévá teszem és contestálom. Május 7-én, 1873. Nagy Miklós ügyvéd, N.-Szöllösön. Csépes Péter ügyvéd Nagy-Szöllösön.

A fentebbieket magam részéről is szives készséggel igazolom.
Nagy-Szöllösön, 1873. jun. 4.

Morvay Béla, ügyvéd.

A fentirtakat egész készséggel magam részéről is igazolom.
N.-Szöllös, 1873. jun. 6.

Koflanovics Miklós m. k.
ügyvéd.

16. szám.

Erkölcsei bizonyítvány.

Mely szerint n.-szöllösi lakos t. Lengyel János hites ügyvéd ur azon megkeresése következtében, hogy illetékes lelkesze helyett — mivel az nékie épen ipa, — részére egy erkölcsi bizonyítványt

adnék: hitelesen igazolom, hogy én nevezett ügyvéd urat itteni lakása ideje alatt úgy ismerem, hogy mind erkölcsi magaviseletét, mind politikai magatartását kifogástalannak állíthatom.

Miről, — a fentírtnak megkeresése nyomán és az említett okból — jelen bizonyítványomat kiadtam
Nagy-Szöllősön, 1873. jun. 9-én.

D o k t o r J á n o s s. k.
n.-szöllősi ref. lelkész és esperest.

17. szám.

682./k. i. 873.

Lengyel János n.-szöllősi lakos, birtokos és ügyvéd politikai magatartása feletti bizonylat kiadása iránti kérelme folytán, hivatalos tapasztalatból folyólag igazoltatik: hogy politikai magatartása higgadt ellenzéki.

Kelt N.-Szöllős, 1873. ápril 24.

E g r i K á r o l y,
kor. alispán.

Mellékletek a K.K. alatti adathoz.

---

a.

---

b.

Ad 143. bf. sz.

Vizsgálati jkönyv, felvétellett N.-Szöllösön 1872. év febr. 27-én Weisz Izraelné és társai elleni családi büntényben, Both Károly sz.-v.-ardói lakosnak f. évi 107. sz. a. beadott kérvényére kelt végzés folytán. A vádlottnő előállittatván, következőleg hallgattatott ki. Én még fiatal vagyok, szerencsétlenségemben kimondok mindent, a mint igaz, — én reám parancsolták azon váltó (400 frt) aláírását, az anyám Veisz Izraelné, és Heller Ábrahám és én, ki ennek következményeit, jó lesz-é az avagy nem, nem tudtam, mivel parancsolták, alá irtam. — Mint fentebb emlitém, az anyám épen ugy mint Heller, kényszerítettek arra engem, sokszor sirtam én azért anélkül, hogy tudtam volna, hogy azokból baj leszen, azonban engedelmeskednem kellett. Heller mindig azt mondta, hogy abból anyámmak haszna lesz. Midőn anyám Király István urat megkereste, a birtok átruházásának eszközlése végett, én utánam az aranyműves leányát elküldték, és én eljövén, sirva akkor is aláírtam a kérvényt, bár mondtam, hogy nekem a birtok nem kell, anyám azonban azt felelte, hogy azt azért teszi, mivel beteges, Király ur pedig, a mint aláírtam, azt mondá nekem, hogy már elmehetek, és ezennel kinyilatkoztatom, hogy nekem a birtok, a másé nem kell. én azt el nem fogadom. Veisz Máli m. k. a másolat hitelül Kallós Károly m. k.

---

c.

761/872. bf. Ő felsége a király nevében. Itéltetett Veisz Izraelné, Heller Ábrahám, Veisz Máli, Klein Izrael, Veisz Izrael, mindnyájan családi büntény, abbani részvét és közreműködéssel vá-

dolt n.-szöllősi lakosok a csalás bünténye alól próbák elégtelenségéből felmentetnek. 3-ad r. vádlott Veisz Máliának a vizsgálati iratok közt ad 143 bf. szám folyó év február 27. kivett önvallomása, s a 157. bf. szám folyó évi apr. 19-én felvett hitelesítési jegyzőkönyve nevezett vádlottnak a helybeli tkönyvi hatósághoz áttétetik. I n d o k o k : A vádlottak ellen feljelentett csalási bűnkisérlet a Veisz Máli kivett s meghitelesített önvallomásában foglalt kijelentése által elenyésztetvén, tekintettel vádlottak büntelen előéletére, a csalási bűntény vádja elól próbák elégtelenségéből felmentendők voltak.

Másolat hitelül Kallós Károly m. k.

d.

N.-Szöllős, 1871. jun. 26. T. Markovics Salamon urnak Hosszusaluban. A n.-gérczi s illetőleg turczi lakosok ellen indított 6 rendbeli rendes keresetei f. hó 25-én általam beadottak s azok Ugocsamegye tvszékénél 858. 859. 860. 861. 862. és 863. számok alatt igattattak be. Most tehát már nyugodt lehet, hogy terminust mennél előbb kapjunk a nevezett perekben: azaz én gondom leend! Tisztelettel Skulteti Alajos m. k. ügyvédjelölt s Tar Gy. ügyvéd helyettese.

e. (Nincs meg).

f.

2225/P. Mondoka János felperesnek, Boros Péter s társa alperesek elleni perében

Ő felsége a király nevében, a halmi kir. járásbiróság által

Itéltetett:

Felperes megháborított birtokába a tulajdonát tevő földbirtok körül sánczolási munkálat folytathatásába vissza helyeztetik, tartozván alperesek a felperes birtoka körülsánczolását 25 frt pénzbírság terhe alatt tűrni, felperestől elvett szerszámaikat, 2 kapát, 2 ásót, s egy fejszét visszaadni, 10 frt. kár és 14 frt 54 kr. perköltséget végrehajtás terhe alatt 8 napok alatt — különbeni végrehajtás terhe alatt — megfizetni.

Mert:

Alperesek a becsatolt vétbizonylat igazolása szerint kellő megidéztetésök daczára, a tárgyalási határnapon a kitűzött órán tul még 2 órai várakozás után sem személyesen, sem megbízott által meg nem jelentek — a miért is a ptr. 111. §-ához képest elmaradás in-

dokából el voltak marasztalándók. Batares 1872. jul. 6. Sereghy Sándor m. k. eljárásbíró.

(P. H.)

g. (Nincs meg).

h.

(lásd az I. alatti adatot).

i.

107.

Nagy-Rakasz.

A)

Ujhelyi'sches Familie vertreten durch Ujhelyi Alexander wohnschaft in T.-Ujhely.

I. Adeliges Gut.

O. Z.	L. Z.		Joch
1.	139.	Mühle Nr. 35.	40
2.	147.	Jägers Haus Nr. 11. mit Garten	1200
3.	203/a	Wiese	1200
4.	207/a	Wiese und Acker	3
5.	237.	Wiese und Gebüsch stb. stb.	1500
59.	247/c		
60.	247/d		

} B. 1.

B)

Birtok változások.

Pr. 14. auguszt. 1860. 5942. sz.

1. Az 1860. sept. 1-én kelt végzés alapján a 134. tjkönyvben B. 1. 2. alatt felosztáskép lejegyzett 247/c és 247/d h. r. sz. birtokrészletek itt az A) 59. és 60. sorszám a. hozzá jegyeztetnek.

Érk. 1863. jun. 5. 553. sz.

- Az ugocsamegyei tvszéknek 1863. ápril-16-án 196/b alatt hozott ítélet alapján Csukrája János rakaszi lakosnak Ujhelyi Lőrincztől 1857. évi okt. 18-án kelt örökeladási szerződés szerint megvett 247/a sz. a. irtástelekei feljegyzési joga a tagosítás lejövelele idejéig 2. itt feljegyeztetik.

Érk. 1865. sept. 7-én 1068. 1387. sz.

Az 1865. nov. 20-án Ujhelyi Sándor, mint az Ujhelyi család képviselője által aláírt jkvbeni engedély alapján az A. lapon foglalt birtokhozi tulajdonjoga bizonytalan mennyiségben Ujhelyi Lőrincznek feljegyeztetik, egyidejűleg ezen jog az Ujhelyi Lőrincz által 1865.

3. jan. 18-án kiállított okmány alapján az Ujhelyi Julia tulajdonául át-
4. kebeleztek.

Érk. 1866. sept. 11-én 1191. sz.

Az Ujhelyi Julia által T.-Kereszturban 1866. sept. 9-én kiállított szerződés alapján az A. lapon foglalt azon tulajdonjoga, melyet Ujhelyi Lőrincztől vásárolt s ezen tkv B. lapján 4. sorszám alatt nevére átíratott, — nevérol le és az

5. Ujhelyi Bálint és Ujhelyi Lázár nevékre és tulajdonokul át és bekebeleztek.

Érk. 1870. jul. 2-án 1616. sz.

Id. Ujhelyi Sándor család képviselő által 1870. ápr. 30-án kiállított nyilatkozat alapján az Ujhelyi család közös tulajdonát tevő A. alatti birtoktest $\frac{1}{16}$ részére a tulajdonjog

7. Ujhelyi Ferencz hagyatéka illetőleg örököse Ujhelyi Berta részére, az ezen birtokra a régi zálogjog
8. Ujhelyi Frigyes $\frac{1}{32}$,
9. Ujhelyi Lőrincz részére szintén $\frac{1}{32}$ részben ; s ugyanezen alkalommal az Ujhelyi család közös tulajdonát képező A. alatti birtoktest $\frac{1}{64}$ részére a tulajdonjog egyedül
10. Ujhelyi Frigyes : egyidejűleg pedig az 1855. évi aug. 29-én kelt vitalitalis szerződés alapján az Ujhelyi Frigyes részére bevezetett ugy az $\frac{1}{32}$ zálogsági, valamint az $\frac{1}{64}$ rész tulajdonjog nevérol le s az egészben az
11. Ujhelyi Lőrincz nevére át és bekebeleztek.

Érk. 1871. ápr. 15-én 717/1486 sz. ára 7600 frt.

Az 1871. évi márcz. 28-án N.-Szöllösön felvett árverési jkönyv alapján a tulajdonjog az A. alatti birtoktestből Ujhelyi Lőrinczre illető tulajdon és zálogsági járandóságra a legtöbbet ígérő

14. Egri Endre javára bekebeleztek $\frac{9}{64}$ részben.

Érk. 1871. ápril 15-én 1486. sz. a.

Az 1871. évi márcz. 28-án felvett árverési jkv alapján az A. alatti birtoktestből Ujhelyi Lőrincz részére a B. lap 7. 8. 9. 10. és 11.

- szám alatt bevezetett birtokjuttalékra a tulajdonjog a legtöbbet ígérő
14. Egri Endre javára $\frac{3}{64}$ részben bekebelezetetik.

C)

Érk. 1855. évi aug. 29-én kelt vitalitialis szerződés alapján az A. alatti birtokból Ujhelyi Lőrinczet illető jószágtestre 6000 pf. vagy is 6300 o. é. frt tőke és évenkénti 400 pft. járadék s esetleg félévénként fizetendő 200 pf. kötbér erejéig a zálogjog

1. Ujhelyi Frigyes javára bekebelezetetik.

Érk. 1870. aug. 30-án 1880.

1867. sept. 5. és aug. 7-én kelt s lejárt kötvények alapján az Ujhelyi Lőrincz B alatti birtokára 90 frt erejéig a zálogjog 14 napi igazolás terhe alatt

2. kisk. Ujhelyi Alajos javára előjegyeztetik.

Érk. 1870. nov. 14. 2301. sz.

Az 1870. nov. 10-én kelt 3034. sz. végzés alapján az A. alatti birtokból Ujhelyi Lőrinczet illető jószágtestre, mint fő jelzálogra 1800 frt tőke s jár. erejéig a kielégítési végrehajtás az Egri Endre

11. engedményes részére át és bekebelezetetik.

Érk. 1871. ápr. 15-én 717/1486. sz.

Ugocsa megye tkvi tvszékének f. évi 1486. sz. végzése folytán az 1. 2. 3. 4. sorszám alatt bevezetett zálogjogok kitörlései az

- 3 Ujhelyi Lőrincz s illetőleg Egri Endre javára bekebelezetnek.

Érk. 1872. sept. 20-án 1870. sz.

Csépes Péter mint Brün Judith Lázár végrendelete végrehajtójának az Ujhelyi Berta illetőségére 1681 frt 40 kr zálogjog bekebelezése iránti kérelme elutasított.

b.

k.

Pest jun. 27. 1870. Széputcza 1-ső sz. Kedves Lőrinczem. Meg ne lepjen es ne csinálj magadnak rossz vért belőle, ha idéző levelet találsz kapni. Ügyvéd tanácsa folytán tartozom magamnak vele. — Ugyanis a jövődő hogy fordulhat az emberre, azt előre nem tud-

hatni. még neked is édes Lőrinczem jöhet ugy, hogy káromat pótolhatod, azért teszem ezen lépést, hogy azon esetben elmaradt követelésemet törvényes uton is követelhessem, ha tenni nem akarnád. Csak arra kérek kedves Lőrinczem átlátva igazságomat, semmi nehézségeket utumba ne gördíts, azt hiszem, mint jó testvér, megnyugtatómra megteszed. Csókol számtalanszor szerető testvéred Frigyes m. k. Könnyebb megérthetés végett elmaradt követeléselem biztosítására ítéletet vagy bírói egyességet kívánok.

I.

Árverési jegyzőkönyv. Felvétellett N.-Szöllősön, 1871. év márt. 28-án, d. e. 9 $\frac{1}{2}$ óraker Ugocsamegye telekkönyvi hatósága által. Jelen levők Németh László telekkönyvi segéd mint árverési biztos. Jaczkovics János Felperes ügyvéd. Egri Endre, Bodoki Lajos, Schönfeld Ábrahám mint árverelők. Tárgy: Ujhelyi Frigyes pesti lakosnak Ujhelyi Lőrincz ellen 1800 frt. tőke, 3780 frt kötbér és kamat ugy a végrehajtási jtkönyvben felszámított per, s a 101 sz. a. végzéssel megállapított 19 frt. 59 kr. költség kielégítése iránt 1871. év jan. 26-án 101 tk. sz. a. elrendelt s jelenben Egri Endre engedményes javára foganatosítandó elárverezése a rakaszi 107, 22, 23, 74, 115, 185, 206, 210, 211, 213, 214, 335 sz. a. tjkönyvbe foglalt, s 4252 frt 86 $\frac{5}{6}$ kr-ra becsült az összes közös erdőségeknek s jogoknak $\frac{5}{64}$ részét képező birtokoknak. Mielőtt a jelentkezők bánatpénzeiket letették volna, az árverési feltételek felolvastattak, s ez idő alatt Ujhelyi Bálint ur jelentkezőn, — kijelentette, hogy azon birtok eladása, — mely telekkönyvileg nevén áll, óvását kijelenti. Felperes részről pedig Ujhelyi Bálint ur megnyugtattatik, hogy azon birtok, mely telekkönyvileg nevén áll, árverés tárgyát nem képezik. Ezek után az árverezni kívánók bánatpénzeiket 425 frtokban letették, s az árverés következőleg foganatosított u. m. ígért Bodoky Lajos 7550 frt. 10 krt. Egri Endre felperesi engedélyes 7600 frt. Schönfeld Ábrahám 7500 frt 10 krt. Minthogy a törvényes 15 perczeni várakozás után sem ígért senki többet 7600 frtnál, a harmadszor Egri Endre árverezőre 7600 frton ráüttetett, s így az árverés d. u. $\frac{1}{2}$ óraker befejeztetett, a többi árverelők pedig bánatpénzeiket visszavették. Egri Endre m. k. Bodoky Lajos m. k. Schönfeld Ábrahám m. k. Minthogy Egri Endre legtöbbet ígérő, mint felperesi engedményes bánatpénzül követelését tette le, kész pénzben bánatpénz részéről nem szükségeltetett. Felperesi ügyvéd Jaczkovics János mai napi költségeit, és pedig napdíj fejében 3 frtot és a jegyzőkönyv bélyegét 50 krban kéri megállapítani, egyszersmind kijelentvén, miszerint Ujhelyi Frigyes kép-

viseltje követelését, hogy Egry Endre urra ruháztatván át, tudomásával van. Ezek után a jegyzőkönyv bezáratott és aláíratott, kelt mint fent. Jaczkovics János felp. megbizott ügyvéd, Németh László tkvi segéd árverelő bíró.

m.

(Lásd az U adathoz 8—17 számig csatolt bizonyítványokat.)

